สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

โครงการศึกษาและพัฒนาออกแบบโรงแรมแทมมารีน ล้านนา

จุฬาภรณ์ มณีวรรณ์

ลงทะเบียนวันที่ 18 ก.พ. 2555
เลขทะเบียน 121225
เลขหมู่ ON NA 7515.T5 จ 679 ค
หัวเรื่อง -โรงแรม-การออกแบบ
-สถาปัตยกรรมไทย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชา สถาปัตยกรรมภายใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2552

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ โครงการศึกษาพัฒนาและออกแบบพิพิธภัณฑ์ศิลปะและวัฒนธรรมเชียงใหม่

ชื่อนักศึกษา นางสาวจุฬาภรณ์ มณีวรรณ์

ภาควิชา สถาปัตยกรรมภายใน

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์นที ศุภวิไล (.....นที ศุภวิไล.....)

ปีการศึกษา 2552

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธีรวัลย์ วรรธโนทัย)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธาน

(นายศักดิ์สิทธิ์ โสมนัส)

.....กรรมการ

(พิมพ์ณภัท ลิ้มทรัพย์)

.....กรรมการ

( )

.....กรรมการและเลขานุการ

(อาจารย์ กฤติน วิจิตรไตรธรรม)

28 เมษายน 2553

บทคัดย่อ

หัวข้อวิทยานิพนธ์ โครงการศึกษาและออกแบบพัฒนาโรงแรมแทมมารีน ล้านนา

ผู้ออกแบบ นางสาวจุฬาภรณ์ มณีวรรณ์

ภาควิชา สถาปัตยกรรมภายใน

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ นที ศุภวิไล

ปีการศึกษา 2552

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่สร้างรายได้จำนวนมหาศาลใหญ่กับประเทศไทย แต่เนื่องจากภาวการณ์ทางเศรษฐกิจโลกประกอบกับปัญหาทางด้านการเมืองสังคมต่างๆ ทำให้ตัวเลขนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามายังประเทศไทยมีแนวโน้มลดลงแต่หากพิจารณาและแก้ปัญหาดังกล่าวในอย่างเป็นองค์รวมแล้ว อาจสามารถพลิกวิกฤติดังกล่าวให้เป็นโอกาสด้วยการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ แทนที่จะมุ่งหวังแต่จำนวนตัวเลขนักท่องเที่ยวเชิงปริมาณที่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมด้านต่างๆอย่างเป็นลูกโซ่จึงเห็นว่าควรออกแบบและสร้างกิจกรรมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพโดยประยุกต์เอารากเหง้าทางวัฒนธรรมที่มีมาอย่างยาวนานให้เป็นต้นทุนทางวัฒนธรรมไม่มุ่งเน้นเอาแต่ปริมาณนักท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว

กิตติกรรมประกาศ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจาก ได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลากหลาย จากหน่วยงาน ตำแหน่งต่างๆที่เกี่ยวกับโครงการที่ให้ความอนุเคราะห์ในเรื่องต่างๆ รวมถึงการให้คำแนะนำต่างๆที่เป็นประโยชน์ในการศึกษา ค้นคว้าในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ครอบครัว พี่เดี่ยว เพื่อนกิ๊ฟ ที่ให้การสนับสนุนอนุเคราะห์ในเรื่องการเงินในการศึกษาการทำวิทยานิพนธ์ให้กำลังใจและให้การช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณ คณบดี อาจารย์นที ที่ให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อ.ยุทธวิถี อ.ชาติรักษ์ อ.พรวดี อ.กฤติน พี่ไพลินและอาจารย์ทุกๆท่านในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ที่ให้ความรู้และบ่มให้เป็นคนที่มีคุณภาพ ศักยภาพพร้อมที่จะไปสู่อนาคตข้างหน้าต่อไปได้

ขอขอบคุณ ผู้ใหญ่ใจดีทุกท่าน โรงแรมแทมมารีนที่อำนวยความสะดวกในการให้ข้อมูลและการเข้าเยี่ยมชมโรงแรมให้เป็นไปอย่างสะดวกสบาย ขอบคุณพี่ต๋อมที่ให้รายละเอียดของโรงแรมพร้อมข้อมูลต่างๆที่แสนจะยากลำบาก

สุดท้ายนี้หวังว่าวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะเป็นประโยชน์แก่การเรียนการศึกษาในภาควิชาสถาปัตยกรรมภายในต่อไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญรูปภาพ	จ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภูมิ	ช
สารบัญแผนที่	ช
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของโครงการ	1-1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาโครงการ	1-3
1.3 ขอบเขตของโครงการ	1-3
1.4 วิธีดำเนินการและขั้นตอนการดำเนินงาน	1-4
1.5 ประโยชน์ของการศึกษาโครงการ	1-4
บทที่ 2 หลักการออกแบบและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	
2.1 คำจำกัดความและความหมาย	2-1
2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ความเป็นมา ปัจจุบันและอนาคตของเรื่องที่ศึกษา	2-2
2.2.1 โรงแรมบูติค	2-2
2.2.2 ประโยชน์ของการศึกษา	2-3
2.2.3 Hip Hotel หรือ Boutique Hotel	2-4
2.2.4 ประวัติศาสตร์ธุรกิจโรงแรม	2-6
2.2.5 วิวัฒนาการของโรงแรมในประเทศไทย	2-8
2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	2-10
2.3.1 การแบ่งประเภทของโรงแรม	2-10
2.3.2 มาตรฐานในการแบ่งระดับของโรงแรม	2-11
2.3.3 การจัดกลุ่มโดยวิธีให้ดาว	2-11
2.4 แนวทางแก้ปัญหาที่ผ่านมา	2-12
2.5 นโยบายและแผนพัฒนาที่เกี่ยวข้อง	2-14
2.6 หลักการหรือเกณฑ์มาตรฐานต่างๆที่เกี่ยวกับการออกแบบสถาปัตยกรรม	2-19
2.6.1 หลักการออกแบบโรงแรม	2-19
2.6.2 ประเภทของโรงแรม	2-24
2.6.3 ความสัมพันธ์ของประโยชน์ใช้สอยต่างๆ	2-21
2.6.4 พื้นที่ใช้งานและมาตรฐานการออกแบบ	2-21

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.6.5 รูปแบบการจัดผังพื้น	2-22
2.6.6 ความสัมพันธ์ระหว่างห้องพักและส่วนสาธารณะอื่นๆ	2-22
2.6.7 การสัญจรทางตั้ง	2-22
2.6.8 ส่วนบริการสาธารณะ	2-22
2.6.9 Front of House	2-24
2.6.10 ห้องครัวและห้องบริการอื่นๆของห้องครัว	2-25
2.6.11 ส่วนสำนักงานสำหรับโรงแรมขนาดเล็ก	2-27
2.6.12 ห้องพักแขก	2-27
2.6.13 ส่วนวิศวกรรมอาคาร	2-29
2.6.14 หลักการให้แสงสว่างในอาคาร	2-29
2.7 กรณีศึกษาเฉพาะอาคารตัวอย่างทั้งในประเทศและต่างประเทศ	2-31
2.7.1 โรงแรม ราชมรรคา	2-33
2.7.2 โรงแรม เดอะเชดี	2-38
2.7.3 โรงแรม แอลแฮมบรา	2-41
2.8 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	2-42

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 การศึกษาและวิเคราะห์แผนพัฒนาฯและยุทธศาสตร์	3-1
3.1 การศึกษาและวิเคราะห์แผนพัฒนาฯและยุทธศาสตร์	3-1
3.1.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	3-1
3.2 การศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบของเมือง	3-2
3.2.1 เขตเมืองชั้นใน(กำแพงเมืองชั้นใน)	3-5
3.3 การศึกษาและวิเคราะห์ทางด้านกายภาพ	3-8
3.4 การศึกษาวิเคราะห์ทางด้านการเงิน	3-9
3.5 การศึกษาวิเคราะห์ทางด้านการจัดการ	3-10
3.6 การศึกษาวิเคราะห์ทางด้านการตลาด	3-11
3.7 การศึกษาวิเคราะห์ทางด้านสิ่งแวดล้อม	3-11
3.8 การศึกษาวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐกิจ	3-12
3.9 การศึกษาวิเคราะห์ทางด้านภูมิศาสตร์	3-13
3.9.1 ภูมิประเทศ	3-13
3.9.2 ภูมิอากาศ	3-14

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ทำเลที่ตั้งและตำแหน่งโครงการ	4-1
4.1 การพิจารณาทางด้านเทคนิค	4-1
4.2 การพิจารณาทางด้านการเงิน	4-2
4.2.1 การพิจารณาทางเศรษฐศาสตร์	4-2
4.2.2 ความเหมาะสมทางด้านค่าใช้จ่ายและผลการตอบแทนการลงทุน	4-2
4.3 การพิจารณาทางด้านสังคมและวัฒนธรรม	4-2
4.3.1 ความเหมาะสมทางด้านสังคม	4-2
4.3.2 ความเหมาะสมทางด้านลักษณะประชากร	4-2
4.3.3 ความเหมาะสมทางด้านประเภทอาคาร	4-2
4.3.4 ความเหมาะสมทางด้านเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	4-2
4.4 การพิจารณาทางด้านสภาวะแวดล้อมและผลกระทบ	4-2
4.4.1 ความเหมาะสมทางด้านลักษณะสภาวะแวดล้อม	4-2
4.4.2 ความเหมาะสมทางด้านการเปลี่ยนแปลงของชุมชน	4-2
4.5 การพิจารณาที่ตั้งโครงการ	4-3
4.6 การประเมินที่ตั้งโครงการ	4-3
4.7 การเลือกและวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ	4-4
4.7.1 PROGRAM	4-4
4.7.2 ภาพลักษณ์โครงการและรูปแบบทางสถาปัตยกรรม	4-6
4.7.3 ลักษณะการใช้งาน	4-6
4.7.4 ลักษณะการใช้งานหลัก	4-6
4.7.5 ส่วนใช้งานอื่นๆ	4-6
4.7.6 การวางผังโครงการ	4-6
4.7.7 การวางผังบริเวณ	4-6
4.7.8 การวางผังอาคาร	4-7
4.7.9 โครงสร้างและวัสดุ	4-7
4.7.10 สิ่งที่น่าสนใจและนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบโครงการ	4-7
บทที่ 5 การกำหนดรายละเอียดโครงการ	
5.1 วัตถุประสงค์โครงการ	5-1
5.2 การกำหนดโครงสร้างการบริหารงาน	5-2
5.2.1 หน่วยงานเจ้าของโครงการ	5-3
5.2.2 รูปแบบการบริหารงานของโครงการ	5-3
5.2.3 โครงสร้างการบริหารงานของโครงการและการแบ่งเจ้าหน้าที่	5-3

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.3 การคาดการงบประมาณการลงทุน	5-4
5.3.1 ที่ดิน	5-4
5.3.2 การพัฒนาที่ดิน	5-4
5.3.3 ค่าก่อสร้างอาคาร	5-4
5.5.4.การตกแต่งและเฟอร์นิเจอร์	5-4
5.5.5.อุปกรณ์และเครื่องจักร	5-4
5.5.6.งานภูมิสถาปัตยกรรม	5-4
5.5.7.ค่าใช้จ่ายในการอำนวยการ	5-4
5.4 รายละเอียดผู้ใช้โครงการ	5-4
5.4.1 ประเภทและจำนวนผู้ใช้โครงการ	5-4
5.4.2.รายละเอียดโครงการ	5-6
5.4.3 การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้โครงการ	5-7
5.4.4 การวิเคราะห์และแบ่งเนื้อที่ใช้สอย	5-8
5.5 การกำหนดรายละเอียดของกิจกรรม	5-16
5.5.1 การกำหนดกิจกรรมภายในโครงการ	5-16
5.5.2 พื้นที่ใช้สอยภายในโครงการ	5-18

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.6 ระบบวิศวกรรมที่เกี่ยวข้อง	5-20
5.6.1 ระบบโครงสร้าง	5-20
5.6.2 ระบบปรับอากาศ	5-21
5.6.3 ระบบสุขาภิบาล	5-22
5.6.4 ระบบการให้แสงสว่าง	5-26
5.6.5 ระบบไฟฟ้า	5-28
5.6.6 ระบบป้องกันอัคคีภัย	5-29
5.6.7 ระบบขนส่งในอาคาร	5-31
5.6.8 ระบบเสียง	5-31
บทที่ 6 การออกแบบสถาปัตยกรรมโครงการ	
6.1 แนวความคิดการออกแบบ	6-1
6.2 ส่วนประกอบของโครงการ	6-3
6.2.1ส่วน Service	
6.2.2ส่วน Public	
บทที่ 7 สรุปข้อเสนอแนะ	
บทสรุปของโครงการ	7-1
ข้อเสนอแนะ	7-4

ห้ามฉีก ตัด หรือทำให้เสียหาย
ผู้ใดพบเห็น ส่งคืนได้ที่
โทรศัพท์ 0-2549-3079
สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มทร.ธัญบุรี
ต.คลองหก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

สารบัญภาพ

หน้า

บทที่ 1 บทนำ

ภาพที่1.1 แสดงแหล่งท่องเที่ยวเมืองเชียงใหม่ 1-1

ภาพที่1.2 แสดงภาพการค้าขายของคนเชียงใหม่ 1-2

ภาพที่1.3 แสดงลายเกาะสลักของช่างล้านนา 1-5

บทที่ 2 หลักการออกแบบและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ภาพที่2.1แสดงพื้นที่ส่วนต้นมะขามเก่าแก่ของโรงแรม 2-1

ภาพที่2.2 แสดงบรรยากาศภายในโครงการ 2-2

ภาพที่2.3 แสดงทางเข้าโครงการ 2-3

ภาพที่2.4 แสดงบรรยากาศของ costa lannta 2-4

ภาพที่2.5 แสดงห้องพักของ Costa lanta 2-5

ภาพที่2.6 แสดงโรงแรมแห่งแรกของจังหวัดเชียงใหม่ 2-6

ภาพที่2.7 แสดงภาพบรรยากาศเมืองเชียงใหม่ปัจจุบัน 2-8

ภาพที่2.8 แสดงภาพโรงแรมเก่าในประเทศไทย 2-9

ภาพที่2.9 แสดงภาพบรรยากาศดาดฟ้าของ ES hotel 2-10

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่2.10 แสดงภาพบริเวณอ่านหนังสือ 2-13

ภาพที่2.11 แสดงภาพการแต่งตัวของเมืองเชียงใหม่ 2-14

ภาพที่ 2.12 แสดงภาพการเดินขึ้นดอยสุเทพ 2-16

ภาพที่ 2.13 แสดงภาพการดำเนินชีวิตในตลาดของคนเมือง 2-17

ภาพที่ 2.14 แสดงภาพการเดินบิณฑบาตรของ 2-18
ของพระภิกษุสงฆ์

ภาพที่ 2.15 แสดงภาพแหล่งท่องเที่ยวในเชียงใหม่ 2-19

ภาพที่ 2.16 แสดงภาพของที่ระลึกของจังหวัดเชียงใหม่ 2-20

ภาพที่2.17 แสดงภาพส่วนรับประทานอาหารของ 2-21
โรงแรม ES hiotel

ภาพที่ 2.18 แสดงภาพบรรยากาศของ ES hotel 2-30

ภาพที่ 2.19 แสดงภาพบริเวณนั่งชมวิวของ ES hotel 2-30

ภาพที่ 2.20 แสดง แสงธรรมชาติ 2-31

ภาพที่ 2.21 แสดงแสงพุ่งตรงจากหลังคา 2-33
แสงจากผนังด้านข้าง

ภาพที่ 2.22 แสดงแสงประดิษฐ์ 2-34

ภาพที่ 2.23 แสดงภาพโรงแรมราชมรรคา 2-35

ภาพที่ 2.24 ภาพโรงแรมราชมรรคาและห้องพัก 2-36

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 2.25 แสดงภาพผังโดยรวมของโรงแรมราชมรรคา 2-37

ภาพที่ 2.26 แสดงภาพห้องพักของโรงแรมราชมรรคา 2-38

ภาพที่ 2.27 แสดงภาพโรงแรมเดอะเชดี 2-39

ภาพที่ 2.28 แสดงภาพโถงทางเดินและทางขึ้นห้องพักเดอะเชดี 2-40

ภาพที่ 2.29 แสดงภาพส่วนนั่งชมวิวของเดอะเชดี 2-41

ภาพที่ 2.30 แสดงภาพผังของโรงแรม Alhambra 2-42

ภาพที่ 2.31 แสดงภาพอาคารใกล้ส่วนสาธารณะ 2-46

ภาพที่ 2.32 แสดงลักษณะบันไดหนีไฟตามข้อบัญญัติ 2-48

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 3 การศึกษาและวิเคราะห์แผนพัฒนาฯและยุทธศาสตร์

ภาพที่3.1แสดงการฟ้อนรำตามประเพณีล้านนา 3-1

ภาพที่3.2 แสดงผังเมืองเชียงใหม่ในอดีต 3-3

ภาพที่3.3 แสดงกำแพงชั้นในของเมืองเชียงใหม่ 3-6

ภาพที่3.4 แสดงกำแพงชั้นในของเมืองเชียงใหม่ 3-7

ภาพที่3.5 แสดงภาพถ่ายวัดเชียงมั่น 3-9

ภาพที่3.6 แสดงแหล่งท่องเที่ยวในเมืองเชียงใหม่ 3-10

ภาพที่3.7 แสดงภาพการค้าขายของชาวเขาของเชียงใหม่ 3-11

ภาพที่3.8 แสดงภาพดอยสุเทพ 3-12

ภาพที่3.9 แสดงลักษณะภูมิประเทศของเมืองเชียงใหม่ 3-13

ภาพที่3.10 10 แสดงลักษณะภูมิประเทศของเมืองเชียงใหม่ 3-14

บทที่ 4 การพิจารณาทางด้านเศรษฐศาสตร์

ภาพที่4.1 แสดงพื้นที่ส่วนต้นมะขามเก่าแก่ของโรงแรม 4-1

ภาพที่4.2 แสดงการค้าขายในน่านน้ำปิงในสมัยก่อน 4-3

ภาพที่4.3 แสดงพื้นที่อาคารส่วนพักหลังแรก 4-4

ภาพที่4. 4 แสดงพื้นที่สระน้ำบริเวณโครงการ 4-5

ภาพที่4.5 5 แสดงภาพถ่ายเมืองเชียงใหม่ 4-7

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 5 การกำหนดรายละเอียดโครงการ

ภาพที่5.1แสดงพื้นที่และตัวอาคารของโรงแรม 5-1
ภาพที่5.2 แสดงพื้นที่ทางเดินของโรงแรมแทมมารีน 5-2
ภาพที่5.3 แสดงตัวอาคารของโรงแรม 5-3
ภาพที่ 5.4 แสดงบรรยากาศของโรงแรม 5-5
ภาพที่ 5.5 แสดงตัวอาคารของโรงแรม 5-7
ภาพที่ 5.6 แสดงห้องพักของโรงแรม 5-8
ภาพที่ 5.7 แสดงบรรยากาศทางเดินห้องพักของโรงแรม 5-9
ภาพที่ 5.8 แสดงส่วนล็อบบี้ของโรงแรม 5-10
ภาพที่ 5.9 แสดงผังทัศนียภาพของโรงแรม 5-11
ภาพที่ 5.10 แสดงตัวอย่างห้องพักของโรงแรม 5-12
ภาพที่ 5.11 แสดงตัวอาคารของโรงแรม 5-14
ภาพที่ 5.12 แสดงโครงสร้างช่วงสั้น พื้น , คาน 5-20
ภาพที่ 5.13 แสดงแสงสว่างจากโคมไฟตำแหน่ง 5-30
OXIDATION POND
ภาพที่ 5.14 แสดงดวงไฟ 5-31
ภาพที่ 5.15 แสดงทิศทางของเสียง 5-40
ภาพที่ 5.16 แสดงConcave Reflector 5-42

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 6 การออกแบบสถาปัตยกรรมโครงการ

ภาพที่ 6.1แสดงลักษณะของ Model 6-1
ภาพที่ 6.2 แสดงแนวความคิดซึ่งทำให้เกิดการออกแบบ 6-2
ภาพที่ 6.3 แสดงแบบ Process Design 6-4
ภาพที่ 6.4 แสดงแบบ Process Design 6-4
ภาพที่ 6.5 แสดงแบบ Process Design 6-5
ภาพที่ 6.6 แสดงแบบ Process Design 6-5
ภาพที่ 6.7 แสดงแบบ Process Design 6-6
ภาพที่ 6.8 แสดงแบบ Process Design 6-6
ภาพที่ 6.9 แสดงแบบ Process Design 6-7
ภาพที่ 6.10 แสดงแบบ Material Board 6-7
ภาพที่ 6.11 แสดงแบบ Plan Floor 1 6-8
ภาพที่ 6.12 แสดงแบบ Plan Floor 2 6-8
ภาพที่ 6.13 แสดงแบบ Elevation&Section 6-9
ภาพที่ 6.14 แสดงแบบ Perspective 6-9
ภาพที่ 6.15 แสดงแบบ Perspective 6-10
ภาพที่ 6.16 แสดงแบบ Perspective 6-10

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 6 การออกแบบสถาปัตยกรรมโครงการ

ภาพที่ 6.17 แสดงแบบ Perspective 6-11

ภาพที่ 6.18 แสดงแบบ Perspective 6-11

ภาพที่ 6.19 แสดงแบบแปลนรวมของโครงการ 6-12

ภาพที่ 6.19 แสดงแบบแปลนรวมของโครงการ 6-13

บทที่ 7 การออกแบบสถาปัตยกรรมโครงการ

สารบัญตาราง

หน้า

1. ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงความยาวเคาว์นเตอร์ต่อจำนวนห้อง 2-25
2. ตารางที่ 2.2 ตารางแสดงสรุปแบบระบบการจัดแสงสว่าง 2-32
3. ตารางที่ 2.3 ตารางแสดงสรุปแบบระบบการจัดแสงสว่าง 2-49
4. ตารางที่ 5.1 แสดงโครงสร้างระบบกิจกรรมกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ 5-16
5. ตารางที่ 5.2 แสดงโครงสร้างระบบกิจกรรม 5-17
6. ตารางที่ 5.3 แสดงพื้นที่ใช้สอยภายในโครงการ 5-18
7. ตารางที่ 5.4 แสดงพื้นที่ใช้สอยภายในโครงการ 5-19

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
1. แผนภูมิที่ 5.1 แสดงแผนภูมิโครงสร้างการบริหารงาน	5-15

สารบัญแผนที่

1. แผนที่3.1 แสดงอาณาเขตเมืองเชียงใหม่	3-2
2. แผนที่3.2 แสดงแผนที่เมืองเชียงใหม่	3-4
3.แผนที่3.3 แสดงพื้นที่แจ่งต่างๆของเมืองเชียงใหม่	3-5
4. แผนที่3.4 แสดงรอบบริเวณคูเมือง	3-8

ภาพที่1.1แสดงแหล่งท่องเที่ยวเมืองเชียงใหม่

ที่มา : www.sawasdeebangkok.com,2552

บทที่ บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่สร้างรายได้จำนวนมหาศาลใหญ่กับประเทศไทย แต่เนื่องจากภาวการณ์ทางเศรษฐกิจโลกประกอบกับปัญหาทางด้านการเมืองสังคมต่างๆ ทำให้ตัวเลขนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามายังประเทศไทยมีแนวโน้มลดลงแต่หากพิจารณาและแก้ปัญหาดังกล่าวในอย่างเป็นองค์รวมแล้ว อาจสามารถพลิกวิกฤติดังกล่าวให้เป็นโอกาสด้วยการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ แทนที่จะมุ่งหวังแต่จำนวนตัวเลขนักท่องเที่ยวเชิงปริมาณที่ส่งผลกระทบต่อ สภาพแวดล้อมด้านต่างๆอย่างเป็นลูกโซ่

การนี้จึงเห็นว่าควรออกแบบและสร้างกิจกรรมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพโดยประยุกต์เอารากเหง้าทางวัฒนธรรมที่มีมาอย่างยาวนานให้เป็นต้นทุนทางวัฒนธรรมไม่มุ่งเน้นเอาแต่ปริมาณนักท่องเที่ยว เพราะฉะนั้น การสร้างมาตรฐานของการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพแต่มีการเพิ่มรายได้เขาสู่ประเทศด้วยการเพิ่มคุณค่า (Value Added) จึงเป็นทางออกที่เหมาะสมที่จะสร้างรายได้ให้กับประเทศเท่าเดิมหรือมากขึ้น แต่ในขณะที่สามารถประหยัดทรัพยากรทางด้านต่างๆลงได้

เชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวมาเยือนมากเป็นอันดับ 4 ของประเทศ ซึ่งถือว่าเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและ การท่องเที่ยวภาคเหนือตอนบนของไทยซึ่งทำรายได้ จากการท่องเที่ยวให้กับประเทศเป็นจำนวน

ภาพที่1.2แสดงภาพการค้าขายของคนเชียงใหม่

ที่มา : www.sawasdeebangkok.com,2552

มหาศาลอีกทั้งยังมีการบริการต่างๆ ที่สามารถรองรับอย่างครบครัน การที่เมืองเชียงใหม่ที่เป็นศูนย์ กลางของอาณาจักรล้านนาอันยิ่งใหญ่ ที่ ได้รวบรวมศิลปะและวัฒนธรรมหลากหลายแขนงจนเป็นเอกลักษณ์ของล้านนาที่มี ประวัติศาสตร์ยาวนานมากกว่า 700 ปีและยังทิ้งร่องรอยจากอดีตมาถึงปัจจุบันไม่ว่าจะเป็น สถาปัตยกรรม ศิลปกรรม ดนตรีหรือการฟ้อนรำต่างๆ ที่มีเสน่ห์ ความอ่อนช้อยงดงามก็ล้วนเป็นผลผลิตจากวัฒนธรรมล้านนาที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวยากจะหาได้จากที่ใดในภูมิภาคอื่นนับว่าเป็นทรัพยากรและมรดกวัฒนธรรม ที่แสดงถึงภูมิปัญญาของท้องถิ่นที่ สามารถนำมาสร้างสรรค์ใหม่ให้เกิดประโยชนได้อีกในหลายรูปแบบ

ประกอบกับแนวโน้มของนักท่องเที่ยวรูปแบบใหม่จะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้วัฒนธรรมของท้องถิ่นมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ การออกแบบโรงแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจทางด้านวัฒนธรรมโดยนำเสนอออกมาในรูปแบบของความเป็นร่วมสมัยที่สร้างสรรค์ มาจากรากเหง้าทางวัฒนธรรมแต่ให้ เหมาะสมกับกิจกรรมและบริบทร่วมสมัยต่างๆ ทั้งในแง่ของการออกแบบวางผัง การออกแบบสถาปัตยกรรมรวมไปถึงกิจกรรมต่างๆที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามและสามารถ การที่จะมีสถานที่พักที่ใช้สำหรับพักผ่อนและรับรู้ได้ ถึงวัฒนธรรมที่สามารถเชื่อมโยงนักท่องเที่ยว

ให้มีความสัมพันธ์ เข้ากับบริบทโดยรอบและเชื่อมโยงกับชุมชนที่ เป็นส่วนหนึ่งในวัฒนธรรมนั้น ก็เป็นตัวช่วยให้นักท่องเที่ยวเรียนรู้และปลูกจิตสำนึกในด้านวัฒนธรรมของล้านนาไม่เฉพาะแต่วัฒนธรรมล้านนาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงวัฒนธรรมในที่ต่างๆด้วยและพร้อมทั้งสอดแทรกถึงสิ่งที่เป็นประโยชน์ กับสังคมโลกในปัจจุบันนี้คือการออกแบบที่รักสิ่งแวดล้อมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยเน้นการออกแบบโดยใช้หลักของ GREENARCHITECTURE เข้ามาใช้ในตัวอาคารซึ่งในปัจจุบันกำลังเป็นกระแสที่กำลังรณรงค์ให้ประชาชนทั่วโลกสนใจมากขึ้นอีกทั้งยังมองถึงการออกแบบที่ยั่งยืน(Sustainable) ของโลกอนาคตอีกด้วย ภาคเหนือตอนบนของไทยซึ่งทำรายได้ จากการท่องเที่ยวให้กับประเทศเป็นจำนวนมหาศาล อีกทั้งยังมีการบริการต่างๆ ที่สามารถรองรับอย่างครบครัน

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 ศึกษาแนวทางการสร้างโปรแกรมการออกแบบที่พักตากอากาศ

1.2.2 ศึกษาแนวทางการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในประเภทสถานที่พักตากอากาศเพื่อการพักผ่อนและสัมพันธ์กับสภาพโดยรอบ

1.2.3 ศึกษาแนวทางการออกแบบสถาปัตยกรรมของล้านนา รวมไปถึงเอกลักษณ์และศิลปะการตกแต่งและวัฒนธรรมประเพณี เพื่อใช้เป็นฐานของการออกแบบที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่น

1.2.4 ศึกษาแนวทางการออกแบบจัดวางพื้นที่บริเวณภายในโครงการให้สัมพันธ์กัน

1.2.5 การออกแบบสถาปัตยกรรมภายในแบบร่วมสมัยที่สะท้อนถึงวัฒนธรรม และรูปแบบอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้ สอดคล้องกับประเภทของกิจกรรมและบริบททางวัฒนธรรมของสังคมร่วมสมัย

1.2.6 เพื่อศึกษาการออกแบบทางด้านสถาปัตยกรรมล้านนาให้ถูกต้องตามหลักการและเพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมที่มีมายาวนาน

1.2.8 เพื่อพัฒนาและอนุรักษ์บริบททางสภาพแวดล้อมกับงานออกแบบให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันบนพื้นฐานของโลกปัจจุบันและภายภาคหน้าของโลกอนาคต

1.2.10 เพื่อศึกษาแนวทางการทำนุถนอมวัฒนธรรมการอยู่อาศัยที่มีความรับผิดชอบและกลมกลืนกับปัจจัยทางสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น

1.2.11เพื่อศึกษาแนวทางสร้างความเข้าใจในประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของที่ตั้งกับความเป็นท้องถิ่น ภูมิภาค ไปจนถึงความสัมพันธ์ในสเกลที่ใหญ่ขึ้น

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1.3.1สามารถศึกษาแนวทางการนำเสนอวัฒนธรรมที่ร่วมสมัยเพื่อหาลักษณะเด่นของความเป็นล้านนาได้

1.3.2สามารถศึกษาและทำความเข้าใจในเรื่องประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของที่ตั้งกับความเป็นท้องถิ่นได้อย่างถูกต้อง

1.3.3สามารถสื่อถึงแนวทางออกแบบโดยใช้หลักการออกแบบ GREEN ARCHITECTURE โดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและการออกแบบที่ยั่งยืน (Sustainable) เป็นหลัก

1.3.4สามารถสื่อถึงสถาปัตยกรรมของล้านนา รวมไปถึงเอกลักษณ์และศิลปะการตกแต่งและวัฒนธรรมประเพณีที่ร่วมสมัย เพื่อใช้เป็นฐานของการออกแบบที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่น

1.3.6 ทำการออกแบบตัวอาคาร ที่วาง และการจัดผังพื้นที่ภายในโครงการ

1. Arrival point
2. Lobby / all day dining
3. Wedding chapel
4. Spa
5. Pool/ Library/ Museum/Shop
6. Specialty restaurant
7. Sunset bar
8. Presidential Suite
9. Villas

1.4 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน

1.4.1 วางแผนและจัดทำโครงร่าง

1.4.2 ศึกษาและเก็บข้อมูล

- บริบทโดยรอบ ชุมชน ที่ตั้งของโครงการ
- ศึกษารูปแบบวัฒนธรรมของล้านนา
- ศึกษาประวัติและรูปแบบของสถาปัตยกรรมล้านนา
- ศึกษากิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบริเวณพื้นที่ที่ทำการออกแบบ
- ศึกษารายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกฎหมายต่างๆ

1.4.3 นำข้อมูลที่ได้มารวบรวมและเรียบเรียงเป็นขั้นตอนให้ชัดเจน

1.4.4 วิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ที่เรียบเรียงไว้ เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบได้อย่างเหมาะสม

1.4.5.สรุปข้อมูลและนำมาจัดทำเป็นรายละเอียดในการออกแบบโปรแกรมของโครงการ

และนำมาใช้ในการออกแบบสถาปัตยกรรม

1.5 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

1.5.1สามารถรู้ถึงวัฒนธรรมล้านนาที่แท้จริงและสามารถนำความรู้ที่ถูกต้องมาสร้างสรรค์และออกแบบในงานสถาปัตยกรรมภายในได้อย่างถูกต้อง

1.5.2สามารถสร้างรูปแบบสถาปัตยกรรมล้านนาเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เข้าใจและรับรู้ถึงวัฒนธรรมที่สวยงามและควรค่าแก่การรักษา ทำให้ผู้คนที่พักอาศัยและได้เยี่ยมชมรู้สึกถึงความงามของความเป็นล้านนา

ภาพที่1.3แสดงลายเกาะสลักของช่างล้านนา

ที่มา : www.sawasdeebangkok.com,2552

1.5.3สามารถรักษาวัฒนธรรมที่สืบต่อมาอย่างยาวนานให้ถ่ายทอดสู่ลูกหลานรุ่นต่อไป อย่างถูกวิธีและเข้าใจในความเป็นล้านนา

1.5.4ได้เข้าใจถึงกระบวนการการกำหนดรายละเอียดความสัมพันธ์ความต้องการทางด้านพื้นที่ใช้สอยและงานระบบที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

1.5.5ได้ศึกษาแนวความคิดและแนวทางแก้ปัญหารวมถึงนำองค์ความรู้ทางสถาปัตยกรรมภายในที่สามารถตอบสนองประโยชน์ใช้สอยแก่ผู้ใช้อาคารเป็นอย่างดี

1.5.6ได้ศึกษาแนวทางการออกแบบสถาปัตยกรรมสีเขียวเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อความ ยั่งยืนเพื่อจะได้นำไปใช้ได้จริงในอนาคต

1.5.7สามารถนำความรู้ไปใช้ในการออกแบบอาคารที่ช่วยประหยัดพลังงานได้

ภาพที่2.1แสดงพื้นที่ส่วนต้นมะขามเก่าแก่ของโรงแรม

ที่มา : www.sawasdeebangkok.com,2552

บทที่ 2 การศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการออกแบบและอาคารตัวอย่าง

2.1 ความหมายและคำจำกัดความ

2.1.1 ความหมาย

โครงการศึกษาและพัฒนาออกแบบโรงแรมแทมมารีน ล้านนา

Tamarind Lanna Hotel

โรงแรม คือ สถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อรับสินจ้างสำหรับคนเดินทาง หรือบุคคลที่ประสงค์จะหาที่อยู่หรือที่พักเป็นการชั่วคราว

โรงแรมขนาดเล็ก คือ โรงแรมที่มีห้องพักเดี่ยวต่ำกว่า 30 ห้อง

โรงแรมขนาดกลาง คือ โรงแรมที่มีห้องพักมากกว่า 30 ห้องไม่เกิน 100 ห้อง

โรงแรมขนาดใหญ่ คือ โรงแรมที่มีห้องพักมากกว่า 100 ห้อง ตกแต่งหรูหรามีบริการครบครัน

Inn หมายถึง ที่พักขนาดเล็ก ตั้งอยู่ริมทางไม่มีบริการอาหารและเครื่องดื่ม

Tavern หมายถึง ที่พักสำหรับคนเดินทางที่ใช้ม้าเป็นพาหนะมีลักษณะเหมือนโรงเตี๊ยม

Accommodation หมายถึง ที่พักที่จัดไว้ให้คนเดินทาง พร้อมมีบริการอาหารและเครื่องดื่ม

Motel หมายถึง โรงแรมขนาดเล็ก ซึ่งตั้งอยู่ริมถนนสายสำคัญ ๆ เพื่อให้บริการสำหรับนักเดินทางที่เดินทางโดยรถยนต์

ภาพที่2.2 บรรยากาศภายในโครงการ

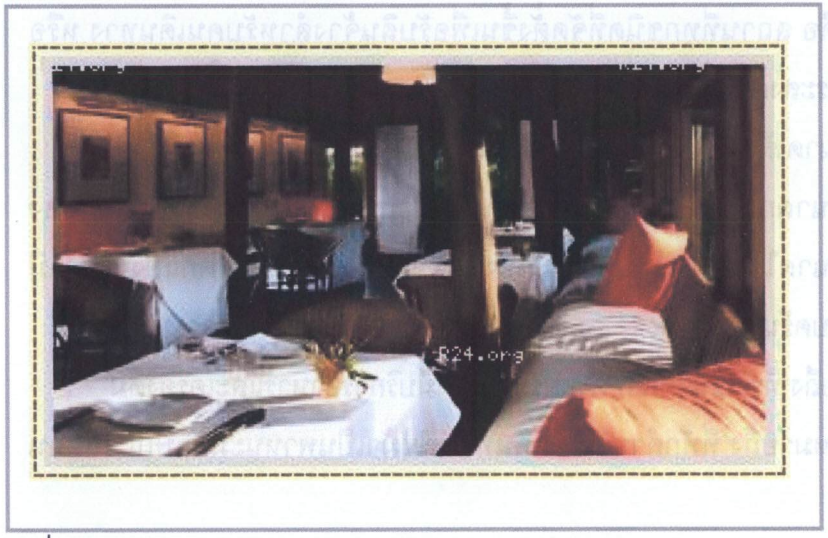

ที่มา : www.city-now.com,2552

2.1.2 คำจำกัดความ

โครงการพัฒนาและออกแบบโรงแรมแทมมารีน ล้านนา เป็นโครงการ Boutique hotel ในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นโรงแรมที่ตอบสนองในเชิงธุริจ และโครงการได้สร้างความเด่นชัดและ ความเป็นเอกลักษณ์โดยการหยิบยืมประยุกต์โดยใช้รูปแบบของสถาปัตยกรรมและวัฒนธรรมล้านนาเป็นหลักในการออกแบบอีกทั้งการสร้างพื้นที่ลานโล่งใต้ต้นไม้ใหญ่ เป็นสถานที่ทำกิจกรรมการแสดงเพื่อสร้างจุดเด่นของโครงการมากขึ้น

2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ความเป็นมา ปัจจุบันและอยาคตของเรื่องที่ศึกษา

2.2.1 โรงแรมบูติก(Boutique hotel)

โรงแรมบูติกเกิดครั้งแรกในกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษราว 20 กว่าปีมาแล้ว ซึ่งในช่วงเวลานั้น เป็นเวลาที่โรงแรมเชน (chain hotel) ซึ่งเน้นความหรูหราและมีขนาดใหญ่ เป็นแบบ conventional หรือ business hotel รุกเข้าสู่ลอนดอนและยุโรปอย่างหนักและเพิ่มจำนวนอย่างรวดเร็วเรียกได้ว่าตลาดโรงแรมของยุโรปและของโลกตอนนั้นเป็น การแย่งชิงพื้นที่ระหว่างโรงแรมเชนซึ่งส่วนมากมาจากอเมริกาโดยแข่งกันที่จำนวนห้อง ความหรูหรา และบริการด้วยมาตรฐานความสะดวกสบายครบวงจร ขณะที่ไลฟ์สไตล์ของนักเดินทางยุคใหม่เริ่มเปลี่ยนแปลงสวนทางและหลากหลายมากขึ้นตามยุคสมัย

ภาพที่2.3 ทางเข้าโครงการ

ที่มา : www.picasaweb.google.com,2552

ความคาดหวังจากการเดินทางไม่ใช่แค่ความสะดวกสบาย และการได้สัมผัสกับแหล่งท่องเที่ยว แต่เป็น “ประสบการณ์” การเดินทางที่แตกต่าง ดังนั้น โรงแรมของคนกลุ่มนี้จึงไม่ใช่เพียงสถานที่หลับนอน แต่จะเป็นส่วนหนึ่งในประสบการณ์เดินทาง

2.2.2 ประโยชน์ของการศึกษา

2.2.2.1 สามารถรู้ถึงวัฒนธรรมล้านนาที่แท้จริงและสามารถนำความรู้ที่ถูกต้องมาสร้างสรรค์ และออกแบบในงานสถาปัตยกรรมภายในได้

2.2.2.2 สามารถสร้างรูปแบบสถาปัตยกรรมล้านนาเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เข้าใจและรับรู้ถึงวัฒนธรรมที่สวยงามและควรค่าแก่การรักษา

2.2.2.3 ทำให้ผู้คนที่พักอาศัยและได้เยี่ยมชมรู้สึกถึงความงามของความเป็นล้านนาอย่างถ่องแท้

2.2.2.4 ได้เข้าใจถึงกระบวนการการกำหนดรายละเอียดความสัมพันธ์ความต้องการทางด้านพื้นที่ใช้สอยและงานระบบที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

2.2.2.5 ได้ศึกษาแนวความคิดและแนวทางแก้ปัญหารวมถึงนำองค์ความรู้ทางสถาปัตยกรรมภายในที่ตอบสนองประโยชน์ใช้สอยแก่ผู้ใช้อาคารเป็นอย่างดี

ภาพที่2.4 บรรยากาศของ costa lannta

ที่มา : www.krabi-hotels.com , 2552

2.2.3 Hip Hotel หรือ Boutique Hotel

โรงแรมลักษณะนี้เกิดขึ้นจากแรงบันดาลใจของนักธุรกิจในคราบศิลปินที่มีหัวใจรักงานศิลปะเป็นทุน การปรับแต่งโฉมหน้าของโรงแรมในฝัน ไม่ต่างจากการแต่งแต้มระบายความฝัน ตามจินตนาการของศิลปิน สถาปนิก หรืออินทีเรียดีไซเนอร์ รูปโฉมของโรงแรมแนวบูติคจึงสะท้อนตัวตน หรือ อัตลักษณ์ที่โดดเด่นแปลกตา และแหวกตลาด เป็นรูปแบบธุรกิจโรงแรมแนวใหม่ที่ทลายปราการแนวคิดธุรกิจโรงแรมตามแบบฉบับเดิมๆ หัวใจสำคัญของ Hip hotel ที่แตกต่างจากโรงแรมทั่วไปคือ ความมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นไม่เหมือนใคร ทั้ง Concept และ positiong ของโรงแรมที่เจาะกลุ่มตลาดชัดเจน ประการสำคัญ คือ เป็นโรงแรมที่มีจำนวนห้องไม่มากนัก มองเชิงการตลาดโรงแรมในสไตล์ HIP หรือ Boutique ไม่ต่างจากการสร้างกระแสใหม่ในตลาด เพื่อเป็นทางเลือกสำหรับลูกค้าเฉพาะกลุ่ม (Niche Market) เสน่ห์โรงแรมแนวใหม่อยู่ที่ความหลากหลาย ไม่จำเจ หรือดูน่าเบื่อ เพื่อตอบสนองไลฟ์สไตล์ของคนรุ่นใหม่ ที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูง การออกแบบโรงแรมแนวนี้จึงต้องมีคอนเซ็ปต์ชัดเจน บุคลิกของโรงแรมสามารถสะท้อนตัวตนทั้งผู้ออกแบบและผู้บริโภคที่มีรสนิยมต้องกัน

ภาพที่2.5 ห้องพักของ Costa lanta

ที่มา : www.krabi-hotels.com , 2552

แรกเริ่มกลุ่มลูกค้าของโรงแรมแนวนี้จึงเป็นที่ต้องตาของเหล่านักออกแบบ ศิลปิน คนในแวดวงแฟชั่น หรือวงการโฆษณา ฯลฯ และต่อมาได้ขยายฐานกลุ่มลูกค้าใหญ่ขึ้นตามความชื่นชอบของลูกค้าเฉพาะกลุ่มที่หลากหลายขึ้น หลักไมล์ของโรงแรมแนวคิดใหม่เริ่มต้นจาก " ความกล้าแหวกแนวตลาด" เพื่อสร้างเอกลักษณ์ที่โดดเด่น สะดุดตาและน่าจดจำ เป็นวิธีการหลีกหนีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ เพราะเจ้าของโรงแรมขนาดเล็กต่างรู้ดีว่า การจะสร้างธุรกิจโรงแรมให้อยู่รอดในแบบฉบับ " คนตัวเล็ก" ท่ามกลางธุรกิจโรงแรมจากลุ่มทุนขนาดใหญ่ที่ตั้งตระหง่านทั่วกรุงฯ การต่อสู้ของโรงแรมทุนเล็กจึงต้องสู้ด้วยการลงทุนด้านความคิดสร้างสรรค์ เพื่อแย่งชิงตลาดใหม่ที่มีกำลังซื้อสูงดังนั้นโรงแรม คือแหล่งพักพิงของนักเดินทาง ความหลากหลายและแปลกใหม่ที่เกิดขึ้นในโรงแรมแนวใหม่ คือทางเลือกใหม่สำหรับนักเดินทางที่หน่ายในกรอบคิดของโรงแรมรูปแบบเดิม การสร้างประสบการณ์ใหม่ ความรู้สึกใหม่ หรือความประทับใจของโรงแรมทางเลือกจึงเป็นเสน่ห์ดึงดูดใจสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ โรงแรมแนวคิดใหม่ที่เกิดขึ้นในตลาดกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่ล้วนเนรมิตจากพื้นที่หรืออาคารเก่าที่ยังคงโครงสร้างเดิม การออกแบบใหม่จึงมุ่งเฉพาะภายนอกและการตกแต่งภายใน ในการสร้างบรรยากาศจำลองให้พื้นที่แห่งนี้อบอุ่นเสมือนอยู่บ้านและเกิดความประทับใจเมื่อย่างก้าวเข้ามาในโรงแรม เหมือนเป็นดินแดนแห่ง แต่ละแห่งมีคอนเซ็ปต์ที่เป็นจุดขายแตกต่างกันไปตามโลเคชั่น

ภาพที่2.6 โรงแรมแห่งแรกของจังหวัดเชียงใหม่

ที่มา : www.libraly.cmu.ac.th ,2552

2.2.4ประวัติศาสตร์ธุรกิจโรงแรม (Hotel History)

ธุรกิจโรงแรมในยุโรปสมัยโบราณ ระหว่าง 1,700 ปี ก่อนคริสตกาล - ค.ศ.500โรงแรมสมัยโบราณมีบริการเฉพาะที่พักไม่มีบริการอื่น เพราะมีกฎหมายห้ามไว้ หากฝ่าฝืนจะมีโทษถึงประหารชีวิต สมัยกรุงเธนส์ เจริญรุ่งเรือง ประมาณ 600 ก่อนคริศตกาล เริ่มจัดให้มีบริการเคร่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์ แก่ลูกค้าที่มาพัก โดยเฉพาะเหล้าองุ่นที่ทำเอง มีบริการอาหารจะพวกขนมปัง นม เนยแข็ง ผัก ถั่ว ฯลฯ โรงแรมมีเลือกสถานที่ตั้งอยู่ใกล้วัด เพราะในการประกอบพิธีบวงสรวงเทพเจ้าจะใช้โรงแรมเป็นที่ประกอบการและ ร่วมรับประทานอาหารกัน สมัยกรุงโรม มีโรงแรมเกิดขึ้นตามเมืองต่างๆ มีห้องพักขนาดเล็กพร้อมบริการอาหารและเครื่องดื่ม บางแห่งอาจมีบ่อนการพนันและสตรีบริการ สมัยกลาง ค.ศ. 501 - 1300 ธุรกิจโรงแรมในยุคที่ซบเซา มีวัดเป็นสถานที่เดียวในการจัดบริการที่พักแรมแก่นักเดินทางซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นนักแสวงบุญ ค.ศ.1300 ในประเทศอิตาลี ธุรกิจการค้าเริ่มขยายตัวทำให้ธุรกิจโรงแรมขยายตัว ในยุคนี้มีที่พักแรมสำหรับคนและม้าหรือสำหรับเปลี่ยนม้า เรียกว่า Yams มีกว่า 10,000 แห่ง นอกจากนี้ยังมีบริการไปรษณีย์สำหรับนักเดินทางด้วย เริ่มมีการรวมกลุ่มกันของเจ้าของโรงแรมเพื่อรักษาผลประโยชน์ของตน เริ่มมีการให้ประมูลบริหารโรงแรม กำหนดเวลาในการดำเนินงานคราวละ 3 ปี และผลการดำเนินงานก็เป็นที่น่าพอใจ ธุรกิจโรงแรมจึงเริ่มขยายตัวมากยิ่งขึ้น สมัยฟื้นฟู ค.ศ.1301- 1600โรงแรมในยุคนี้จะมีอาคารขนาดเล็ก 20 - 30 ห้องมักเรียกว่า George

Inn มีห้องเก็บของ อาหาร เหล้าองุ่น ห้องประกอบอาหาร ห้องพัก สำหรับคนเลี้ยงม้าและม้า ต่อมามีการพัฒนาปรับปรุงธุรกิจโรงแรม เพื่อให้บริการแก่คนเดินทางที่ร่ำรวย โดยมุ่งเน้นให้ความสะดวกสบาย สนุกสนานเพลิดเพลิน โรงแรมจะจัดให้มีการแสดงละครสัตว์ และกีฬาต่าง ๆ การจัดตั้งโรงแรมในสมัยนั้นต้องได้รับอนุญาตจากขุนนาง อัศวิน และเจ้าของที่ดิน ส่วนการตั้งชื่อโรงแรมเดิมใช้สีเขียวเป็นเครื่องหมายให้รู้ว่าเป็นโรงแรม และวิวัฒนาการโดยใช้เครื่องหมายต่าง ๆ เช่น ห่านขาว , ปลาโลมา , สิงโต ฯลฯ สมัยใหม่ยุคแรก ค.ศ. 1601 - 1800ยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ธุรกิจโรงแรมก็เจริญรุดหน้า มีการปรับระดับมาตราฐานโรงแรมสูงขึ้น มีการบริการอาหารเลิศรส มีการเปลี่ยนชื่อโรงแรมเป็นชื่อวิสามัญนามแทน โดนมักมีคำว่า Arms เป็นชื่อกำกับท้ายชื่อ โรงแรมที่ทันสมัยที่สุด คือ โฮเต็ล เดอออองลี กัดมีขนาด 60 เตียง ในเมืองแน็นท์ สมัยใหม่ยุคปัจจุบัน ค.ศ. 1801 - 2000 ในปี 1889 ในกรุงลอนดอน โรงแรมซาววอย เป็นโรงแรมที่โอ่อ่าที่สุดในอังกฤษ เป็นโรงแรมที่ริเริ่มผลิตไฟฟ้าขึ้นใช้เองมีบริการต่างๆ ครบ มีการประกอบอาหารที่อร่อยที่สุดในโลกประจำอยู่ด้วย คือ นายออกุส เอสคอฟฟิเอร์ เป็นชาวฝรั่งเศส ต่อมาได้รับยกย่องว่า เป็นบิดาแห่งการครัว ส่วนการบริหารงานเป็นของนายเซซ่าร์ ริกซ์ ชาวสวิสฯ เป็นผู้จัดการโรงแรม ซึ่งบริหารงานในปี ค.ศ. 1905 - 1918 ต่อมาได้รับยกย่องให้เป็นบิดาแห่งการโรงแรม ในยุคนี้บรรดาเศรษฐีผู้มั่งคั่งมักนิยมเดินทางไปพักผ่อนตามสถานตากอากาศ เกิดโรงแรมสำหรับพักตาก ร่วมกับกลุ่มพิวรีตันตั้งโรงแรมแห่งแรก คือ โคลส์ ออร์ดินารี ที่เมืองบอสตัน เป็นโรงแรมที่มีราคาถูกและมีข้อบังคับเข้มงวดมาก เนื่องจากถูกดูแลโดยบาทหลวงพิวรีตัน มีลักษณะคล้ายหอพัก ค.ศ. 1642 บริษัทเวสต์อินเดีย สร้างโรงแรมชื่อซิตตี้ ทาเวิร์น บริเวณอู่ต่อเรือของนิวยอร์ก โรงแรมในยุคนี้นิยมสร้างตามแนวแม่น้ำลำคลอง เนื่องมีการพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางน้ำ ต่อมาเมื่อพัฒนาการคมนาคมใช้ทางรถไฟพัฒนา ธุรกิจโรงแรมก็ผันไปตั้งอยู่ทางเส้นทางรถไฟผ่าน ค.ศ. 1829 - 1950 โรงแรมในยุคนี้มีการพัฒนาปรับปรุงให้ดีหรูหรามากยิ่งขึ้น เป็นโรงแรมที่มีขนาดใหญ่ มีบริการที่ครบครันไม่ว่าจะเป็นอาหาร เครื่องดื่ม แหล่งบันเทิงต่างๆ และเป็นการเปิดประตูสู่ธุรกิจโรงแรมระหว่างประเทศ รวมทั้งมีการติดต่อธุรกิจสายการบินทรานเวิล บางแห่งก็นำเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ ค.ศ. 1950 การเดินทางนิยมใช้รถยนต์เป็นพาหนะธุรกิจโรงแรมแบบ Motel เป็นสถานที่พักแรมที่มีความทันสมัย มีที่จอดรถ มีความหรูหราสะดวกสบาย ค.ศ. 1970 การคมนาคมทางอากาศโดยใช้เครื่องบินเป็นพาหนะทวีบทบาทมากยิ่งขึ้น เกิดโรงแรมตามเมืองที่มีสนามบินขนาดใหญ่ ๆ เรียกว่า Airport Hotel

ภาพที่ 2.7 ภาพบรรยากาศเมืองเชียงใหม่ปัจจุบัน

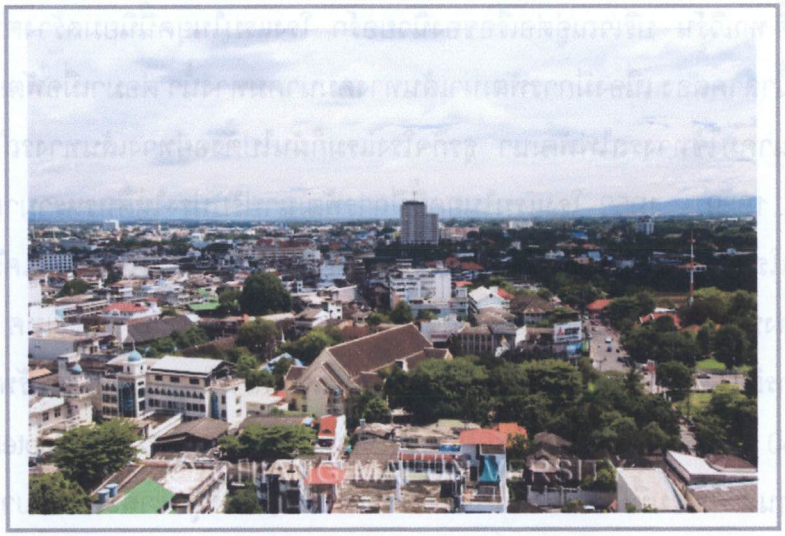

ที่มา ; www.libraly.cmu.ac.th,2552

2.2.5 วิวัฒนาการของโรงแรมในประเทศไทย

การโรงแรมในประเทศไทยเริ่มขึ้นมาตั้งแต่สมัย พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว หรือ รัชการที่ 4 ซึ่งประชาชนมีการไปมาหาสู่กัน ชาวต่างชาติคนจีนที่เข้ามาที่สยามประเทศในเวลานั้นก็จะไปพักตามศาลาวัด ต่อมาเมื่อคณะฑูตซึ่งมี สมเด็จพระราโชไทยเสด็จกลับจากยุโรป ก็ได้แนวความคิดของการสร้างโรงแรมมาพัฒนา จนกระทั้งเมื่อหนังสือพิมพ์รายปีของ หมอบรัดเลย์ (D.B.Bradley)

ฉบับปี พ.ศ.2406(ค.ศ.1863)ก็ได้มีข้อความประกาศเปิดโรงแรมเป็นครั้งแรกในประเทศไทย นั่นคือ ยูเนี่ยน โฮเต็ล (Union Hotel) และ บอร์ดดิ้ง โฮเต็ล (Boarding Hotel)

ฉบับปี พ.ศ.2407(ค.ศ.1864)ข้อความประกาศชื่อโรงแรม ยูเนี่ยน โฮเต็ล(Union Hotel), โอเรียนเต็ล(Oriental), ฟิซเชอร์ โฮเต็ล(Fisher's Hotel)

ฉบับปี พ.ศ.2408(ค.ศ.1865)ข้อความประกาศชื่อโรงแรม ยูเนี่ยน โฮเต็ล(Union Hotel)และ โอเรียนเต็ล (Oriental)

ฉบับปี พ.ศ.2409(ค.ศ.1866)ข้อความประกาศชื่อโรงแรม ยูเนี่ยนโฮเต็ล (Union Hotelแต่โรงแรมทั้งหมดที่กล่าวไป สร้างขึ้นและบริหารงานโดยชาวต่างชาติทั้งสิ้นจนกระทั้งปี พ.ศ.2465 พลเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าบุรฉัตรไชยาทร กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน เป็นโอรสองค์ที่ 35 ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นผู้บัญชาการ การรถไฟในสมัยนั้นได้สร้างโรงแรมหัวหิน ขึ้นมา เป็นโรงแรมที่สร้างขึ้นใกล้กับสถานี

ภาพที่ 2.8 ภาพโรงแรมเก่าในประเทศไทย

ที่มา ; www.news.kajeab.com,2552

รถไฟ เป็นโรงแรมแรกที่สร้างขึ้นด้วยคนไทย มีคนไทยเป็นผู้บริหารงาน และเป็นโรงแรมที่เป็นโรงแรมริมชายหาดต่อมาเมื่อปี พ.ศ.2469 พลเอกเจ้าบุรฉัตร ได้ดัดแปลงวังพญาไท ให้เป็นโรงแรมพญาไท (Palace Hotel)และ ปี พ.ศ. 2470 ท่านก็สร้างโรงแรมราชธานีขึ้นมาด้วยดังนั้น เจ้าบุรฉัตรไชยาทร จึงเป็นพระบิดาแห่งการโรงแรมของประเทศไทย) จนมาถึงสมัย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว หรือ รัชกาลที่ 5 มีการปรับปรุงโรงแรมครั้งใหญ่ให้มีความสะดวกสบายและหรูหรามากขึ้นกว่าเดิม มีการนำไฟฟ้าเข้าไปใช้ในโรงแรมเป็นครั้งแรกที่ โรงแรมโอเรียนเต็ล มีการเปิดห้องอาหารภายในโรงแรมแบบเต็มระบบ และในรัชสมัยนี้เองธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยก็เฟื่องฟูขึ้น มีการเปิดโรงแรมต่างๆมากมาย เช่น ในปี พ.ศ.2413(ค.ศ.1870) มีโรงแรมเปิดใหม่คือ Falck's German, Hamburg, Marien, Siam ในปี พ.ศ.2414(ค.ศ.1871) Carter's, Norfolk

ภาพที่ 2.9 ภาพบรรยากาศบนดาดฟ้าของ ES hotel

ที่มา ; www.th.tixik.com,2552

2.3ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.3.1การแบ่งประเภทของโรงแรม

2.3.1.1 โรงแรมกลางเมือง (City Hotel) รวมถึงโรงแรมระดับหรู โรงแรมสำหรับการประชุม (Convention Hotel) และโรงแรมสำหรับการท่องเที่ยว ส่วนใหญ่โรงแรมประเภทนี้จะเป็นอาคารทางแนวตั้งหรืออาคารสูง ประกอบด้วยประโยชน์ใช้สอยอื่นๆ หรือกิจกรรมทางธุรกิจอื่นมาประกอบ เช่น ร้านค้า ร้านอาหาร สถานบันเทิง เป็นต้น

2.3.1.2 โรงแรมริมทาง (Motor Hotel) เป็นโรงแรมที่มีเป้าหมายสำหรับลูกค้าที่ใช้รถสำหรับเดินทางไกล เป็น หลัก ดังนั้นที่ตั้งจึงต้องติดกับถนนหรือสี่แยกหลักๆ ชานเมืองออกไป มีราคาที่ดินที่ถูกกว่า จึงสามารถมีที่จอดรถอันสะดวกได้ และสามาถแผ่อาคารไปทางแนวนอนได้ โดยทั่วไปจะมีบริการทั่วไปที่โรงแรมทั่วไปควรจะมี แต่อาจจะมี ระดับความหรูหราน้อยกว่าโรงแรมกลางเมืองและอาจจะไม่มี Room Service

2.3.1.3 โรงแรมสนามบิน (Airport Hotel) จะมีลักษณะคล้ายคลึงกับโรงแรมริมทาง แต่มุ่งลูกค้าที่มาทางสนามบิน ดังนั้นจึงต้องมีบริการที่สอดคล้องกับกำหนดการบินเป็นหลัก บางทีอาจจะมีศูนย์ประชุมขนาดใหญ่และมาตรฐานเนื่องด้วยความได้เปรียบในที่ตั้งซึ่งมีความสะดวกในการเดินทางเป็นทุนอยู่แล้ว

2.3.1.4โรงแรมในแหล่งท่องเที่ยว (Resort Hotel) ตั้งอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ภูเขา ทะเล หรือแหล่งน้ำพุร้อน ปกติจะมีบริการรประเภทท

Package มีความสัมพันธ์เทศกาลท่องเที่ยวต่างๆ ร้านอาหารสำหรับโรง แรมประเภทนี้อาจจะต้องมีเพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยวทุกคน ในกรณีไม่มีแหล่งรับประทานอาหารอื่นใกล้เคียง และอาจจะต้องส่วนบริการเสริมสำหรับพักผ่อนหย่อนใจอื่นๆ เช่น ห้องเล่นเกมส์ บาร์ สระว่ายน้ำนอกกอาคาร บริการกีฬาทางทะเล หรือปีนเขา เป็นต้น

2.3.1.5โมเต็ล (Motel)

2.3.1.6โรงแรมสำหรับการประชุม (Convention Hotel)

2.3.1.7คอนโดมิเนียม (Condominium) บางแห่งอาคารชุดอาจจะมีการจัดการแบ่งให้เช่าในลักษณะโรงแรมในช่วง
ที่เจ้าของห้องชุดไม่ใช้งาน โดยมักจะดำเนินการโดยเจ้าของกิจการหรือเจ้าของอาคารรวม

2.3.2มาตราฐานในการแบ่งระดับของโรงแรม

การแบ่งระดับโรงแรมมีหลายมาตรฐาน เช่น ระบบ OHRG (Official Hotel and Resort Guide) ระบบ AA (ระบบอังกฤษ) โดยใช้เกณฑ์ในการแบ่งที่แตกต่างกัน

2.3.2.1ระบบ OHRG นอกจากจะพิจารณาห้องพัก ทั้งในเรื่องของขนาดและวัสดุที่ใช้ในการตกแต่ง ยังใช้ขนาดและจำนวนของห้องประชุมเป็นเกณฑ์สามารถแบ่งโรงแรมออกเป็น 3 ระดับหลัก 10 ระดับย่อย ได้แก่ Deluxe (Super Deluxe, Deluxe, Moderate Deluxe) First Class (Superior First Class, First Class, Limited First Class, Moderate First Class) และ Tourist Class (Superior Tourist Class, Tourist Class, Moderate Tourist Class)

2.3.2.2 ระบบ AA (ระบบอังกฤษ) แบ่งระดับโดยใช้มุมมองของแขกเข้าพักเป็นหลัก เช่น ขนาดของห้องพัก พื้นที่ส่วนกลาง ห้องอาหารที่จัดเตรียมไว้ ระดับของการบริการ สัดส่วนของพนักงานโรงแรมต่อแขกเข้าพัก สามารถแบ่งออกเป็นโรงแรม 1 ดาว เรื่อยไปจนถึงโรงแรม 5 ดาว

2.3.3การจัดกลุ่มโดยวิธีให้ดาว

2.3.3.1กลุ่มดาวเดียว หมายถึง โรงแรมที่มีขนาดเล็ก สิ่งอำนวยความสะดวกและเฟอร์นิเจอร์ร่าย ๆ และ พอใช้ มีห้องน้ำ ห้องส้วมเพียงพอในลักษณะของการใช้ร่วมกัน มีบริการอาหารและเครื่องดื่มสำหรับผู้มาพักเท่านั้น บรรยากาศเป็นกันเอง

2.3.3.2กลุ่มสองดาว หมายถึง โรงแรมที่ตกแต่งไว้อย่างดีมีระดับห้องพักสูงกว่าระดับดาวเดียว ห้องพักกว้างขึ้น มีห้องน้ำในตัว อาหารมีครบครันขึ้น ไม่บริการอาหารและเครื่องดื่มสำหรับบุคคลภายนอก

2.3.3.3กลุ่มสามดาว หมายถึง โรงแรมที่ตกแต่งไว้อย่างดี ห้องพักกว้างขึ้น มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มากขึ้น มีห้องน้ำที่มีอ่างอาบน้ำ มีบริการอาหารและเครื่องดื่มสำหรับบุคคลภายนอก

2.3.3.4กลุ่มสี่ดาว หมายถึง โรงแรมขนาดใหญ่ ตกแต่งดีเป็นพิเศษ มาตราฐานสูงในด้านบริการและความสะดวกสบาย มีห้องอาหารมากกว่า 1 ห้อง

2.3.3.5กลุ่มห้าดาว หมายถึง โรงแรมขนาดใหญ่ประเภทหรู มีมาตราฐานสากลระดับสูงในทุก ๆ ด้าน คือทั้งด้านห้องพัก ห้องอาหาร การบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

2.4แนวทางการแก้ปัญหาที่ผ่านมา

2.4.1การกำหนดมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวประเภทโรงแรม การจัดระดับโรงแรมแบ่งเป็น 5 ระดับ

1. ระดับ 1 ดาว
2. ระดับ 2 ดาว
3. ระดับ 3 ดาว
4. ระดับ 4 ดาว
5. ระดับ 5 ดาว

2.4.2การแบ่งหลักเกณฑ์และตัวชี้วัดคุณภาพมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวประเภทโรงแรม โดย แบ่งออกเป็น 12 หมวด

หมวดที่ 1 สถานที่ตั้ง สภาพแวดล้อม สิ่งก่อสร้างทั่วไป และที่จอดรถ

หมวดที่ 2 โถงต้อนรับ ห้องน้ำสาธารณะ ลิฟท์ และทางสัญจรภายในอาคาร

หมวดที่ ๓ ห้องพักแบบ Standard (รวมทางเดิน ระเบียง และห้องน้ำ)

หมวดที่ ๔ ห้องพักแบบ Suite และ Executive Floor (สำหรับระดับ ๓ - ๕ ดาว)

หมวดที่ ๕ ห้องอาหาร คอฟฟี่ช็อป บาร์ และห้องครัว

ส่วนบริการด้านสันทนาการ Fitness Center, Sauna, Steam Bath,

ภาพที่ 2.10 ภาพบริเวณอ่านหนังสือ

ที่มา ; www.th.tixik.com,2552

Spa, Massage Room, Jacuzzi และสระว่ายน้ำ (สำหรับ ระดับ ๔ – ๕ ดาว)

หมวดที่ ๗ ส่วนบริการด้านธุรกิจ ห้องประชุม และ Business Center (สำหรับระดับ ๔ – ๕ ดาว)

หมวดที่ ๘ บุคลากร และการบริการ

หมวดที่ ๙ ระบบความปลอดภัยในพื้นที่ทั่วไป

หมวดที่ ๑๐ ทรัพยากร และชุมชนแวดล้อม

หมวดที่ ๑๑ ส่วนของพนักงาน (สำหรับระดับ ๓-๕ ดาว)

หมวดที่ ๑๒ คุณลักษณะเสริมอื่นๆ

ดังนั้นการบริหารโรงแรมโดยส่วนใหญ่เน้นการบริหารให้โรงแรมมี “ความแตกต่าง” ซึ่งถือเป็นความเริ่มต้นของความล้มเหลว ในทางทฤษฎีความแตกต่างของโรงแรม คือ จุดเด่นทางการตลาด และเป็นสิ่งที่แนวคิดทางการตลาดได้ปลูกฝังความเชื่อนี้ให้เรามาโดยตลอด จุดเด่นทางการตลาดของโรงแรม อาทิ สถานที่ตั้ง สิ่งอำนวยความสะดวก ราคา หรือแม้กระทั่งรูปแบบห้อง หรือรูปแบบการบริการเป็นสิ่งที่ดี

ภาพที่ 2.11 ภาพการแต่งตัวของเมืองเชียงใหม่

ที่มา : www.khonmung.com,2552

2.5นโยบายและแผนพัฒนาที่เกี่ยวข้อง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 8

การส่งเสริมให้วัฒนธรรมมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนและพัฒนาประเทศเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นเพราะจะทำให้การพัฒนายืนอยู่บนรากฐานของตนเองและภูมิปัญญาของชุมชนและสังคม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืนในระยะยาว โดยจะต้องมีการดำเนินงานในลักษณะที่เป็นองค์รวม คือการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและชุมชน รวมทั้งสนับสนุนให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงวัฒนธรรมอันดีงามทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น มีโลกทัศน์ทางวัฒนธรรมที่กว้างขวาง และรู้จักเลือกสรรไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองและสังคม ดังเช่นในงานออกแบบของโรงแรมแทมมารีนที่มีการหยิบยืมลักษณะรูปแบบทางวัฒนธรรมของล้านนามาใช้ในงานเพื่อให้เข้าถึงการส่งเสริมวัฒนธรรมที่มีมายาวนานสามารถค้นหาและรู้จักรากเหง้าและความเป็นมาของตนเอง และสามารถมองย้อนกลับไปแล้วสร้างสิ่งเตือนใจให้กับผู้คนที่พบเห็นและไม่ทำให้สูญหายในอนาคต

1.การเสริมสร้างวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาคนและสังคม โดย

1.1 การเสริมสร้างสมรรถภาพของชุมชนหรือสังคมให้เข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองโดยตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ทั้งต่อตัวเองและสังคม เพื่อให้เป็นฐานของการพัฒนาชุมชนต่างๆ ทั้งในเมืองและชนบท

1.2 การสนับสนุนเวทีวัฒนธรรมในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่ริเริ่มโดยชุมชนท้องถิ่น การสร้างเวทีเสนอผลงานและเผยแพร่งานด้านศิลปวัฒนธรรม การพัฒนาระบบจูงใจและกระบวนการสร้างสรรค์ด้านศิลปวัฒนธรรมแก่การสร้างผลงานที่มีคุณค่าต่อสังคม

1.3 การส่งเสริมการพัฒนาอย่างสมดุลระหว่างคน เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

(1) สนับสนุนการวางกฎเกณฑ์การอยู่ร่วมกันอย่างเกื้อกูลระหว่างคน ชุมชน กับทรัพยากรธรรมชาติ และระหว่างกลุ่มคนในสังคม โดยใช้หลักความร่วมมือของประชาชนเป็นแนวทางในการดูแลพฤติกรรมของสมาชิกในชุมชน

(2) สนับสนุนการปรับปรุงกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้รับผิดชอบต่อคน สังคม ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินธุรกิจนั้นๆ

1.4 การส่งเสริมการใช้สื่อที่มีคุณภาพในการเผยแพร่คุณค่าของวัฒนธรรม

(1) ส่งเสริมให้มีสื่อคุณภาพที่น่าสนใจและมีลักษณะหลากหลายเพื่อถ่ายทอดและปลูกฝังคุณค่าที่ดีงามและค่านิยมที่เสริมสร้างความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย และกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ให้เกิดความเข้าใจซาบซึ้งและนำไปปฏิบัติร่วมกันได้

(2) ส่งเสริมวัฒนธรรมการวิพากษ์วิจารณ์เพื่อให้สามารถควบคุมคุณภาพของสื่อมวลชนและเพื่อให้ประชาชนสามารถเลือกรับข้อมูลข่าวสารที่มีคุณภาพ

(3) สนับสนุนให้สื่อร่วมกันตรวจสอบคุณภาพ มาตรฐานของข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เผยแพร่ออกสู่ประชาชน

2.การสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับวัฒนธรรมและนำมิติทางวัฒนธรรมมาใช้ในการพัฒนา โดย

2.1 ปรับเนื้อหาสาระหลักสูตรการศึกษาทุกระดับให้เชื่อมโยงกับวัฒนธรรม โดยการปรับกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้ความจริงเป็นหลักและมีการเรียนรู้จากรากฐานทางวัฒนธรรม

2.2 ส่งเสริมการวิจัย การรวบรวมข้อมูลข่าวสารความรู้ รวมทั้งการสังเคราะห์ข้อมูลข่าวสารและผลการวิจัยเพื่อเสริมสร้างภูมิปัญญาให้สูงขึ้น

ภาพที่ 2.12 ภาพการเดินขึ้นดอยสุเทพ

ที่มา : www.methrow.multiply.com,2552

2.3 สนับสนุนให้มีเวทีแลกเปลี่ยนความคิดอย่างสม่ำเสมอ และการสร้างสื่อสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม

2.4 ส่งเสริมวัฒนธรรมกับการท่องเที่ยวและการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจและสังคม

3.การพัฒนาและสร้างความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมไทย โดย

3.1 สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างรัฐและท้องถิ่นในการทำนุบำรุงสร้างสรรค์และพัฒนาโบราณสถาน พิพิธภัณฑสถาน หอสมุด ฯลฯ

3.2 เผยแพร่คุณค่า รักษา สืบทอดเอกลักษณ์ความเป็นไทยและการสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมสาขาต่างๆ ขึ้นมาใหม่ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตปัจจุบันและอนาคต

4.การเสริมสร้างความภาคภูมิใจในความเป็นไทยและการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมโลก รวมทั้งการขยายโลกทัศน์ทางวัฒนธรรม โดย

4.1 ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจถึงรากฐานวัฒนธรรมระดับชาติ ระดับท้องถิ่น และประโยชน์ของวัฒนธรรมที่มีต่อชุมชน และการยอมรับวิถีชีวิตที่แตกต่างหลากหลายภายในสังคม

4.2 สนับสนุนการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ สร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยกับนานาชาติ และให้สามารถรับวัฒนธรรมต่างชาติมาประยุกต์ใช้อย่างรู้เท่าทัน

ภาพที่ 2.13 ภาพการเดินบิณฑบาตรของพระภิกษุสงฆ์

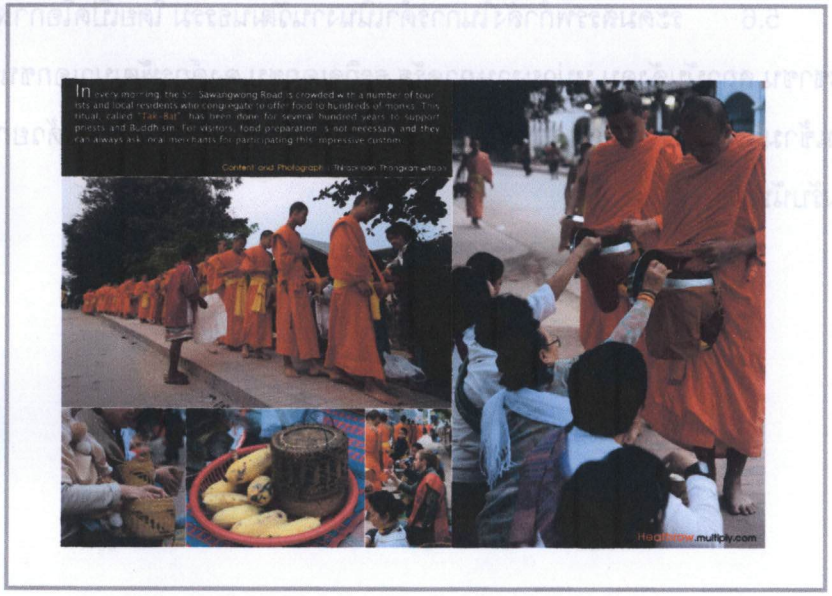

ที่มา : www.methrow.multiply.com,2552

4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวและการสัญจรทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างจิตสำนึกความรู้ ความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่เป็นรากเหง้าของวิถีชีวิตภูมิปัญญาดั้งเดิมของตนเองและผู้อื่น

5.การพัฒนาการบริหารจัดการด้านวัฒนธรรม โดย

5.1 สนับสนุนการจัดทำและประสานแผนปฏิบัติการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแนวทางด้านวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนา

5.2 ส่งเสริมและประสานชุมชนและองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นให้มีความรู้ความเข้าใจและขีดความสามารถในการสร้างสรรค์วัฒนธรรมเพื่อท้องถิ่น

5.3 สนับสนุนการระดมทุนเพื่อเพิ่มวงเงินกองทุนวัฒนธรรมให้มีจำนวนมากเพียงพอต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนา

5.4 สนับสนุนให้มีการแก้ไขกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติ กฎกระทรวง และมติคณะรัฐ-มนตรีที่เกี่ยวข้องกับงานด้านวัฒนธรรม ให้มีความชัดเจนและมีความเป็นเอกภาพ รวมทั้งดำเนินการกระจายอำนาจ เพื่อช่วยให้การบริหารงานด้านวัฒนธรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ภาพที่ 2.14 ภาพแหล่งท่องเที่ยวในเชียงใหม่

ที่มา : www.methrow.multiply.com.2552

5.5 สร้างระบบฐานข้อมูลที่สมบูรณ์เกี่ยวกับทรัพยากรทางวัฒนธรรมและสร้างดัชนีชี้วัดด้านวัฒนธรรมกับการพัฒนาเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานและการติดตามประเมินผล

5.6 ระดมสรรพกำลังในการดำเนินงานวัฒนธรรม โดยเปิดโอกาสให้ประชาชน สถาบันสังคม หน่วยงานภาครัฐ ธุรกิจเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชนทุกแห่งเข้ามามีส่วนร่วมตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจด้วยการยอมรับนับถือซึ่งกันและกัน

ภาพที่ 2.15 ภาพส่วนรับประทานอาหารของโรงแรม ES hiotel

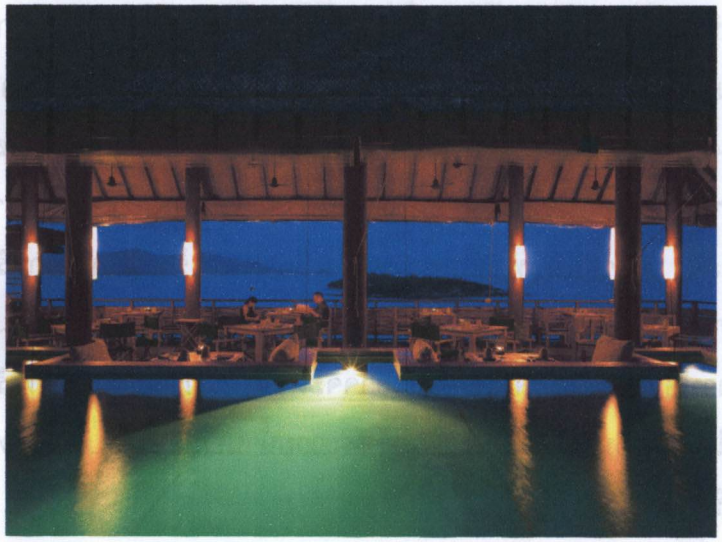

ที่มา ; www.th.tixik.com,2552

2.6หลักการหรือเกณฑ์มาตรฐานต่าง ๆที่เกี่ยวกับงานออกแบบสถาปัตยกรรม

2.6.1หลักการออกแบบโรงแรม

2.6.1.1 ที่ตั้ง

ที่ตั้งเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักสำหรับความสำเร็จในเชิงธุรกิจ โรงแรมก็เป็นกิจการทางธุรกิจ ที่ไม่ สามารถหลีกเลี่ยงปัจจัยนี้ได้ โดยทั่วไปโรงแรมควรจะตั้งอยู่ใกล้กับถนนหลัก สนามบิน ย่านธุรกิจ หรือ แหล่งท่องเที่ยว อื่นๆ ควรเป็นที่เข้าถึงโดยง่าย มีที่จอดรถเพียงพอ มีวิวที่ดีสู่ภายนอก รวมทั้งมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมรอบข้าง

2.6.2ประเภทของโรงแรม

2.6.2.1 โรงแรมกลางเมือง (City Hotel) รวมถึงโรงแรมระดับหรู โรงแรมสำหรับการประชุม (Convention Hotel) และโรงแรมสำหรับการท่องเที่ยว ส่วนใหญ่โรงแรมประเภทนี้จะเป็นอาคารทางแนวตั้งหรืออาคารสูง ประกอบด้วยประโยชน์ใช้สอยอื่นๆ หรือกิจกรรมทางธุรกิจอื่นมาประกอบ เช่น ร้านค้า ร้านอาหาร สถานบันเทิง เป็นต้น

2.6.2.2 โรงแรมริมทาง (Motor Hotel) เป็นโรงแรมที่มีเป้าหมายสำหรับลูกค้าที่ใช้รถสำหรับเดินทางไกล เป็น หลัก ดังนั้นที่ตั้งจึงต้องติดกับถนนหรือสี่แยกหลักๆ ชานเมืองออกไป มีราคาที่ดินที่ถูกกว่า จึงสามารถมีที่จอดรถอัน

ภาพที่ 2.16 ภาพบรรยากาศของ ES hotel

ที่มา ; www.th.tixik.com,2552

สะดวกได้ และสามารถแผ่อาคารไปทางแนวนอนได้ โดยทั่วไปจะมีบริการทั่วไปที่โรงแรมทั่วไปควรจะมี แต่อาจจะมี ระดับความหรูหราน้อยกว่าโรงแรมกลางเมือง และอาจจะไม่มี Room Service

2.6.2.3 โรงแรมสนามบิน (Airport Hotel) จะมีลักษณะคล้ายคลึงกับโรงแรมริมทาง แต่มุ่งลูกค้าที่มาทางสนามบิน ดังนั้นจึงต้องมีบริการที่สอดคล้องกับกำหนดการบินเป็นหลัก บางทีอาจจะมีศูนย์ประชุมขนาดใหญ่และมาตรฐานเนื่องด้วยความได้เปรียบในที่ตั้งซึ่งมีความสะดวกในการเดินทางเป็นทุนอยู่แล้ว

2.6.2.4โรงแรมในแหล่งท่องเที่ยว (Resort Hotel) ตั้งอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ภูเขา ทะเล หรือแหล่งน้ำพุร้อน ปกติจะมีบริการประเภท Package มีความสัมพันธ์เทศกาลท่องเที่ยวต่างๆ ร้านอาหารสำหรับโรง แรมประเภทนี้อาจจะต้องมีเพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยวทุกคน ในกรณีไม่มีแหล่งรับประทานอาหารอื่นใกล้เคียง และอาจจะต้องส่วนบริการเสริมสำหรับพักผ่อนหย่อนใจอื่นๆ เช่น ห้องเล่นเกมส์ บาร์ สระว่ายน้ำนอกอาคาร บริการกีฬาทางทะเล หรือปีนเขา เป็นต้น

2.6.2.5โมเต็ล (Motel)

2.6.2.6โรงแรมสำหรับการประชุม (Convention Hotel)

ภาพที่ 2.17 ภาพบริเวณนั่งชมวิวของ ES hotel

ที่มา ; www.th.tixik.com ,2552

2.6.2.7คอนโดมิเนียม (Condominium) บางแห่งอาคารชุดอาจจะมีการจัดการแบ่งให้เช่าในลักษณะโรงแรมในช่วงที่เจ้าของห้องชุดไม่ใช้งาน โดยมักจะดำเนินการโดยเจ้าของกิจการหรือเจ้าของอาคารรวม

2.6.3 ความสัมพันธ์ของประโยชน์ใช้สอยต่างๆ (Functional Relationship)

โดยหลักใหญ่แล้ว โรงแรมจะต้องแยกส่วนบริการลูกค้าที่มาพักออกจากส่วนบริการโดยเด็ดขาด โดยไม่ควรมีการข้ามไปมาของประโยชน์ใช้สอยของสองส่วนนี้ (Cross Circulation) มีการแบ่งแยกอย่างชัดเจนระหว่างส่วน บริการด้านหน้า (Front of House) และส่วนบริการด้านหลัง (Back of House)

ทั่วไปส่วนต่างๆ ที่ต้องใช้บริการจากครัว ควรจะอยู่ในระดับเดียวกับครัว แต่หากมีความจำกัดทางการออกแบบให้ยึดเอาครัวติดกับห้องอาหารหลักของโรงแรมเป็นสำคัญ ส่วนห้องจัดเลี้ยงหรือร้านอาหารอื่นๆ อาจจะบริการ โดยการใช้ลิฟท์ส่งของ ลิฟท์บริการ หรือบันไดเป็นทางเชื่อม

การจัดการส่วนด้านหลังของงานบริการต่างๆ (Back of House) คนงานและอุปกรณ์บริการต่างๆ จะต้องมีการจัดวางให้มิดชิด ห่างจากสายตาของลูกค้า

2.6.4 พื้นที่ใช้งาน และมาตรฐานการออกแบบ

พื้นที่ทั้งหมดโดยประมาณต่อห้องพักของโรงแรมประเภทต่างๆ

พื้นที่ใช้งานแต่ละส่วนของโรงแรม

* ไม่รวมพื้นที่สำหรับห้องเครื่องงานระบบ และที่จอดรถ

2.6.5 รูปแบบการจัดผังพื้น

ห้องพักเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลถึงโครงสร้างอาคารโดยรวม ส่งผลต่อความประหยัดในการลงทุน แบบของผังห้องพักจึงเป็นเสมือนกุญแจสำคัญในการออกแบบรูปทรงโรงแรมอาคาร การจัดวางตำแหน่งทางเดินและห้องพักอาจจะมีหลากหลายรูปแบบ ทั้งแบบ Single-Loaded Block, Single-Loaded Block, Square Block, Y-Shape, หรือวงกลม

2.6.6 ความสัมพันธ์ระหว่างห้องพักและส่วนสาธารณะอื่น

ห้องพักสามารถที่จะเชื่อมติดกับส่วนสาธารณะอื่นๆ และทางสัญจรในหลายรูปแบบ โดยหลักใหญ่ๆ อาจจะ มี 3 แบบ คือ

2.6.6.1 ห้องพักอยู่เหนือส่วนฐาน (Podium) เหมาะสำหรับโรงแรมที่เป็นอาคารสูง แต่ปัญหา คือ ส่วนบริการจะต้องใช้ส่วนสัญจรทางตั้งเป็นหลัก และบางส่วนอาจจะต้องใช้ร่วมกับลูกค้า บางกรณีห้องพักอาจจะมีรูปร่างยาวแคบ ตามโครงสร้างของอาคาร

2.6.6.2 ห้องพักอยู่ติดกับส่วนบริการสาธารณะอื่น ถือว่าเป็นแบบที่ประหยัด เพราะใช้โครงสร้างง่ายๆ ส่วน บริการต่างๆ ออกแบบให้สัมพันธ์กับส่วนต่างๆ ตามความเหมาะสม เหมาะสำหรับโรงแรมริมทางหรือโรงแรมที่มีพื้นที่มาก

2.6.6.3 แบบผังเปิด (Open Layout) มีลักษณะกระจายตัวของประโยชน์ใช้สอยแผ่ไปตามพื้นที่ อาจจะจัดกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กันมากไว้ด้วยกัน เหมาะสำหรับ โมเต็ล และรีสอร์ตต่างๆ ซึ่งมีพื้นที่มากพอ

2.6.7 การสัญจรทางตั้ง

โรงแรมที่มีความสูงมากกว่า 2 ชั้น ควรจะมีลิฟท์บริการ ยกเว้นโรงแรมขนาดเล็ก ทั้งนี้ควรมีลิฟท์สำรองใน ยามฉุกเฉินหรือในกรณีลิฟท์อีกตัวอยู่ระหว่างการซ่อมบำรุง จำนวนและความเร็วของลิฟท์ขึ้นอยู่กับความสูงของอา คารและจำนวนห้องพักซึ่งบ่งบอกถึงจำนวนผู้ใช้บริการทั้งหมดถ้าเป็นไปได้ควรจะวางตำแหน่งของลิฟท์ทุกตัวไว้ด้วยกันในส่วนแกนสัญจรกลางไม่ว่าจะเป็นลิฟท์บริการ หรือลิฟท์สำหรับลูกค้า โดยแยกทางเข้า เพื่อความประหยัดและ ง่ายในการก่อสร้าง ในโรงแรมระดับหรูอาจจะแยกลิฟท์ลูกค้าออกเป็นสำหรับการขนกระเป๋าไว้ต่างหาก เพื่อความสะดวกและไม่เกะกะ

2.6.8 ส่วนบริการสาธารณะ

2.6.8.1 ห้องอาหารในโรงแรมขนาดกลางไปถึงขนาดใหญ่จะมีห้องอาหารอย่าง 1 แห่ง ไว้บริการลูกค้า ถ้าเป็นร้านอาหารราคา ถูกหรือขนาดเล็กจะเป็นรูปแบบของร้านกาแฟหรือศูนย์อาหาร ในโรงแรมขนาดใหญ่อาจจะมีห้องอาหารมากกว่า 1 แห่ง เพื่อเป็นทางเลือกให้แก่ลูกค้า จำนวนที่นั่งอาจจะมีความแตกต่างกันออกไป ส่วนใหญ่จะอ้างอิงกับจำนวนผู้มา ใช้บริการหรือจำนวนห้องพัก

2.6.8.2 บาร์ Cocktail ควรจะตั้งอยู่ในส่วนที่ใช้สำหรับการนั่งรอ อาจจะอยู่ระหว่างลอบบี้ของโรงแรมและร้านอาหาร การบริการอาจจะใช้บริกร ส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะเคาน์เตอร์บาร์ต่างๆ

- บาร์หลัก (Main Bar) จะมีบริการเครื่องดื่มพิเศษของแต่ละโรงแรม อาจจะเปิดสู่ส่วนสาธารณะเพื่อรับรอง ผู้ใช้บริการจากภายนอกโดยตรง ปกติจะมีเคาน์เตอร์ยาวพร้อมที่นั่งสูง มีบริการน้ำแข็ง น้ำดื่มต่างๆ และอาจจะรวมไป ถึงอาหารเบาๆ บางชนิดบาร์อาจจะตั้งอยู่บนหลังคาข้างสระน้ำ ริมหาดทราย หรือติดกับส่วนออกกำลังกาย หรือสโมสรต่างๆ แต่ บาร์ควรจะสามารถเปิดปิดได้เมื่อไม่เปิดบริการ อาจจะโดยการปิดส่วนเคาน์เตอร์หรือปิดห้องทั้งห้อง โดยผู้ใช้บริการ อาจจะใช้ส่วนเลาจ์น (Lounge) เมื่อส่วน
บาร์ปิดบริการและในการบริการไม่ควรให้เกิดการตัดผ่านส่วนสาธารณะอื่น ประการสำคัญที่สุด คือ บาร์จะต้องสอดคล้องกับกฎหมาย
เองแต่ละที่

พื้นสำหรับบาร์รวมเคาน์เตอร์

Cocktail Lounge	1.8 –2.0 ตร.ม. ต่อคน
บาร์ทั่วไป (อาจจะยืนและนั่ง Stools)	1.3 – 1.7 ตร.ม. ต่อคน

2.6.8.3 เลาน์จ (Lounges)

เป็นที่สำหรับผู้คนใช้เป็นที่รอหรือที่พักผ่อนสบายๆ อาจจะเกี่ยวเนื่องกับลอบบี้หรืออยู่ติดกับทางเดินต่างๆ ก็ได้ ในรีสอร์ตอาจจะต้องมีพื้นที่สำหรับเลาน์จมากกว่าโรงแรมประเภทอื่นๆ บริการเครื่องดื่มต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ชา กาแฟ อาจจะเสริมโดยตรงจากครัวหรือจากเคาว์เตอร์ หรือจากเครื่องหยอดเหรียญ ปกติจะไม่มีเลาน์จพิเศษสำหรับ ส่วนที่พัก

2.6.8.4 ห้องพักผ่อน บันเทิงห้องสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจอาจจะเป็นห้องเล่นเกมส์ ปิงปองหรืออื่นๆ สำหรับโรงแรมประเภทรีสอร์ต ที่ต้องอยู่เป็นระยะเวลาหนึ่งและมีเวลามากอาจจะมีความต้องในส่วนนี้มากกว่าโรงแรมประเภทอื่นๆ เพราะผู้ใช้บริ การไม่มีความรีบร้อนเหมือนโรงแรมในเมือง

2.6.8.5 Function Roomเป็นห้องเอนกประสงค์สำหรับการประชุม สัมนา จัดเลี้ยง บอลรูม ปาร์ตี้ จัดนิทรรศการ งานแต่งงานหรืออื่นๆ ที่มีจำนวนผู้ใช้งานจำนวนมาก การออกแบบสำหรับส่วนนี้มีข้อควรคำนึงหลายประการ เช่น การเข้าถึงระหว่างผู้ใช้งานและบริกรต้องแยกกัน ห้องที่มีขนาดใหญ่อาจจะสามารถแบ่งแยกย่อยได้โดยใช้ฉากขนาด ใหญ่และเก็บเสียงได้ดีที่เลื่อนเข้าออกได้โดยไม่เกะกะ ส่วนอุปกรณ์โสตต่างๆ เช่น ระบบเสียง จอภาพ Projector จะต้องจัดเตรียมสำหรับการใช้งานและด้วยประโยชน์ใช้สอยที่ต้องเปิดโล่งเป็นพื้นที่กว้างๆ ทำให้ส่วนนี้จะต้องใช้ช่วง เสาที่กว้างมากจึงไม่นิยมออกแบบไว้ใต้ส่วนที่พัก ซึ่งมีช่วงเสาที่แคบกว่า ยกเว้นพื้นที่ในเมืองซึ่งมีราคาที่ดินแพงมาก

พื้นที่ที่ต้องการ

สำหรับการจัดเลี้ยง	1.1-1.3 ตร.ม. ต่อคน
สำหรับส่วนประชุมสัมนา	0.9-1.1 ตร.ม. ต่อคน
สำหรับการฉายภาพยนตร์ คอนเสิร์ต	0.5-0.6 ตร.ม. ต่อคน

นอกจากนี้ยังมีส่วนประกอบย่อยอีกหลายอย่าง เช่น

- ส่วนลอบบี้ ซึ่งมีพื้นที่ประมาณ 1/3 ของส่วนจัดเลี้ยง หรือ 30%
- ห้องเก็บเฟอร์นิเจอร์0.5 ตร.ม. ต่อที่นั่ง ซึ่งควรจะเข้าถึงได้โดยง่ายจากห้องจัดเลี้ยง
- ห้องน้ำ ขึ้นอยู่กับการคำนวณหาจำนวนต่อคน แต่ถ้าใช้เป็นห้องแสดงคอนเสิร์ต ฉายภาพยนตร์อาจจะ ต้องมีจำนวนห้องน้ำที่มากพอ ตามความต้องการของประโยชน์ ใช้สอยนั้นๆ
- ฉากกั้นห้องควรจะสูงเต็มความสูงของห้อง สามารถลดเสียงระหว่างห้องได้ประมาณ 45-50 dB
- ส่วนนี้อาจจะถูกใช้สำหรับการแสดงงานซึ่งอาจจะมีน้ำหนักมาก เช่นงานนแสดงสินค้าบางประเภท จึงควร ต้องคิดโครงสร้างเผื่อสำหรับน้ำหนักบรรทุกเหล่านั้นเสมอ

2.6.8.6 ห้องประชุมย่อย ห้องประชุมย่อยเป็นอีกส่วนประกอบเพิ่มที่อาจจะจำเป็นในบางกรณี อาจจะมีหลากหลายขนาด หรือมีจำนวนหลายห้องสำหรับการประชุมย่อยหรือการแบ่งกลุ่มสัมนา แต่อย่างก็ตามควรจะเชื่อมสัมพันธ์กับส่วน บริการจากครัวหรือส่วนเตรียมอาหาร

2.6.8.7 การป้องกันเพลิงไหม้ทางหนีไฟจะต้องมีให้เห็นได้ง่ายสำหรับส่วนบริการสาธารณะนี้ ระยะไปถึงบันไดหนีไฟ วัสดุกันไฟ จะต้องสอดคล้องกับกฎหมายของแต่ละพื้นที่หรือประเทศ

2.6.9 Front of House

2.6.9.1 ทางเข้าลักษณะของการเข้าถึงของรถยนต์จะเป็นตัวกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างทางเข้าและลอบบี้โรงแรม ควรจะมีที่สำหรับนั่งรอรถ ซึ่งอาจจะต้องเป็นลักษณะโซฟาหรือชุดรับแขกที่มีความสบายเหมือนส่วนหนึ่งของลอบบี้ ควรมีส่วนกันแดด กันฝนสำหรับการลงรถยนต์ก่อนเข้าสู่ลอบบี้ สำหรับประตูทางเข้าจะต้องคำนึงถึงกระเป๋าสัมภาระ ที่ใหญ่โตของผู้มาใช้บริการ บางโรงแรมอาจจะแยกประตูสำหรับกระเป๋าต่างหากโดยเฉพาะโรงแรมที่หรูหรา

2.6.9.2 ส่วนต้อนรับส่วนเคาน์เตอร์ต้อนรับจะต้องใกล้และสามารถมองเห็นได้โดยง่ายจากส่วนทางเข้า อาจจะเป็นส่วนที่รวมพนักงานต้อนรับพนักงานการเงินและคนเฝ้าประตู แต่ในโรงแรมขนาดใหญ่คนเฝ้าประตูจะเป็นอีกส่วนหนึ่งแยก ต่างหาก ส่วนเคาน์เตอร์นี้จะมีส่วนเก็บกุญแจห้องพักที่แยกไว้อย่างเด่นชัดพนักงานสามารถหยิบได้ง่ายไม่สับสน ความสูงของเคาน์เตอร์ ควรจะเหมาะสมสำหรับแขกที่ยืน ขณะที่พนักงานอาจจะนั่งทำงานบัญชีบางขณะส่วนหลัง ของเคาน์เตอร์ต้อนรับนี้จะมีส่วนติดต่อกับส่วนสำนักงานหลักหรือสำนักงานย่อย ส่วนแคชเชียร์สำหรับโรงแรมขนาด เล็กหรือขนาดกลาง

ตารางที่ 2.1 ตารางความยาวเคาว์นเตอร์ต่อจำนวนห้อง

จำนวนห้องในโรงแรม	ความยาวของเคาว์นเตอร์ (เมตร)
50	3.0
100	4.5
200	7.5
400	10.5

ที่มา : www.uddee.multiply.com,2552

อาจจะรวมอยู่กับเคาน์เตอร์ ต้อนรับ แต่ในโรงแรมขนาดใหญ่อาจจะแยกส่วนนี้ออกโดยอาจจะเป็นผนังแยก (Partition) และอาจจะมีสำนักงานการเงินอยู่ติดกัน ปกติความยาวของเคาน์เตอร์สำหรับขนาดโรงแรมต่างๆ อาจจะมีกำหนดได้คร่าวๆ ดังนี้

2.6.9.3 ลอบบี้ในส่วนลอบบี้ควรจะมีส่วนบริการต่างๆ เช่น โทรศัพท์สาธารณะ นาฬิกา โต๊ะแนะนำทั่วไป การท่องเที่ยว หรืออาจจะมี บริษัทนำเที่ยว สายการบิน บริษัทรถเช่า ร้านค้าเล็กๆ เลาจ์น ที่นั่งพักรอ ส่วนบริการธุรกิจ และห้องน้ำ

2.6.9.4 ห้องฝากของ ในบางโรงแรมโดยเฉพาะโรงแรมขนาดใหญ่อาจจะมีห้องรับฝากของหรือฝากเสื้อโค้ท สำหรับแขกที่มา ใช้บริการที่ลอบบี้ ร้านอาหาร หรือห้องประชุมต่างๆ ซึ่งเคาน์เตอร์รับของนี้จะต้องมีความสะดวกต่อการส่งหรือคืนของ ซึ่งจะมีความยาวอย่างน้อย 1.2 ม. เคาน์เตอร์สำหรับฝากของห้องจัดเลี้ยง สามารถคำนวณคร่าวๆ ได้จาก 1 เมตร ต่อแขก 100 คน

2.6.10ห้องครัวและห้องบริการอื่น ๆของห้องครัว

ควรจะออกแบบให้อยู่ในพื้นที่ 1 ชั้น ถ้าสามารถที่บริการส่วนประกอบต่างๆ ของโรงแรมทั้งหมดได้ แต่ถ้าจำเป็นต้องแยกส่วนบางส่วนออกไป ห้องครัวก็ยังควรเชื่อมติดกับห้องอาหารหลัก โดยอาจจะมีห้องเก็บอาหารหรือห้องเตรียมแยกออกไป ส่วนห้องจัดเลี้ยงที่อยู่อีกชั้นกับครัวอาจจะเชื่อมกันโดยลิฟท์ หรือบันไดหรือ

ลิฟท์ส่งของซึ่ง แยกจากลิฟท์สำหรับแขกโดยเด็ดขาด ส่วนห้องเย็นสำหรับเก็บอาหารควรจะมีทางบริการเชื่อมจากข้างนอกได้ มี พนักงานดูแลโดยตรง

โดยประมาณแล้วพื้นที่ของครัวสามารถคิดคร่าวๆ ได้ดังนี้

ครัวหลักสำหรับห้องอาหาร 14 ตร.ม. x จำนวนแขกที่ต้องบริการ

ครัวสำหรับส่วนจัดเลี้ยง 0.2 ตร.ม. x จำนวนแขกที่ต้องบริการ

ครัวสำหรับคอฟฟี่ชอบ 0.3 ตร.ม. x จำนวนแขกที่ต้องบริการ

ทั้งนี้ครัวอาจจะมีขนาดที่ใหญ่กว่าหรือน้อยกว่าแล้วที่ความพิเศษของอาหารหรือลักษณะการทำอาหารที่เฉพาะ นอกจากนี้ยังต้องเผื่อพื้นที่สำหรับพนักงานอีกประมาณ 50% สำหรับห้องเปลี่ยนชุด ห้องน้ำพนักงาน ห้อง กินข้าว และห้องเก็บของต่างๆ ข้อควรระวังสำหรับการออกแบบห้องครัว : พื้นจะต้องใช้วัสดุที่กันลื่น มีการระบายที่ดีทั้งพื้นเวลาทำความ สะอาด โดยจะมีมุมลาดประมาณ 1:20 วัสดุที่ใช้ควรจะทำความสะอาดง่าย มีการระบาย

อากาศที่ มีหน้าต่างที่ สามารถเปิดสู่ภายนอกได้ และเพียงพอ ขนาดของห้องอาหารขึ้นอยู่กับประเภทของโรงแรม ที่ตั้ง ความบ่อยในการส่ง ของหรืออาหาร ประเภทของอาหาร ห้องแช่แข็ง (Cold Room) มีอุณหภูมิประมาณ –

20 องศาเซลเซียส ห้องเย็น (Chill Room) มีอุณหภูมิประมาณ 2-3 องศาเซลเซียส

ห้องเก็บของอื่นๆ เช่น ห้องเก็บเฟอร์นิเจอร์ควรอยู่ใกล้กับห้องซ่อมบำรุง โดยมีพื้นที่ ประมาณ 0.2-0.3 ตร.ม. ต่อห้องพัก

ห้องเก็บเครื่องมือทำความสะอาด ประมาณ 0.2-0.4 ตร.ม. ต่อห้องพัก

ห้องเก็บเครื่องแก้ว เครื่องเงิน ภาชนะอื่นๆ ประมาณ 0.1 ตร.ม. ต่อห้องพัก

ห้องเก็บเครื่องดื่ม 0.2 ตร.ม. ต่อห้องพัก โดยแยกออกเป็นส่วนเก็บเบียร์ เหล้า และไวน์ ไวน์แดงเก็บไว้ที่อุณหภูมิ 14-16 องศาเซลเซียส

ไวน์ขาวเก็บไว้ที่อุณหภูมิ 10-12 องศาเซลเซียส ส่วนนี้ควรอยู่ใกล้กับส่วนส่งของเพื่อ ความง่ายต่อการขน

ห้องขยะ การออกแบบขึ้นอยู่กับระบบเก็บและกำจัดขยะ รถขนขยะจะต้องเข้าถึงโดยสดวก ทำความ สะอาดได้ง่าย

ห้องเก็บผ้าปูเตียงและผ้าอื่น มีขนาดขึ้นอยู่กับประเภทของโรงแรม ปกติจะมีพื้นที่ประมาณ 0.4 ตร.ม.ต่อห้องพัก อาจจะมีขนาดเล็กลงหากมีระบบซักรีดภายในโรงแรม มีชั้นเก็บความกว้าง 60 ซม. มีพื้นที่สำหรับพับผ้าและซ่อมแซมเย็บปัก ในโรงแรมขนาดมากกว่า 200 ห้อง ไม่จำเป็นต้องมีห้องเก็บผ้าที่ใหญ่ขึ้น

ห้องซักรีด สำหรับโรงแรมขนาด 200 ห้อง ใช้พื้นที่ประมาณ 140 ตร.ม. ทั้งนี้ไม่รวมส่วนเก็บผ้า ห้องเครื่อง อบไอน้ำ (Stream Boiler)

และห้องพนักงานหรือสำนักงาน สำหรับผ้าที่ไม่ต้องการการีด สามารถลดพื้นที่ลง 40-59 ตร.ม. ควรระบบระบายอากาศที่ดี

ห้องรับส่งของ ควรจะแยกกับส่วนขยะ และส่วนทางเข้าพนักงาน โดยมีการตรวจเช็คของที่เข้าหรือออกอย่าง มีระบบผ่านห้องตรวจรับ รถส่งของสามารถเข้าถึงโดยสดวก มีความสูงของฟุตบาทรับของที่เหมาะสม รถส่งของ สามารถ

กลับรถได้ เหลี่ยม มุมของเสาหรือมุมผนังควรจะมีการหุ้มเพื่อป้องกันการได้รับความเสียหายจากการกระ แทก โดยรถยนต์หรือการขนของ

2.6.11 ส่วนสำนักงาน สำหรับโรงแรมขนาดเล็ก

ส่วนสำนักงานอาจจะมีเพียงส่วนที่ติดกับเคาน์เตอร์ต้อนรับ โดยแยกห้องผู้จัดการและห้องหัวหน้าพ่อครัวไว้ต่างหาก

แต่สำหรับโรงแรมขนาดใหญ่จะมีระบบสำนักงานที่ซับซ้อนมากขึ้นดังสามารถแยก ได้ดังนี้

สำนักงานส่วนหน้า อยู่ติดกับเคาน์เตอร์ต้อนรับ ประกอบด้วยผู้จัดการต้อนรับ หัวหน้าฝ่ายแคชเชียร์ ผู้จัดการฝ่ายขายและ เลขานุการฝ่ายสำนักงานธุรการทั่วไป อาจจะอยู่ใกล้กับส่วนต้อนรับหรือแยกไว้ต่างหาก ประกอบด้วยผู้จัดการทั่วไป ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายต่างๆ เลขานุการฝ่าย หัวหน้าฝ่ายบัญชี หัวหน้าฝ่ายข้อมูล

สำนักงานส่วนหลัง (Back of House) เป็นสำนักงานส่วนที่ให้บริการต่างๆ เช่น สำนักงานรับของ สำนักงานฝ่ายบุคคล สำนักงานส่วนซ่อมบำรุง

วิศวกรรม สำนักงานฝ่ายอาหารหรือหัวหน้าพ่อครัว (อยู่ในส่วนครัว) สำนักงานส่วนทำความสะอาด และห้องฝึกอบรมในโรงแรมขนาดใหญ่จะมีที่พักผ่อนหรือที่รับประทานอาหารสำหรับพนักงาน สำหรับพนักงานประมาณ 1 ใน 3 ของพนักงานทั้งหมด พร้อมกับครัวแยกเฉพาะส่วนนี้ พนักงานควรจะสามารถเข้าถึงส่วนนี้ได้โดยไม่ต้องผ่านครัว สำหรับผู้บริหารโรงแรมอาจจะแยกไว้ต่างหาก ในโรงแรมขนาดเล็ก ผู้บริหารอาจจะใช้ห้องอาหาร และส่วนรับประทานอาหารของพนักงานอาจจะใช้ครัวเดียวกับครัวหลักของโรงแรม ทั้งนี้ต้องมีห้องน้ำสำหรับพนัก งานด้วย

Locker สำหรับพนักงานใช้พื้นที่ประมาณ 0.36 ตร.ม. ต่อคน ไม่รวมพื้นที่สำหรับม้านั่ง ให้ประมาณการว่ามี จำนวนชายและหญิงเท่ากัน ยกเว้นมีข้อแม้พิเศษในบางโรงแรม อาจจะต้องที่พักผ่อนสำหรับพนักงานที่เข้าเวรหรือไม่ สามารถกลับได้ หรือที่พักสำหรับผู้จัดการสำหรับพื้นที่สำหรับงานระบบต่างๆ อาจจะเป็นลักษณะของส่วนซ่อมบำรุง ห้องสำนักงานสำหรับวิศวกรซึ่งควรจะอยู่ใกล้กับห้องเครื่องต่างๆ ทั้งนี้อาจจะรวมถึงแผนกช่างไม้ เฟอร์นิเจอร์ ช่างทาสี

2.6.12 ห้องพักแขก

2.6.12.1 ขนาดของห้องในโรงแรมขนาดกลางทั่วมีขนาดห้องพักประมาณ 15-17 ตร.ม. ในขณะที่โรงแรมขนาดใหญ่มีขนาดห้อง อาจจะมากถึง 28 ตร.ม. โดยไม่รวมส่วนโถงและ ขนาดเตียงมาตรฐานอเมริกันสามารถ

แบ่งได้เป็น Twin : 9.90 x 1.90, Double : 1.37 x 2.03, Queen size : 1.52 x 2.10, King size : กว้าง 1.83

โรงแรมส่วนใหญ่จะใช้เตียงขนาด Twin และ Double ซึ่งเป็นขนาดที่มีความยืดหยุ่นในการใช้สูง บางห้อง อาจจะมีเตียงแบบพับเก็บได้ หรือเตียงสำรองหรือเตียงโซฟา (Sofa Bed)

ความสูงจากพื้นถึงฝ้าเพดานประมาณ 2.50 ม. (ต่ำสุดประมาณ 2.3 ม.) ในขณะที่ส่วนทางเข้าอาจจะสูงเพียงแค่ 2.00 ม. เพราะต้องเผื่อระยะใต้ฝ้าสำหรับระบบปรับอากาศ สำหรับปรับอากาศแบบศูนย์กลาง

ประตู และผนังควรจะเป็นวัสดุที่เก็บเสียงได้เป็นอย่างดี โดยการกันเสียงระหว่างห้องกับห้อง หรือห้องกับ ทางเดินจะต้องลดเสียงได้ประมาณ 45-50 dB ขณะที่เสียงจากภายนอกไม่ว่าจะเป็นการจราจรหรือเสียงจากสนาม บินจะต้องลดลงโดยการใช้กระจกกันเสียงหรืออื่นๆ ประมาณ 40-42 dB

2.6.12.2 ห้องน้ำ ห้องน้ำในห้องพักมักจะประกอบด้วย โถส้วม อ่างล้างหน้า กระจก อ่างอาบน้ำ พร้อมฝักบัว อาจจะมีโถปัสสาวะผู้ชาย ทั้งนี้การวางตำแหน่งแต่ละส่วนควรจะคำนึงถึงการวางท่อ การแชร์ช่องท่อกับห้องน้ำของห้องพักที่ติด กัน และมีส่วนที่เปิดเช็คท่อได้ เพื่อการซ่อมบำรุง ในบางประเทศอาจจะมีข้อกำหนดห้องน้ำสำหรับคนพิการ โดยอาจจะตห้องพักที่คนพิการสามารถใช้ได้อย่างน้อยจำนวนหนึ่ง ห้องน้ำสำหรับคนพิการก็ต้องมีราวจับ มีพื้นที่ที่รถเข็นสามารถเข้าถึงได้ ส่วนอื่นๆ ในห้องน้ำ ควรมีได้แก่ ชั้นวางผ้าเช็ดตัว ผ้าเช็ดหน้า ที่แขวนเสื้อ และอื่นๆ

2.6.12.3 ทางเดินในส่วนห้องพักและบันได

ทางเดินไม่ควรจะยาวเกินไป ความกว้างประมาณ 1.20 –2.00 ม. แล้วแต่ชนิดของโรงแรม ส่วนฝ้าเพดาน ของทางเดินในโรงแรมมักจะเป็นที่สำหรับงานระบบทางวิศวกรรม พื้นถึงเพดานไม่ควรต่ำกว่า 2.25 ม. ป้ายบอกทางไปแต่ละห้องหรือทางไปสู่บันไดหนีไฟควรจะชัดเจน มีไฟฉุกเฉิน ควรมีปลั๊กไฟไว้เป็นช่วงๆ เพื่อการซ่อมบำรุงหรือการทำความสะอาด การใช้พรมจะทำให้ลดเสียงในทางเดิน อาจจะมีตู้เครื่องดื่มหรือตู้น้ำแข็ง ในส่วนโถงแต่ละชั้นหรือใกล้ช่องลิฟท์

2.6.12.4 การป้องกันเพลิงไหม้ขึ้นอยู่กับเทศบัญญัติของแต่ละที่ ประตูห้องพักควรจะทนไฟได้อย่างน้อยครึ่งชั่วโมง ผนังห้องควรจะทนได้ อย่างน้อย 1 ชั่วโมง ยกเว้นว่าจะมีระบบ Springer ในทางเดิน ให้เช็คเทศบัญญัติในรายละเอียด

2.6.12.5 บริการแต่ละชั้นจำนวนห้องในแต่ละชั้นอาจจะออกแบบให้สอดคล้องกับความสามารถในการบริการของบริกร 1 คนเป็น หลัก ดดยปกติแล้วบริกร 1 คนจะสามารถบริการได้ประมาณ 12-18 ห้อง ห้องพนักงานและส่วนบริการมักจะอยู่ในบริเวณช่องลิฟท์บริการ ควรมีพื้นที่เพียงพอสำหรับรถเข็นและกองผ้าปูหรืออื่นๆ ควรแยกระหว่างผ้าสกปรกและผ้าสะอาด ในโรงแรมหรูอาจจะมีห้องเตรียมอาหารในแต่ละสำหรับ Room Service มีอุปกรณ์สำหรับเตรียมอาหารเข้าตู้เย็น เตาอบ ที่ปิ้งขนมปังหรืออื่นๆ

ช่องส่งผ้าหรือช่องทิ้งขยะเป็นส่วนหนึ่งที่มีการถกเถียงว่าควรมีหรือไม่ ถ้ามีจะต้องสอดคล้องกับส่วนชั้นล่างที่ทิ้งขยะหรือห้องซักผ้า นอกจากนี้แต่ละชั้นยังต้องมีห้องเก็บของที่เก็บเฟอร์นิเจอร์สำรอง ส่วนประกอบที่ใช้ในการซ่อมแซมภายในห้องพักหรืออื่นๆ และอาจจะมีห้องน้ำพนักงาน ห้องเก็บของพนักงานในแต่ละชั้นหรือในแต่ละโซนของการบริการ

2.6.13 ส่วนวิศวกรรมอาคาร

121225

2.6.13.1 ไฟฟ้าสำรองระบบไฟฟ้าสำรองควรจะต้องเตรียมเผื่อไว้ในกรณีฉุกเฉิน ป้ายทางหนีไฟ และไฟฉุกเฉินจะต้องใช้ได้เสมอ

2.6.13.2 สัญญาณเตือนภัยอาจจะเป็นระบบกดสัญญาณด้วยมือ หรือระบบ Smoke หรือ Heat Detector ซึ่งสามารถได้ยินโดยทั่วถึง ทั้งตึก สายฉีดน้ำต้องยาวพอที่จะเข้าถึงทุกห้องพัก รวมทั้งควรมีเครื่องดับเพลิงตามจุดต่างๆ

2.6.13.3 ระบบปรับอากาศระบบรวม (Central System) เป็นระบบที่มีความนิยมในอาคารขนาดใหญ่ แต่ละห้องพักควรจะต้องสา มารถอุณหภูมิตามความพอใจ ส่วนห้องจัดเลี้ยงและส่วนสาธารณะต่างๆ ควรจะมีการแบ่งโซนที่สามารถเปิด ปิดได้ในเวลาใช้งาน เพื่อความประหยัด ทุกส่วนควรจะสามารถเข้าไปซ่อมแซมได้โดยง่าย

2.6.13.4 ระบบระบายอากาศสำหรับห้องน้ำในระบบรวมห้องน้ำจะมีช่องอากาศหมุนเวียนอาจจะโดยใช้พัดลม ดูดอากาศไปสู่ท่อรวม แต่ต้องมีระบบกัน เสียงที่ดีเพื่อไม่ให้เสียงจากห้องน้ำอื่น ผ่านเข้ามา

2.6.13.5 ระบบแสงสว่างไฟฟ้าในห้องพักจะต้องมีการวางระบบที่ดี มีจุดเปิดปิดหลักที่หัวเตียงครอบคลุมไฟส่วนใหญ่ของห้องได้ ส่วนทางเดินและส่วนสาธารณะอาจจะใช้ไฟในการตกแต่งเพิ่มบรรยากาศโรงแรมตามแต่ประเภทที่แตกต่างกัน ส่วน Main Switch ควรอยู่ในที่ส่วนบริการ ไม่ให้แขกเข้าถึงได้

2.6.14 หลักการให้แสงสว่างภายในอาคาร

แสงสว่างในห้องจัดแสดงที่นิยมใช้กันแพร่หลายนั้นพอจะแบ่งออกได้เป็นประเภทใหญ่ได้ 2 ประเภท คือ

2.6.14.1 แสงธรรมชาติ

แสงธรรมชาตินี้ เป็นแสงที่เหมาะสมที่สุดเกี่ยวกับการจัดแสดง เพราะแสงธรรมชาติให้ปริมาตรที่นุ่มนวลและไม่เปลี่ยนแปลงสีของวัตถุ ตามธรรมดาแสงธรรมชาตินี้สามารถนำมาใช้ในห้องแสดงได้ 2 วิธี คือ

2.6.2.1.1 แสงพุ่งตรงจากหลังคา การนำแสงธรรมชาติมาใช้โดยส่องแสงมาจากหลังคานั้น สถาปนิกจะต้องออกแบบหลังคาเป็นกระจกฝ้า ซึ่งกรองแสงไวโอเลต แต่อย่างไรก็ตามประเทศในเขตร้อน ถ้าวิธีดังกล่าวนี้ ควรจะออกแบบหลังคาให้ระดับหลังคาเพดานสูงเอาไว้ ทั้งนี้เพื่อสะดวกในการกรองแสงด้วยผ้าดิบ

2.6.2.1.2 แสงจากผนังด้านข้าง แสงจากผนังด้านข้างนี้ ใช้สะท้อนแสงเหนือตู้แสดงอีกทีหนึ่ง เพราะฉะนั้นในการออกแบบผนังด้านข้าง สถาปนิกควรกำหนดระดับของผนังชั้นล่าง ให้เท่ากับระดับเพดานตู้ เพราะเหตุว่า ในการสะท้อนแสงด้านข้างลงบนตู้นั้น ต้องใช้กระจกเงา

ภาพที่ 2.18 แสดง แสงธรรมชาติ

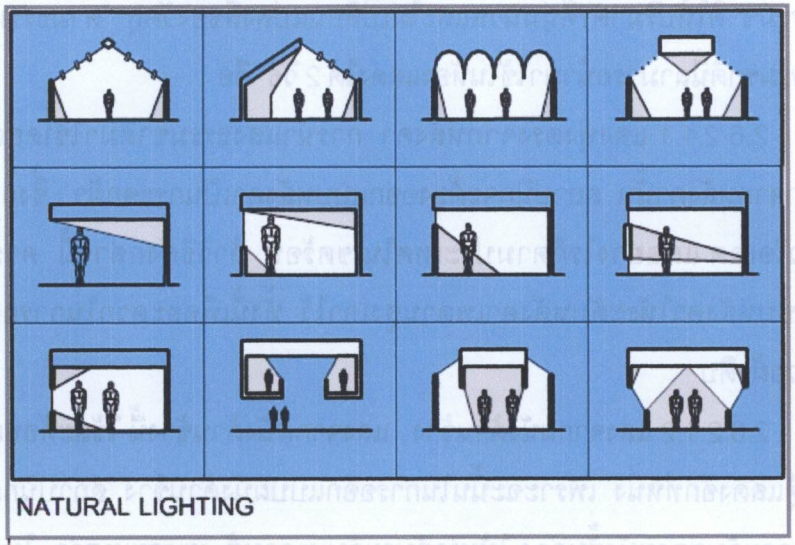

ที่มา : วิชาการพิพิธภัณฑ์, 2552

ภาพที่ 2.19 แสดงแสงพุ่งตรงจากหลังคา แสงจากผนังด้านข้าง

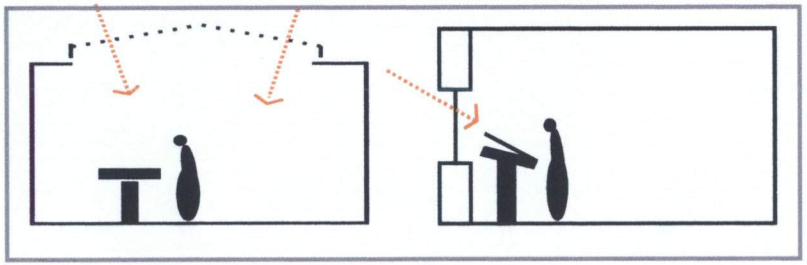

ที่มา : วิชาการพิพิธภัณฑ์, 2552

45 องศาสะท้อนแสงอีกชั้นหนึ่ง ในกรณีที่พิพิธภัณฑ์มีเพดานสูงจากพื้นประมาณ 2.20 เมตร ผนังด้านข้างควรจะอยู่ในระดับเดียวกับตู้ส่วนเจาะผนังนั้น ไม่ควรมากจนเกินไป

2.6.14.2 แสงประดิษฐ์ แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท

2.6.2.2.1 แสงไฟฟ้าธรรมชาติ เป็นแสงที่มีความพร้อมและมีกำลังส่องสว่างของแสงสีแดงมากกว่าดวงอาทิตย์

2.6.2.2.2 แสงไฟ FLUORESENT เป็นแสงสว่างที่ไม่มีเงาสีของแสงทั่วไปคล้ายแสงธรรมชาติ เป็นที่ยอมรับกันว่าแสงประดิษฐ์ มีผลต่อการจัดแสดงของวัตถุมากกว่าแสงธรรมชาติ เพราะสามารถควบคุมความเข้มของแสงได้ สามารถควบคุมแหล่งกำเนิดของแสงได้ สามารถควบคุมทิศทางได้ค่อนข้างแน่นอน การจัดแสงประดิษฐ์นั้นสามารถจัดแสดงแบบต่างๆ ได้ไม่จำกัดและเปิดโอกาสในการจัดวางผังได้อย่างอิสระ แต่ยังมีข้อเสีย คือ เกิดความร้อนทำให้อุณหภูมิสูงขึ้น โดยเฉพาะการใช้ SPORT LIGHT เกิดความยุ่งยากในการจัด CONTRAST แสงไม่แผ่กระจายเป็นบริเวณกว้าง

2.6.14.3 บรรยากาศของห้องแสดง

2.6.2.3.1 เร้าความสนใจด้านความงาม (AESTHETICS) ความงามของวัตถุและความงามในการจัดแสดงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้น ในการจัดแสดงวัตถุต่างๆ จะต้องถือว่า เรื่องนี้เป็นสิ่ง

ภาพที่ 2.20 แสดงแสงประดิษฐ์ที่มา : วิชาการพิพิธภัณฑ์, 2552

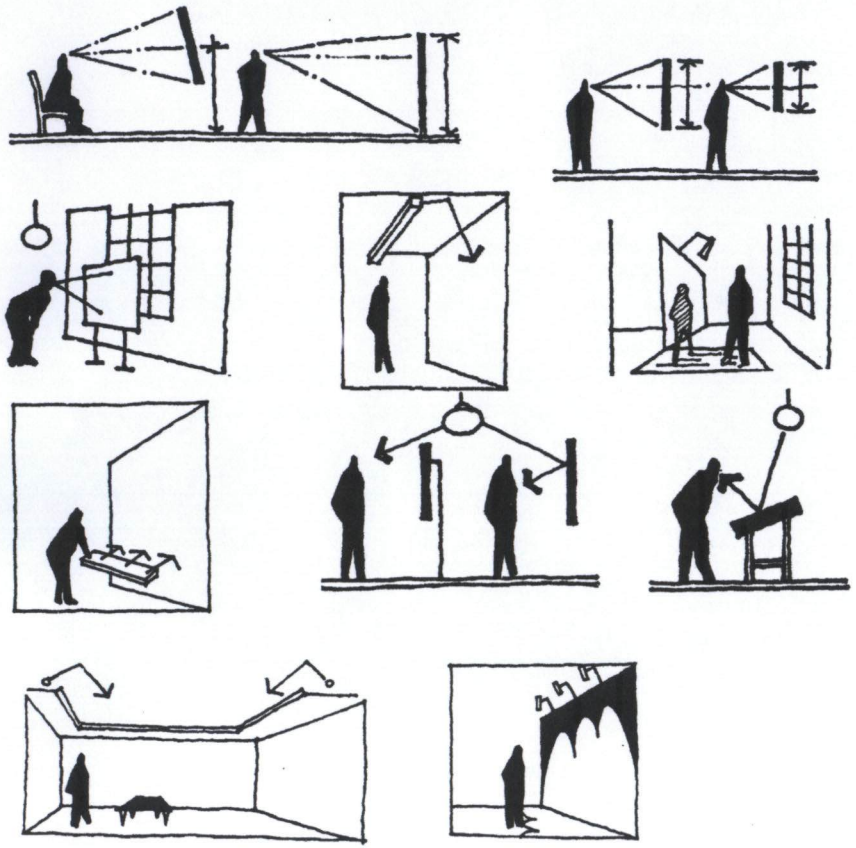

ที่มา : วิชาการพิพิธภัณฑ์, 2552

สำคัญ ห้องแสดงใดที่แห้งแล้งไม่เร้าความสนใจแล้ว ห้องแสดงนั้นไม่ตื่นเต้นและเป็นที่สนใจของคนมากนัก

2.6.3.2 เร้าใจให้เพลิดเพลิน (ROMANTIC) ความเพลิดเพลินในห้องแสดง เป็นคุณสมบัติที่สำคัญยิ่งของห้องแสดงต่าง ๆ เพราะเพียงความงามของวัตถุและการจัดแสดงอย่างเดียว จะทำให้ประชาชนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเที่ยวเดินดู เดินชมนานเท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้ ห้องแสดงนอกจากเน้นในด้านความงามแล้ว จะต้องเร้าความเพลิดเพลินด้วย

2.6.3.3 เร้าให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นอยากค้นคว้า (INTELLECTUAL) ความอยากรู้อยากเห็นเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะเป้าหมายของห้องแสดงที่สำคัญที่สุด คือ การให้ความรู้เรื่องต่างๆ เพราะประชาชนจะไม่ได้ความรู้เพิ่มเติมขึ้น การกระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นอยากค้นคว้า

2.7กรณีศึกษาเฉพาะอาคารตัวอย่างทั้งในประเทศและต่างประเทศ

การศึกษาอาคารตัวอย่างในบทนี้ จะทำการศึกษาอาคารทั้งในและนอกประเทศโดยจะเลือกศึกษาโครงการที่มีองค์ประกอบคล้ายคลึงกัน เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบอาคารให้สามารถตอบสนองผู้ใช้อาคารได้โดยมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด

ตารางที่ 2.2 แสดงสรุปแบบระบบการจัดแสงสว่าง

ลำดับ	สถานที่ (ประเภทการใช้)	หน่วยความเข้มของแสงสว่างลักซ์ (LUX)
1	ที่จอดรถและอาคารจอดรถ	100
2	ช่องทางเดินภายในอาคารอยู่อาศัยรวม	100
3	ห้องพักในโรงแรมอาคารอยู่อาศัยรวม	100
4	ห้องน้ำ ห้องส้วมของอาคารอยู่อาศัยรวม โรงแรม โรงเรียน และสำนักงาน	100
5	โรงมหรสพ(บริเวณที่นั่งสำหรับคนดูขณะที่ไม่มีการละเล่น)	100
6	ช่องทางเดินภายในโรงแรม สำนักงาน	200
7	โรงงาน	200
8	สถานีขนส่งมวลชน(บริเวณที่พักผู้โดยสาร)	200
9	โรงงาน	200
10	ห้างสรรพสินค้า	200
11	ห้องน้ำห้องส้วมของโรงมหรสพ	200
12	ห้างสรรพสินค้าและตลาด	300
13	ห้องสมุด ห้องเรียนห้องประชุม	300

ที่มา : ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่อง ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2544 หมวด 7

ภาพที่ 2.21 ภาพโรงแรมราชมรรคา

ที่มา ; www.atsiam.com,2552

2.7.1กรณีศึกษาเฉพาะอาคารตัวอย่างในประเทศ

โครงการ โรงแรมราชมรรคา

RACHAMANKHA

ที่ตั้ง ย่านวัดพระสิงห์ ถ. ราชมรรคา ต.พระสิงห์ อ.เมือง จ. เชียงใหม่

พื้นที่โครงการ 5 ไร่

สถาปนิก องอาจ ศาสตรพันธ์ บริษัท องอาจสถาปนิก

ระดับโรงแรม โรงแรม 5 ดาว กลางเมือง ขนาดเล็ก

จำนวนห้องพัก 28 ห้อง

1. Program

1.1 แรงบัลดาลใจ และที่มาของโครงการ (Inspiration)

ที่ตั้งโครงการอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ จึงพยายามนำเสนองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมการวางผังโดยหยิบยืมจากรูปแบบสถาปัตยกรรมล้านนา และจีนเป็นหลักอีกทั้งการวางแผนการก่อสร้างเป็นเหตุผลในการกำหนด การจัดการการใช้ที่ดินโครงการด้วยตลอดจนการเก็บไม้ใหญ่ไว้และการใช้สล่าเป็นช่างในการก่อสร้าง การใช้สัดส่วนอาคารที่อิงกับผู้ใช้สอยอาคาร อย่างมาก

1.2 กลุ่มเป้าหมาย (Target Group)

กลุ่มที่ให้ความสำคัญกับรูปแบบวิถีชีวิต(Life Style) ที่แตกต่างออกจากกระแสหลักนักท่องเที่ยวต่างชาติ และผู้ที่มีกำลังซื้อสูง (B+-A)

ภาพที่ 2.22 ภาพโรงแรมราชมรรคาและห้องพัก

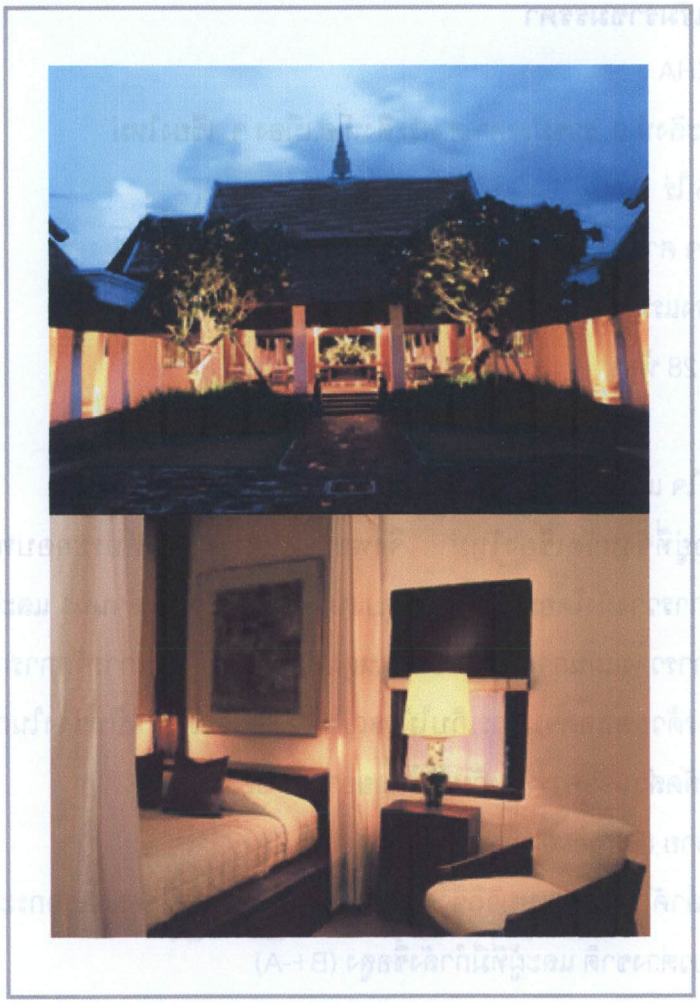

ที่มา ; www.bloggang.com,2552

1.3 แนวคิดในการออกแบบ (Concept)

จากการที่สถาปนิกมีประสบการณ์ในการทำงานมาเป็นเวลานาน ทำให้การออกแบบโรงแรมราชมรรคา มีรายละเอียดต่างๆ ในการประยุกต์งานสถาปัตยกรรมสมัยก่อนไม่ว่าจะเป็น จีนโบราณ หรือ ล้านนาก็ตามมาใช้ ได้ถูกถ่ายทอดออกมาได้อย่างชัดเจนไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของสัดส่วนต่างๆ องค์ประกอบ เอกลักษณ์ และอัตลักษณ์ต่างๆ ของงานสถาปัตยกรรม

สมัยก่อนการยึดหลักของการใช้แนวแกน ในการจัดตำแหน่งของตัวอาคาร ที่มีการไล่ลำดับความสำคัญ ทำให้อาคารในแต่ละหลังไม่ตัดขาดออกจากกัน ดูมีความเป็นหนึ่งเดียวกันการไล่ลำดับความสำคัญเริ่มจาก ส่วนต้อนรับ ไปสู่ ศาลาหลัก แล้วไปจบที่อาคารห้องพัก 2 ชั้นโดยมีอาคารห้องพัก 1 ชั้น ขนาบทั้ง 2 ข้าง แกนรองอีกแกนหนึ่งที่ไม่สามารถวางลงในแกนหลักได้ซึ่งเป็นส่วนของ สระว่ายน้ำ และ สปา

1.4 กิจกรรมที่นำเสนอ (Activities)

นำเสนอการพักผ่อนที่เน้นความเป็นส่วนตัวสูง และการขายรูปแบบสถาปัตยกรรมล้านนา

และจีน ตลอดจนการบริการที่ดีเยี่ยม ไม่มีบริการเชิงธุรกิจเช่น ไม่มีส่วนสัมมนา หรือ ห้องประชุม

2. ภาพลักษณ์โครงการ และรูปแบบทางสถาปัตยกรรม (Images and Style)

2.1 ภาพลักษณ์โครงการ (Images of Project)

ภาพที่ 2.23 ภาพผังโดยรวมของโรงแรมราชมรรคา

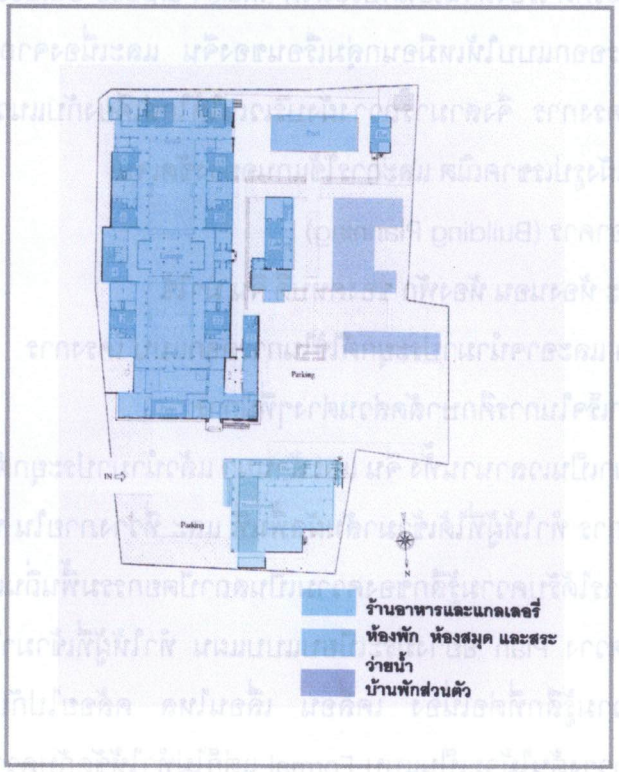

ที่มา ; www.weekendguidethai.com,2552

ลักษณะเป็นกลุ่มอาคารล้านนาร่วมสมัย ผสม กับลักษณะจีน

2.2 องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม (Architectural Element)

มีการใช้องค์ประกอบ ของสถาปัตยกรรม ล้านนา และจีน มาประยุกต์ใช้ในงาน เช่นผังห้อง

อุปกรณ์ตกแต่ง เป็นต้น

3. ลักษณะการใช้งาน (Functions)

3.1 การใช้งานหลัก (Major Function)

ส่วนห้องพักจำนวน 28 ห้อง แบ่งเป็น 3 ชนิด

- Superior
- Deluxe
- Suit 2-bedrooms

ห้องพักทุกห้องตกแต่งอย่างสวยงามพร้อมด้วยเครื่องเรือนโบราณที่สวยงามและเครื่องลายครามจีนที่งดงามรวมทั้งตกแต่งด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกทันสมัยหลายอย่าง

3.2 ส่วนใช้งานอื่นๆ (Minor Function)

ร้านอาหารเวียดนาม ญี่ปุ่น ยุโรป บริการพี่เลี้ยงเด็ก บริการซักรีด สปา และสระว่ายน้ำภัตตาคารประดับประดาอย่างงดงามและตกแต่งด้วยภาพแขวนบนผืนผ้าสมัยศตวรรษที่19 รวมทั้งส่องสว่างด้วยโคมไฟสมัยล้านนาขนาดใหญ่ อาหารที่เน้นคืออาหารไทยแต่ก็มีอาหารอื่นๆ ผสมผสานตั้งแต่อาหารเวียดนาม ญี่ปุ่นและยุโรป

ภาพที่ 2.24 ภาพห้องพักของโรงแรมราชมรรคา

ที่มา ; www.hotelsguidethailand.com,2552

4 การวางผังโครงการ (Planning)

4.1 การวางผังบริเวณ (Site Planning)

การวางผังในแนวคิด เรื่องลานเอนกประสงค์ (Multi Purpose Outdoor) ที่Court กลางลาน การออกแบบให้เหมือนกลุ่มเรือนของจีน และเนื่องจากไม่มีต้นไม้ขนาดใหญ่ในโครงการ จึงสามารถวางผังบริเวณให้ใกล่เคียงกับแนวคิดของผังบ้านจีนได้ แผนผังรูปเรขาคณิต และการใช้แกนอย่างชัดเจน

4.2 การวางผังอาคาร (Building Planning)

หยิบยืมลักษณะ ห้องนอน ห้องพัก ของคหบดี จีน มาใช้

5. สิ่งที่น่าสนใจ และอาจนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ โครงการ

ประสบความสำเร็จในการศึกษาสัดส่วนต่างๆที่มีการ

สืบทอดต่อกันมาเป็นเวลานานทั้ง จีน และล้านนา แล้วนำมาประยุกต์ใช้กับส่วนต่างๆของโครงการ ทำให้ผู้ที่ได้เข้ามาสัมผัสพื้นที่ และ ที่ว่างภายใน หรือจะเป็นรูปทรงของอาคารได้รับความรู้สึกของความเป็นสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นเป็นอย่างดี ตัวอาคารถูกจัดวาง Plan อย่างมีระเบียบแบบแผน ทำให้ผู้ที่เข้ามาใช้งานของอาคารได้รับความรู้สึกที่ต่อเนื่อง เคลื่อน เลื่อนไหล คล้อยไปกับตัวอาคาร ถึงแม้ว่าการจัดวางต้นไม้จะเป็นแบบ Formal แต่ก็ไม่ทำให้ขัดกับความรู้สึกของการพักผ่อนของโรงแรม

Courtyard ที่สถาปนิก สร้างขึ้นมานั้น สามารถเป็นตัวเชื่อม space ในแต่

ภาพที่ 2.25 ภาพโรงแรมเดอะเชดี

ที่มา : www.city-now.com,2552

ละจุดได้เป็นอย่างดีและ form ของโรงแรมทำให้เกิดความรู้สึกนิ่ง สงบ เอื้อต่อการพักผ่อนซึ่งเป็น Functionหลักของโครงการ อีกทั้ง ยังมีการแบ่ง zoning ของพื้นที่สอยตามการใช้งานได้ดีตัวอาคารในแต่ละส่วนมีการสอดรับซึ่งกันและกันทำให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของโครงการถึงแม้ว่าส่วนที่สถาปนิกสร้างมาเพื่อสอดรับกับหลังคาของอีกฝั่ง จะเป็นแค่เพียงกำแพงที่ยื่นมาเฉยๆ เพื่อให้อาคารสมมาตรกันทั้งสองข้างก็ตามอาคารที่พักชั้นสอง ที่มีสัดส่วนความสูงน้อยกว่าชั้นล่างทำให้สามารถจำกัดมุมมองที่จะมองขึ้นมาจากข้างล่างได้เป็นอย่างดี การที่โรงแรมต้องการความเป็น Private สูงมากจึงอาจทำให้เกิดการแยกตัวออกมาจากชุมชนที่ตั้งการใช้สัญลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมที่เกี่ยวข้องทางศาสนา อาจทำให้เกิดข้อพิพาท และการวิจารณ์ได้

ภาพที่ 2.26 ภาพโรงแรมเดอะเชดี

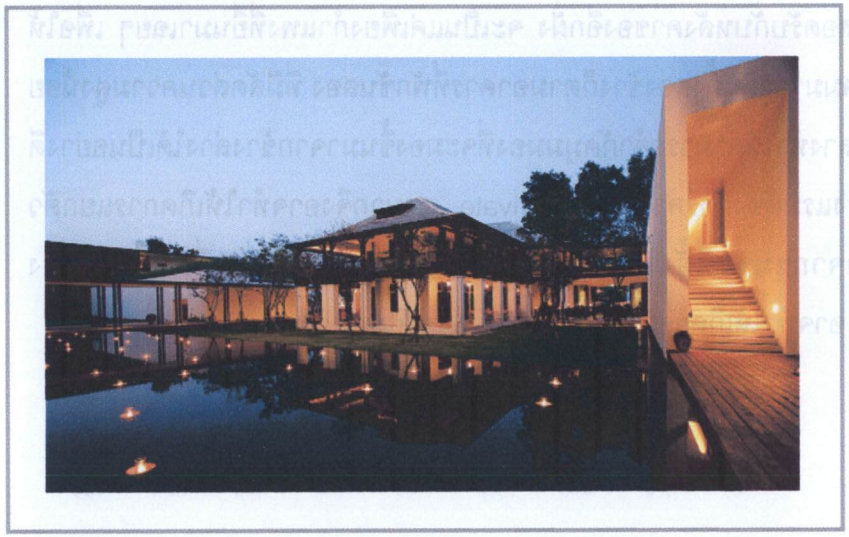

ที่มา : www.city-now.com,2552

โครงการ โรงแรมเดอะเชดี

THE CHEDI

ที่ตั้ง ถ.เจริญประเทศ ต.ช้างคลาน อ.เมืองเชียงใหม่ จ,เชียงใหม่

ใกล้แม่น้ำปิง และตลานไนท์บาร์ซาร์ หลังตลาดอนุสาร

พื้นที่โครงการ 8 ไร่ ที่ดินเดิมเป็นกงศุลอังกฤษ

สถาปนิก Kerry Hill

ระดับโรงแรม โรงแรม 5 ดาว กลางเมือง ขนาดกลาง

จำนวนห้องพัก 84 ห้อง

1. Program

1.1 แรงบัลดาลใจ และที่มาของโครงการ (Inspiration)

เจ้าของโครงการเลือกใช้สถาปนิกผู้ออกแบบมีการรูปแบบและลักษณะทางสถาปัตยกรรมที่ตนเองใช้บ่อยๆ ลักษณะโครงการจึงออกมาแบบร่วมสมัยมากกว่าโครงการที่เสนอก่อนหน้านี้มาก

1.2 กลุ่มเป้าหมาย (Target Group)

นักท่องเที่ยวต่างชาติ และผู้ที่มีกำลังซื้อสูง (B+-A)

1.3 แนวคิดในการออกแบบ (Concept)

ห้องพักทุกห้องต้องสามารถเปิดมุมมองสู่แม่น้ำปิงได้ และตอบสนองความเป็นส่วนตัวของผู้มาพักได้ อีกทั้งต้องตอบสองกับกิจกรรมทางธุรกิจด้วย

2. ภาพลักษณ์โครงการ และรูปแบบทางสถาปัตยกรรม (Images and Style)

ภาพที่ 2.27 ภาพโถงทางเดินและทางขึ้นห้องพักเดอะเชดี

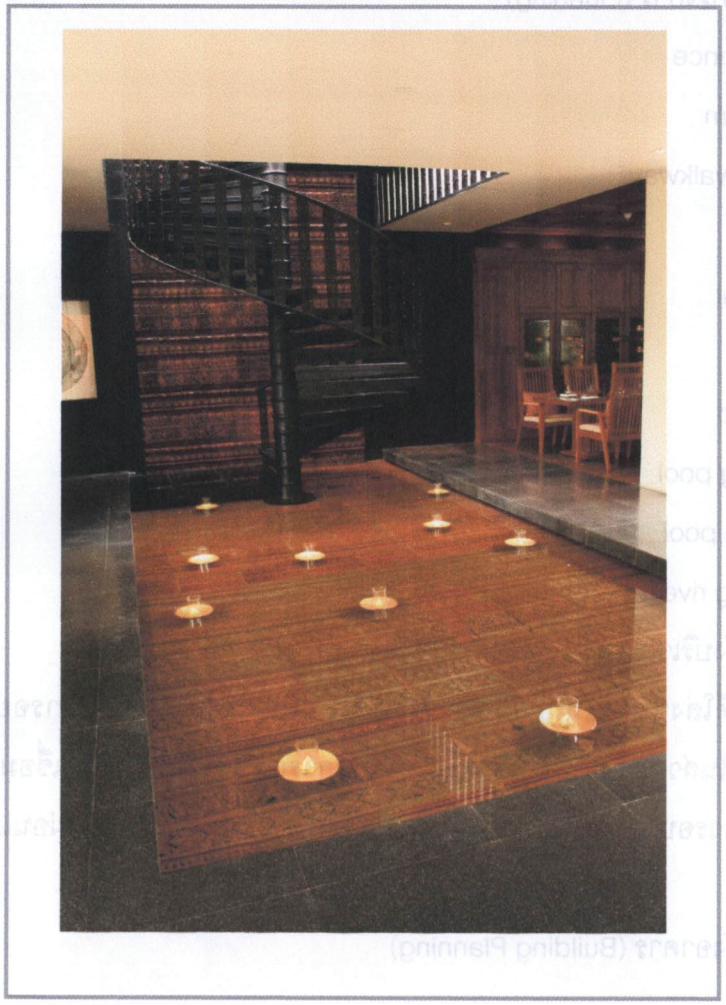

ที่มา :www.oknation.net,2552

2.1 ภาพลักษณ์โครงการ (Images of Project)ความเป็นสถาปัตยกรรมเมืองร้อน มีพื้นที่เปิดโล่งขนาดใหญ่ รูปทรงเรียบง่าย

2.2 องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม (Architectural Element)เน้นการใช้สีน้ำตาลเข้ม และองค์ประกอบที่ประกอบด้วยไม้ระแนง จำนวนมากใช้ไม้ในการสร้างผิวอาคารและส่วนตกแต่งต่างๆ

3. ลักษณะการใช้งาน (Functions)

3.1 การใช้งานหลัก (Major Function)

ส่วนห้องพักจำนวน 84 ห้อง แบ่งเป็น2 ชนิด

- Deluxe ขนาด 50 ตารางเมตร จำนวน 52 ห้อง
- Club Suite ขนาด 105 ตารางเมตร จำนวน 32 ห้อง

โรงแรมมีห้องสูทและห้องพักที่สวยงามจำนวน 84 ห้องซึ่งมีลานสนามส่วนตัวระเบียงแบบเปิดและสามารถชมทัศนียภาพต่าง ๆ ทั้งนี้ ด้วยการออกแบบในสไตล์เอเชียร่วมสมัยพร้อมการตกแต่งสมัยใหม่และเงียบสงบทำให้ที่พักแห่งนี้ถูกกล่าวขานถึงความงดงาม

3.2 ส่วนใช้งานอื่นๆ (Minor Function)

มีการดัดแปลงอาคารรูปแบบโคโลเนียล ครึ่งตึกครึ่งไม้ เป็นบาร์ส่วนตัวและสิ่งอำนวยความสะดวกในเชิงธุรกิจอื่นๆเช่น ห้องประชุม สัมมนา อินเตอร์เนต สปา ฟิตเนส เป็นต้นภัตตาคาร การรับประทานอาหารในโรงแรมเชดีจะสร้างความพึงพอมากที่สุดเนื่องด้วยมีสถานที่ให้เลือกมากมายเหมาะกับทุกวโรกาส ณ ที่นี้การปรุงอาหารเป็นไปตามแบบต้นตำรับและใช้

ภาพที่ 2.28 ภาพส่วนนั่งชมวิวของเดอะเชดี

ที่มา :www.teawchiangmai.com,2552

ส่วนประกอบสดใหม่ที่สุดขณะที่งานด้านบริการก็ยังคงให้ความใส่ใจต่อลูกค้า

4 การวางผังโครงการ (Planning)

1. Main entrance
2. Guest room
3. Covered walkway
4. Spa
5. Restaurant
6. Gym
7. Court yard
8. Swimming pool
9. Reflection pool
10. mae ping river

4.1 การวางผังบริเวณ (Site Planning)

มีการจัดพื้นที่โล่งขนาดใหญ่ โดยออกแบบให้ตัดขาดออกจากอาคารอย่างชัดเจน โดยในส่วนของร้านอาหารและส่วนบริการกลางกลับพยายามเชื่อมต่อกับพื้นที่สีเขียวรอบรอบ เป็นการแบ่ง Zoning ที่ชัดเจนมากของส่วนพักผ่อนและบริการ

4.2 การวางผังอาคาร (Building Planning)

ภาพที่ 2.29 ภาพผังของโรงแรม Alhambra

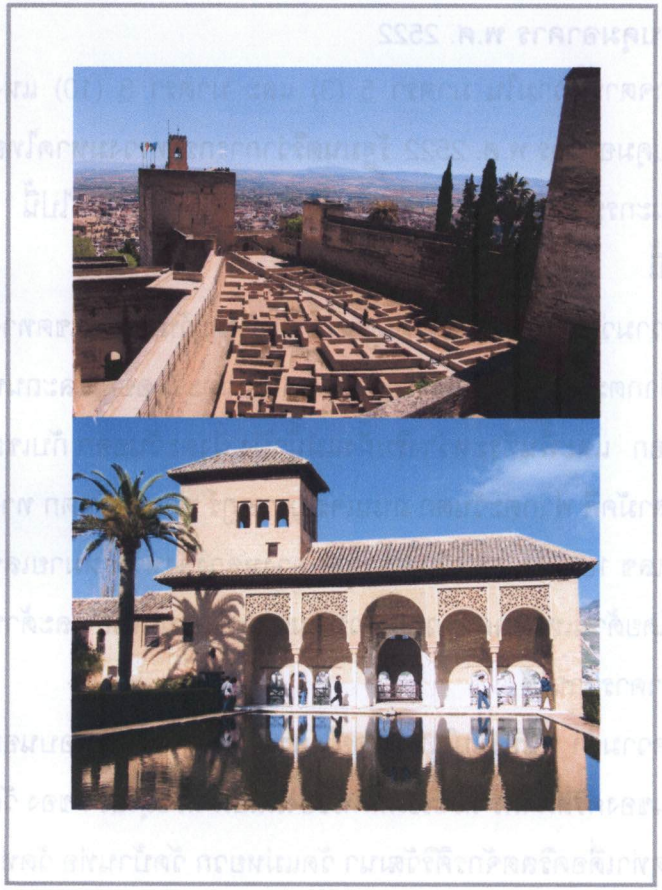

ที่มา :www.treakkingthai.com,2552

เป็นแบบ Linear โดยกำหนดให้ทุกห้องพักต้องมองเห็นแม่น้ำปิงได้ กำหนดให้มีบริเวณที่เป็น Buffer ระหว่างภายนอกกับภายในห้องพักคือระเบียงทางเดิน

5. สิ่งที่น่าสนใจ และอาจนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ โครงการ

การ Approach สู่แม่น้ำปิงกับการวางผังแบบ Linearเนื่องจากเปนโรงแรมที่สามารถตอบสนองกิจกรรมเชิงธุรกิจ จึงต้องตระเตรียมพื้นที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอองค์ประกอบและสี สามารถนำมาปรับใช้ในงานให้เกิดความกลมกลืนได้ โดยที่ รูปทรงอาคารอาจสื่อสารไปในทางตรงกันข้ามเช่นการใช้กระจกทำระเบียง และระแนงต่างๆการนำอาคารเก่าซึ่งเดิม คือ สถานกงศุลอังกฤษ มาปรับเปลี่ยนรูปแบบการใช้งาน โดยการซ่อมอาคารเดิมและเปลี่ยนรูปแบบการใช้งานมาเป็นภัตตาคารแทน

โครงการ โรงแรม ALHAMBRA

Waterfront/beach C/ 28 No 573, Punta Del Este, สเปน

ระดับโรงแรม โรงแรม 5 ดาว กลางเมือง ขนาดกลาง

ความเป็นมาของโครงการ โครงการนี้เกิดจากการนำพื้นที่ที่เคยเป็นที่พักอาศัยของข้าราชการทหารของประเทศสเปน ซึ่งสมัยก่อนใช้เป็นที่พักและสุมกองกำลังทางทหารเมื่อหมดการทำศึกสงครามจึงเกิดการพัฒนาจากที่พักอาศัยของทหารเป็นโรงแรมประจำของประเทศสเปน

ภาพที่ 2.30 ภาพอาคารใกล้ส่วนสาธารณะ

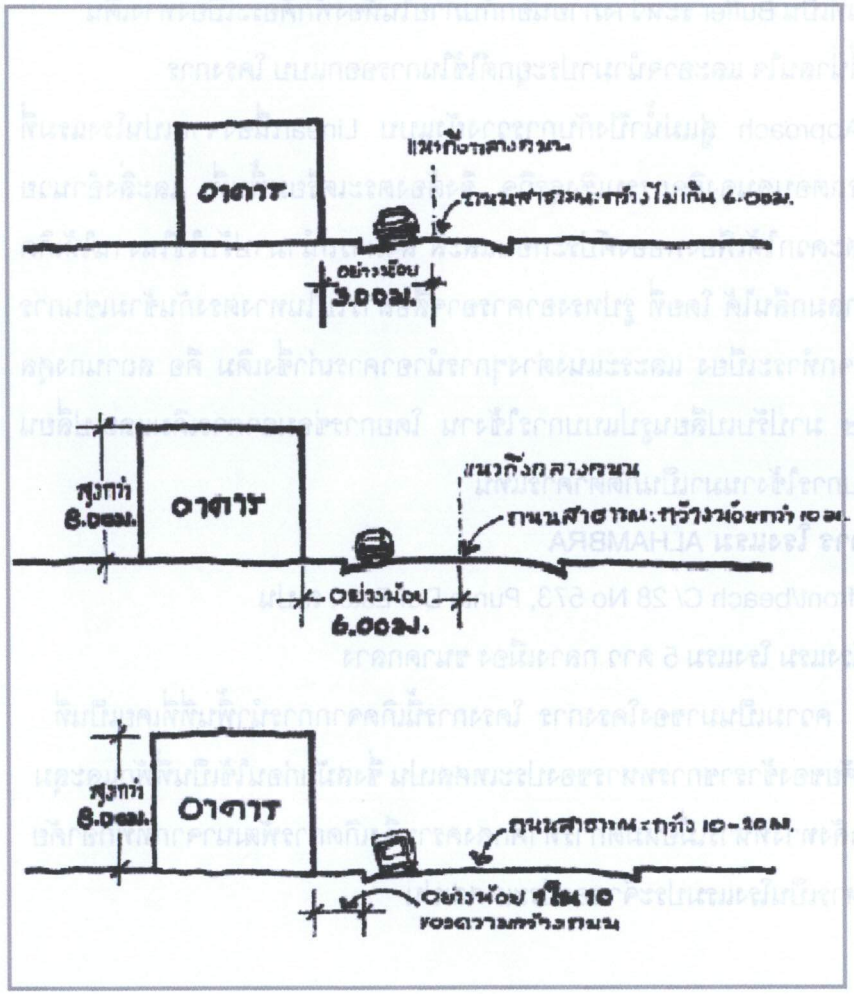

ที่มา :กฎหมายคลายเส้น, 2552

2.8กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

2.8.1กฎกระทรวง ฉบับที่ 28 (พ.ศ. 2534) ออกตามความในพระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

ข้อที่ 1-5 อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 5 (3) และ มาตรา 8 (10) แห่งพระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

"บริเวณที่ 1" หมายความว่า พื้นที่ระหว่างริมฝั่งแม่น้ำปิงฝั่งตะวันตก กับเขตทางของถนนวังสิงห์คำ ฟากตะวันออก ถนนเจริญประเทศ ฟากตะวันออก และถนนป่าแดด ฟากตะวันออก และพื้นที่ระหว่างริมฝั่งแม่น้ำปิง ฝั่งตะวันออก กับเขตทางของถนนฟ้าฮ่ามสามัคคี ฟากตะวันตก ถนนเจริญราษฎร์ ฟากตะวันตก ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 106 ฟากตะวันตก และทางหลวงจังหวัด หมายเลข 1008 ฟากตะวันตก โดยด้านเหนือจดแนวเขตควบคุมอาคารด้านเหนือ และด้านจดแนวเขต ควบคุมอาคารด้านใต้

"บริเวณที่ 2" หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่อยู่ในระยะ 100 เมตร รอบนอกแนวเขตที่วัด เขตที่ดินของคริสตจักร หรือเขตที่ดินของมัสยิด หรือสุเหร่า ของ วัดพระนอนขอนม่วง วัดท่าเดื่อคริสตจักรศิริวัฒนา วัดแม่หยวก วัดบ้านท่อ วัดท่าหลุก วัดนางเหลี่ยว วัดสันคะยอม วัดสันทราย วัดเมืองลัง วัดท่า

กระดาษ วัดสันทรายมูล วัดช่างเคี่ยน วัดโพธารามมหาวิหาร (เจ็ดยอด) วัดข่วงสิงห์ วัดป่าตัน วัดลังกา วัดประทานพร (อารามหนองใหม่) วัดสันติธรรม วัดกู่เต้า วัดป่าแพ่ง วัดฟ้าฮ่าม วัดแม่คา วัดกู่คำ วัดเชตุพน วัดศรีโขงมัสยิสดูร์นูร์ ช้างเผือก วัดเชียงยืน วัดป่าเป้า วัดชัยศรีภูมิ วัดเกตุการราม วัดป่าแดง วัดสุคันธาราม วัดอุโมงค์ (สวนพุทธธรรม) วัดสวนดอก วัดชมพู วัดอู่ทรายคำ วัดเชตวัน วัดหนองคำ วัดแสนฝางสภาคริสตจักรเชียงใหม่ วัดหนองป่าครั่ง วัดบวกครกน้อย วัดมหาวัน วัดบุพพาราม วัดอุปคุตและพุทธสถานเชียงใหม่ สุเหร่าอิสลามเชียงใหม่ วัดสันป่าข่อย วัดพันตอง วัดลอยเคราะห์ วัดช่างม้อง วัดท่าสะต่อย วัดศรีดอนไชย วัดชัยมงคล วัดบวกครกหลวง วัดพวกเปีย วัดศรีสุพรรณ วัดหมื่นสาร วัดพวกช้าง วัดเมืองมาง วัดดาวดึงษ์ วัดธาตุคำ วัดเจดีย์เหล็ก วัดยางกวง วัดนันทาราม วัดหัวฝาย วัดเมืองกาย วัดตโปทาราม (ร่ำเปิง) วัดโป่งน้อย วัดศรีปิงเมือง มัสยิดช้างคลานเชียงใหม่ คริสตจักรเด่นดำรงธรรม วัดใหม่ห้วยทราย วัดป่าพร้าวนอก วัดเมืองสาตรหลวง วัดเมืองสาตรน้อย วัดศรีบัวเงิน วัดดอนจั่น และวัดสันป่าเลียง เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ 1 และพื้นที่ที่อยู่ภายในบริเวณคูเมืองเชียงใหม่ทั้งนี้ ตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ 2 ให้กำหนดพื้นที่ในท้องที่ตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม ตำบลหนองจ๊อม ตำบลสันทรายน้อย ตำบลสันพระเนตร อำเภอสันทราย และตำบลสันผีเสื้อ ตำบลช้างเผือก ตำบลป่าตัน ตำบลฟ้าฮ่าม ตำบลสุเทพ ตำบลศรีภูมิ ตำบลช้างม่อย ตำบลวัดเกตุ ตำบลหนองป่าครั่ง ตำบลช้างคลาน ตำบลหนองหอย ตำบลท่าศาลา ตำบลหายยา ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ภายในบริเวณแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นบริเวณห้ามก่อสร้างอาคารชนิดและประเภทดังต่อไปนี้

(ก) ภายในบริเวณที่ 1 อาคารที่มีความสูงเกิน 12 เมตร

(ข) ภายในบริเวณที่ 2 อาคารที่มีความสูงเกิน 16 เมตร

การวัดความสูงให้วัดจากระดับพื้นดินถึงยอดผนังหรือยอดฝาด้าน ที่สูงที่สุดของชั้นที่อยู่สูงที่สุด แต่ไม่นับรวมส่วนของผนังหรือฝาที่เป็นส่วนโครงสร้างของหลังคา

ข้อ 3 ภายในบริเวณพื้นที่ที่กำหนดตาม ข้อ 2 ห้ามมิให้บุคคลใดดัดแปลงอาคารใด ๆ ให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดใน ข้อ 2

ข้อ 4 อาคารที่มีอยู่แล้วในพื้นที่ที่กำหนดไว้ตาม ข้อ 2 ก่อนหรือในวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ แต่ห้ามดัดแปลงอาคารดังกล่าวให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนด ใน ข้อ 2

ข้อ 5 อาคารที่ได้รับใบอนุญาตให้ก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้ หรือเปลี่ยนการใช้ ตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายเฉพาะ ว่าด้วยกิจการนั้นก่อนวันที่ประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่องกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในท้องที่บางส่วน ในตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม ตำบลหนองจ๊อม ตำบลสันทรายน้อย ตำบลสันพระเนตร อำเภอสันทราย และตำบลช้างคลาน ตำบลช้างเผือก ตำบลช้างม่อย ตำบลสันผีเสื้อ ตำบลฟ้าฮ่าม ตำบลศรีภูมิ

ตำบลสุเทพ ตำบลวัดเกตุ ตำบลหนองป่าครั่ง ตำบลป่าตัน ตำบลท่าศาลา ตำบลป่าแดด ตำบลหนองหอย ตำบลหายยา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ลงวันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2533 ใช้บังคับ และยังก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ไม่แล้วเสร็จให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ แต่จะขอเปลี่ยนแปลงการอนุญาตให้เป็นการขัดต่อกฎกระทรวงนี้ไม่ได้

2.8.2กฎกระทรวง ฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2543)ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

- อาคารพิเศษ หมายความว่า อาคารที่ต้องการมาตรฐานความมั่นคงแข็งแรง และความปลอดภัยเป็นพิเศษ เช่นอาคารดังต่อไปนี้
- โรงมหรสพ อัฒจันทร์ หอประชุม หอสมุด หอศิลป์ พิพิธภัณฑสถาน
- อู่เรือ คานเรือ หรือท่าจอดเรือ สำหรับเรือขนาดใหญ่เกิน 100 ตันกรอส
- อาคารหรือสิ่งก่อสร้างสูงเกิน 15 เมตร หรือสะพานหรือโครงสร้างหลังคาช่วงหนึ่งเกิน 10 เมตร หรือมีลักษณะโครงสร้างที่ก่อเกิดอันตรายต่อสาธารณชนได้

อาคารที่เก็บวัสดุไวไฟ วัสดุระเบิด หรือวัสดุกระจายแพร่พิษหรือรังสีตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

2.8.3 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่อง ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2544

2.5.2.1 หมวด 3 ลักษณะต่าง ๆ ของอาคาร

ข้อ 24 โครงสร้างหลัก บันได และผนังของอาคารที่สูงตั้งแต่ 3 ชั้นขึ้นไป โรงมหรสพ หอประชุม โรงงาน โรงแรม โรงพยาบาล หอสมุด ห้างสรรพสินค้า ตลาด อาคารขนาดใหญ่

สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการท่าอากาศยานหรืออุโมงค์ ต้องทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟ

ข้อ 29 วัสดุมุงหลังคาให้ทำด้วยวัสดุทนไฟ เว้นแต่อาคารซึ่งตั้งอยู่ห่างอาคารอื่นหรือทางสาธารณะเกิน 20 เมตร จะใช้วัสดุไม่ทนไฟก็ได้

ข้อ 30 ห้องลิฟต์และพื้นที่ว่างหน้าลิฟต์ ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร และต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ

ข้อ 32 อาคารที่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ จะต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการในเรื่องทางเข้าสู่อาคาร ทางลาด ประตู บันได ลิฟต์ ห้องน้ำ - ห้องส้วม และสถานที่จอดรถ โดยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ข้อ 34 ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่อาคารให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของอาคารและต้องไม่บังช่องระบายอากาศ หน้าต่าง ประตู หรือทางหนีไฟ

ข้อ 35 ป้ายที่ติดผนังอาคารที่อยู่ริมทางสาธารณะ ให้ยื่นได้โดยต้องไม่ล้ำที่สาธารณะส่วนต่ำสุดของป้ายต้องไม่น้อยกว่า 3.25 เมตร จากระดับทางเท้าและสูงไม่เกินความสูงของอาคาร

ข้อ 36 ป้ายที่ติดตั้งอยู่บนพื้นดินโดยตรง ต้องมีความสูงไม่เกินระยะที่วัดจากจุดที่ติดตั้งป้ายไปจนถึงกึ่งกลางถนนสาธารณะ และสูงไม่เกิน

30 เมตร มีความยาวไม่เกิน 32 เมตร และต้องห่างจากที่ดินต่างเจ้าของไม่น้อยกว่า 4 เมตร

ข้อ 37 สิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายให้ทำด้วยวัสดุทนไฟทั้งหมด

2.8.3.2 **หมวด 4 บันไดและบันไดหนีไฟ**

ข้อ 39 โรงมหรสพ หอประชุม โรงงาน โรงแรม โรงพยาบาล หอสมุด ห้างสรรพสินค้า ตลาด สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ท่าอากาศยาน สถานีขนส่งมวลชน ที่ก่อสร้างหรือ ดัดแปลงเกิน 1 ชั้น นอกจากมีบันไดตามปกติแล้วต้องมีทางหนีไฟโดยเฉพาะอย่างน้อยอีกหนึ่งทาง และต้องมีทางเดินไปยังทางหนีไฟนั้นได้โดยไม่มีสิ่งกีดขวาง

อาคารสาธารณะที่มีชั้นใต้ดินตั้งแต่ 1 ชั้น ขึ้นไป นอกจากมีบันไดตามปกติแล้วจะต้องมีทางหนีไฟโดยเฉพาะอย่างน้อยอีกหนึ่งทางด้วย ข้อ 40 อาคารที่มีชั้นใต้ดินตั้งแต่ 2 ชั้นขึ้นไป นอกจากจะมีบันไดตามปกติแล้วจะต้องมีทางหนีไฟโดยเฉพาะอย่างน้อยอีกหนึ่งทาด้วย

ข้อ 41 บันไดหนีไฟต้องทำด้วยวัสดุทนไฟและถาวร มีความกว้างไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร และไม่เกิน 150 เซนติเมตร ลูกตั้งสูงไม่เกิน 20 เซนติเมตร และลูกนอนกว้างไม่น้อยกว่า 22 เซนติเมตร ชานพักกว้าง

ภาพที่2.31 แสดงลักษณะบันไดหนีไฟตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

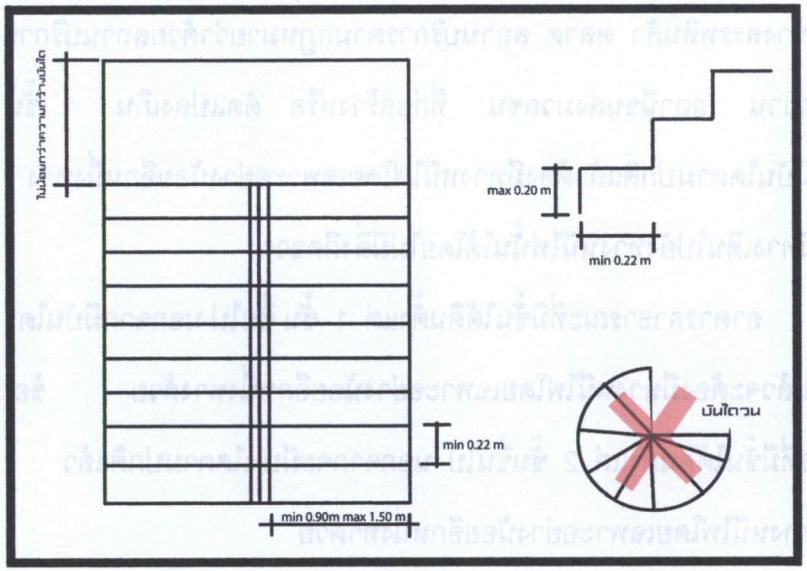

ที่มา:ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่อง ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๔๔ หมวด4

ไม่น้อยกว่าความกว้างของบันได มีราวบันไดสูง ๙๐ เซนติเมตร ห้ามสร้างบันไดหนีไฟเป็นแบบบันไดเวียน พื้นหน้าบันไดหนีไฟต้องกว้างไม่น้อยกว่าความกว้างของบันได และอีกด้านหนึ่งกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร กรณีใช้ทางลาดหนีไฟแทนบันไดหนีไฟ ความลาดชันของทางหนีไฟดังกล่าวต้องมีความลาดชันไม่เกินกว่าร้อยละ 12

ข้อ 45 ประตูของบันไดหนีไฟต้องทำด้วยวัสดุทนไฟมีความกว้างไม่น้อยกว่า 80 เซนติเมตร สูงไม่น้อยกว่า 1.90 เมตร สามารถทนไฟได้ไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง และต้องเป็นบานเปิดชนิดผลักเข้าสู่บันไดเท่านั้น ชั้นดาดฟ้า ชั้นล่าง และชั้นที่ออกเพื่อหนีไฟสู่ภายนอกอาคารให้เปิดออกจากห้องบันไดหนีไฟพร้อมติดตั้งอุปกรณ์ชนิดที่บังคับให้บานประตูปิดได้เอง ประตูหรือทางออกสู่บันไดหนีไฟต้องไม่มีขั้นหรือธรณีประตูหรือขอบกั้น

ข้อ 46 ต้องมีป้ายเรืองแสงหรือเครื่องหมายไฟแสงสว่างด้วยไฟสำรองฉุกเฉินบอกทางออกสู่บันไดหนีไฟ ติดตั้งเป็นระยะตามทางเดินบริเวณหน้าทางออกสู่บันไดหนีไฟ และทางออกจากบันไดหนีไฟ สู่ภายนอกอาคารหรือชั้นที่มีทางหนีไฟได้ปลอดภัยต่อเนื่อง โดยป้ายดังกล่าวต้องแสดงข้อความ

ทางหนีไฟ เป็นอักษรมีขนาดสูงไม่น้อยกว่า 15 เซนติเมตร หรือเครื่องหมายที่มีแสงสว่างและแสดงว่าเป็นทางหนีไฟให้ชัดเจน

2.8.3.3 หมวด 5 แนวอาคารและระยะต่าง ๆ

ข้อ 50 อาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้ถนนสาธารณะที่มีความกว้างน้อยกว่า 6 เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากกึ่งกลางถนนสาธารณะอย่างน้อย 3 เมตร มิให้มีส่วนของอาคารล้ำเข้ามาใน แนวร่นดังกล่าว ยกเว้นรั้วหรือกำแพงกั้นแนวเขตที่สูงไม่เกิน 2 เมตร

อาคารที่สูงเกิน ๒ ชั้นหรือเกิน ๘ เมตร อาคารขนาดใหญ่ ห้องแถว ตึกแถว อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารสาธารณะ คลังสินค้า ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย ยกเว้นอาคารอยู่อาศัยสูงไม่เกิน 3 ชั้นหรือไม่เกิน 10 เมตร และพื้นที่ไม่เกิน 1,000 ตารางเมตร ที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้ถนนสาธารณะต้องมีระยะร่นดังต่อไปนี้

(1) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างน้อยกว่า 10 เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจาก กึ่งกลางถนนสาธารณะอย่างน้อย 6 เมตร

(2) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 20 เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากเขตถนนสาธารณะอย่างน้อย 1 ใน 10 ของความกว้างของถนนสาธารณะ

(3) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างเกิน 20 เมตรขึ้นไป ให้ร่นแนวอาคารห่างจากเขตถนนสาธารณะอย่างน้อย 2 เมตร

ข้อ 51 ที่ดินที่อยู่มุมถนนสาธารณะที่กว้างตั้งแต่ 3 เมตรขึ้นไปแต่ไม่เกิน 8 เมตร และมีมุมหักน้อยกว่า 135 องศา รั้วหรือกำแพงกั้นเขตต้องปาดมุมมีระยะไม่น้อยกว่า 4 เมตร และทำมุมกับแนวถนนสาธารณะเป็นมุมเท่า ๆ กัน

ห้ามมิให้รั้ว กำแพง หรือส่วนของอาคารยื่นล้ำเข้ามาในที่ดินส่วนที่ปาดมุม

ข้อ 52 อาคารแต่ละหลังหรือหน่วยต้องมีที่ว่างตามที่กำหนดดังต่อไปนี้

(7) อาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม และอาคารสาธารณะจะต้องมีที่ว่างโดยปราศจากสิ่งปกคลุมเป็นทางเดินหลังอาคารได้ถึงกัน กว้างไม่น้อยกว่า 2 เมตร โดยให้แสดงเขตดังกล่าวให้ปรากฏด้วยที่ว่างตามวรรคหนึ่ง จะก่อสร้างอาคาร รั้ว กำแพง หรือสิ่งก่อสร้างอื่นใดหรือจัดให้เป็นบ่อน้ำ สระว่ายน้ำ ที่พักมูลฝอยหรือที่พักรวมมูลฝอย

ภาพที่2.32 แสดงลักษณะแนวและระยะของอาคาร

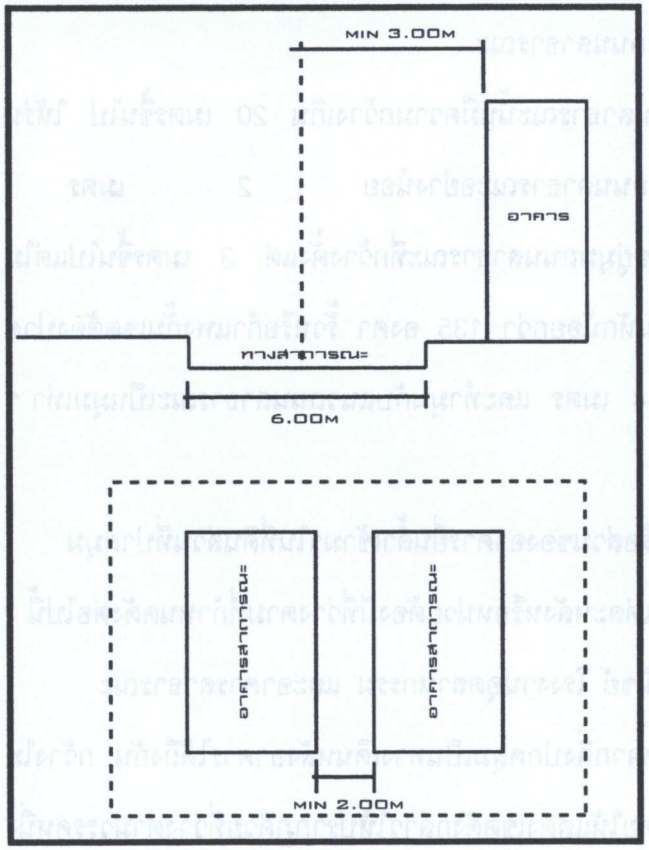

ที่มา:ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่อง ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2544 หมวด 5

หรือสิ่งของอื่นใดที่จะขัดขวางทางเดินร่วมไม่ได้

ข้อ 53 อาคารอยู่ริมทางสาธารณะที่ไม่ต้องมีที่ว่างตามข้อ 52 (3) และ 52(6)ต้องมีลักษณะดังนี้

แนวอาคารด้านที่ประชิดติดริมทางสาธารณะ ต้องมีความยาวมากกว่า 1 ใน 8 ส่วนของความยาวเส้นรอบรูปภายนอกของอาคาร ทั้งนี้ แนวอาคารด้านที่ประชิดติดทางสาธารณะต้องห่างทางสาธารณะไม่เกิน 20 เมตร

ข้อ 54 อาคารด้านชิดที่ดินเอกชน ช่องเปิด ประตู หน้าต่าง ช่องระบายอากาศ หรือ ริมระเบียงสำหรับชั้น 2 ลงมาหรือสูงไม่เกิน 9 เมตร ต้องอยู่ห่างเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 2 เมตร และสำหรับชั้น 3 ขึ้นไปหรือสูงเกิน 9 เมตร ต้องห่างไม่น้อยกว่า 3 เมตร

2.8.3.4 หมวด 7 ระบบการจัดแสงสว่าง การระบายอากาศ การระบายน้ำและการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ข้อ 63 แสงสว่างในส่วนต่าง ๆ ของอาคาร ต้องไม่น้อยกว่าความเข้มของแสงสว่างตามที่กำหนดไว้ในตาราง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.3 แสดงสรุปแบบระบบการจัดแสงสว่าง

ลำดับ	สถานที่ (ประเภทการใช้)	หน่วยความเข้มของแสงสว่างลักซ์ (LUX)
1	ที่จอดรถและอาคารจอดรถ	100
2	ช่องทางเดินภายในอาคารอยู่อาศัยรวม	100
3	ห้องพักในโรงแรมอาคารอยู่อาศัยรวม	100
4	ห้องน้ำ ห้องส้วมของอาคารอยู่อาศัยรวม โรงแรม โรงเรียน และสำนักงาน	100
5	โรงมหรสพ(บริเวณที่นั่งสำหรับคนดูขณะที่ไม่มีการละเล่น)	100
6	ช่องทางเดินภายในโรงแรม สำนักงาน	200
7	โรงงาน	200
8	สถานีขนส่งมวลชน(บริเวณที่พักผู้โดยสาร)	200
9	โรงงาน	200
10	ห้างสรรพสินค้า	200
11	ห้องน้ำห้องส้วมของโรงมหรสพ	200
12	ห้างสรรพสินค้าและตลาด	300
13	ห้องสมุด ห้องเรียนห้องประชุม	300

ที่มา : ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่อง ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2544 หมวด 7

ภาพที่3.1แสดงการฟ้อนรำตามประเพณีล้านนา

ที่มา : www.khonmung.com, 2552

บทที่ 3 การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

3.1 การศึกษาและวิเคราะห์แผนพัฒนาฯและยุทธศาสตร์

3.1.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544)

การส่งเสริมให้วัฒนธรรมมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนและพัฒนาประเทศเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นเพราะจะทำให้การพัฒนายืนอยู่บนรากฐานของตนเองและภูมิปัญญาของชุมชนและสังคม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืนในระยะยาว โดยจะต้องมีการดำเนินงานในลักษณะที่เป็นองค์รวม คือการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและชุมชน รวมทั้งสนับสนุนให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงวัฒนธรรมอันดีงามทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น มีโลกทัศน์ทางวัฒนธรรมที่กว้างขวาง และรู้จักเลือกสรรไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองและสังคม

แผนที่3.1แสดงอาณาเขตเมืองเชียงใหม่

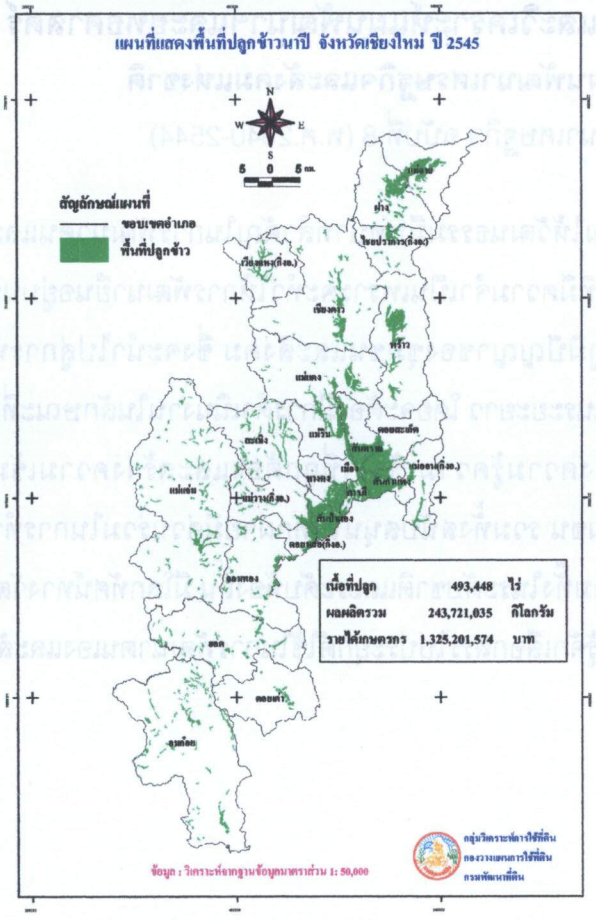

ที่มา : www.psru.ac.th, 2552

3.2 การศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบของเมือง

จังหวัดเชียงใหม่ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของประเทศไทย เส้นรุ้งที่ 16 องศาเหนือและเส้นแวงที่ 99 องศาตะวันออก สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 1,027 ฟุต (310 เมตร) ส่วนกว้างจากทิศตะวันตกจรดทิศตะวันออกประมาณ 138 กิโลเมตร ส่วนยาวจากทิศเหนือจรดทิศใต้ประมาณ 320 กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 750 กิโลเมตร โดยทางรถไฟ และรถยนต์ประมาณ 720 กิโลเมตร ตามแนวทางหลวงแผ่นดินสายเหนือ

- ทิศเหนือ รัฐฉานของสหภาพพม่า โดยมีสันปันน้ำของดอยคำดอยปกกลา ดอยหลักแต่ง ดอยถ้ำ ป่อง ดอยถ้วยดอยผาวอก ดอยอ่างขาง อันเป็นส่วนนหนึ่งของทิวเขาแดนลาว เป็นเส้นกั้นอาณาเขต
- ทิศใต้ อำเภอสามเงาจังหวัดตาก มีร่องน้ำแม่ตื่นและสันปันน้ำ ดอยเรี่ยม ดหดอยหลวงเป็นเส้นกั้นอาณาเขต
- ทิศตะวันออก จังหวัดเชียงราย จังหวัดลำพูน และจังหวัดลำปาง ส่วนที่ติดจังหวัดเชียงราย และลำปาง มีร่องน้ำลึกของแม่น้ำกกสันปันน้ำดอยซาง ดอยหลุมข้าว ดอยแม่วัวน้อย ดอยวังผา ดอยแม่โต เป็นเส้นกั้นอาณาเขต ส่วนที่ติดจังหวัดลำพูนมีดอยขุนห้วยหละ ดอยช้างสูงและร่องน้ำแม่ปิงเป็นเส้นกั้นอาณาเขต
- ทิศตะวันตก อำเภอปาย อำเภอขุนยวมและอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีสันปันน้ำ ดอยกิ่วแดง ดอยแปรเมือง ดอยแม่ยะ ดอยอังเกตุ

ภาพที่3.2แสดงผังเมืองเชียงใหม่ในอดีต

ที่มา : : www.libraly.cmu.ac.th, 2552

ดอยแม่สุรินทร์ ดอยขุนยวม ดอยหลวง และร่องแม่ริด แม่ออย และสันปันน้ำดอยขุนแม่ตื่นเป็นเส้นกั้นอาณาเขต

เชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีสภาพอากาศค่อนข้างเย็นเกือบตลอดทั้งปี มีอุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปี 25.4 องศาเซลเซียส โดยมีค่าอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 31.8 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 20.1 องศาเซลเซียส

สภาพภูมิอากาศจังหวัดเชียงใหม่อยู่ภายใต้อิทธิพลมรสุม 2 ชนิด คือลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งภูมิอากาศออกได้เป็น 3 ฤดู ได้แก่

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม จนถึงเดือนตุลาคม

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ไปจนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงกลางเดือนพฤษภาคม

แผนที่3.2แสดงแผนที่เชียงใหม่

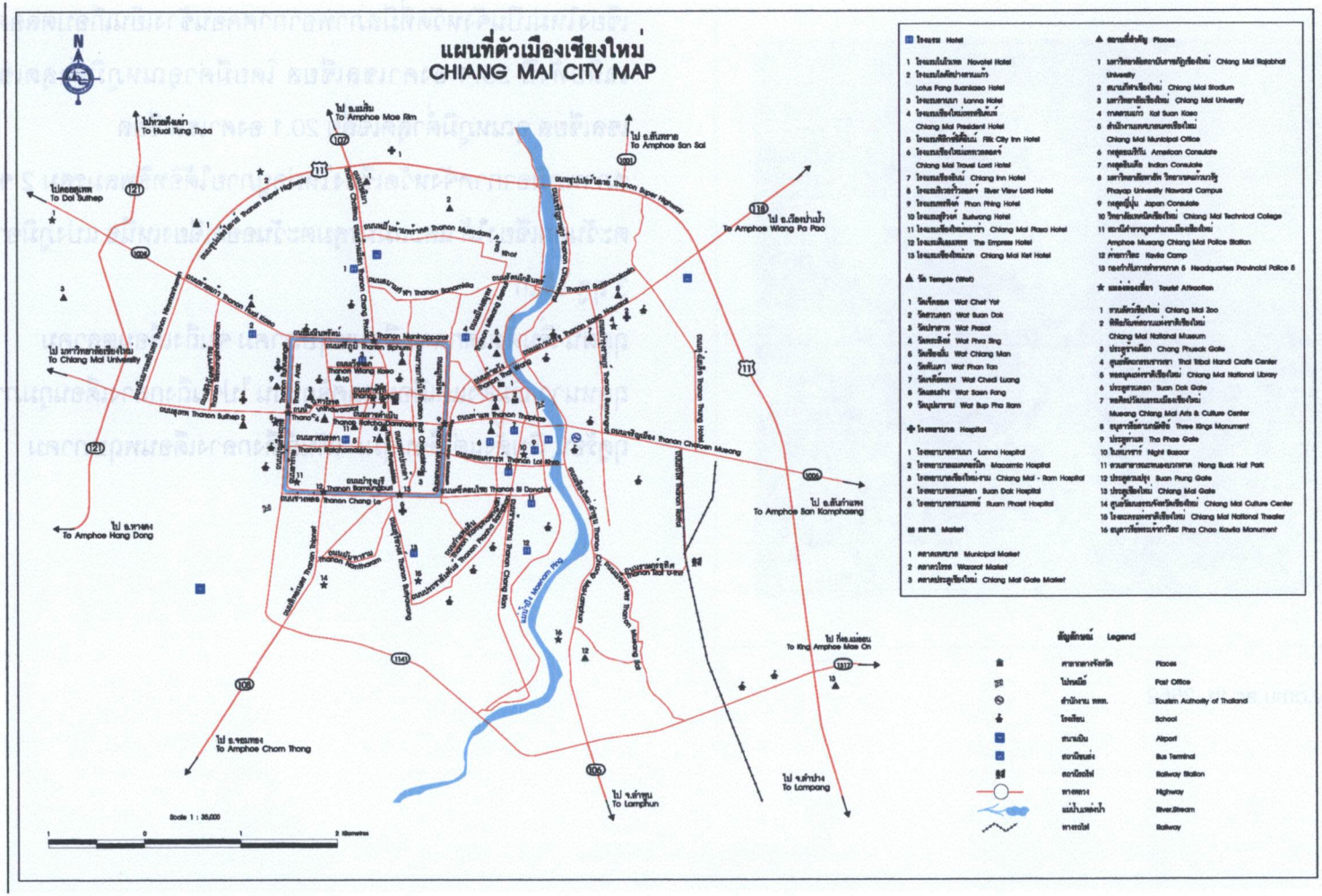

ที่มา : ; www.weekendguidethai.com,2552

แผนที่3.3แสดงพื้นที่แจ่งต่างๆของเมืองเชียงใหม่

ที่มา : ; www.weekendguidethai.com,2552

3.2.1 กำแพงเมืองชั้นใน

กำแพงเมืองและประตูเมืองเชียงใหม่มีความสำคัญ ถือได้ว่าเป็นสัญลักษณ์ที่พิเศษ ในอดีตเมื่อพระมหากษัตริย์จะเสด็จเข้าเมืองจะต้องเข้าเมืองที่ประตูทางทิศ เหนือซึ่งถือเป็นเดชเมือง ในการสร้างกำแพงเมืองเชียงใหม่ขึ้นแต่เดิมนั้น พงศาวดารโยนกกล่าวไว้ว่า เมื่อพญามังรายได้สร้างเมืองเชียงใหม่ขึ้นแล้ว ได้ทรงขุดคูเมืองทั้งสี่ด้านนำเอาดินขึ้นมาถมเป็นแนวกำแพง โดยเริ่มขุดที่มุมตะวันออกเฉียงเหนือคือแจ่งศรีภูมิอันเป็นทิศมงคลก่อนแล้วก่ออิฐขนาบสองข้างกันดินพังทลาย ข้างบนกำแพงปูอิฐตลอดแนวทำเสมาไว้บนกำแพงทั้งสี่ด้านและประตูเมืองอีกทั้ง ๔ แห่ง คือ ประตูหัวเวียง (ช้างเผือก) ,ประตูท้ายเวียง(เชียงใหม่) ,ประตูท่าแพ และ ประตูสวนดอก ภายในกำแพงเมืองชั้นในถือได้ว่าเป็นศูนย์กลางการปกครองเพราะเป็นที่อยู่ของ กษัตริย์และเจ้านาย รวมทั้งเป็นที่ตั้งของวัดสำคัญหลายแห่ง เช่น วัดพระสิงห์ วัดเจดีย์หลวง วัดเชียงมั่น ด้านถนนภายในกำแพงเมืองมีลักษณะตัดตรงเป็นเรขาคณิต เมื่อเปรียบเทียบกันกำแพงเมืองชั้นนอกแล้วพบว่า กำแพงชั้นนอกเป็นที่อยู่ของช่างและพ่อค้าเป็นกลุ่มชาติพันธุ์หลากหลาย อาทิ ชาวเขิน มอญ พม่า ไทใหญ่และไทยวน ส่วนบริเวณกำแพงเมืองชั้นในจะกำหนดให้เฉพาะชาวไทยวน หรือ คนเมืองอยู่เท่านั้น

3.2.1.1 **ประตูหัวเวียง**(คนเชียงใหม่เรียก ปะตู๋จ๊างเผือก) หรือ ประตูช้างเผือก อยู่ทางทิศเหนือของเมืองถือว่าเป็นประตูมงคล ในพิธีราชาภิเษกตามโบราณราชประเพณี กษัตริย์ผู้ปกครองเมืองเชียงใหม่จะ

ภาพที่3.3แสดงกำแพงชั้นในของเมืองเชียงใหม่

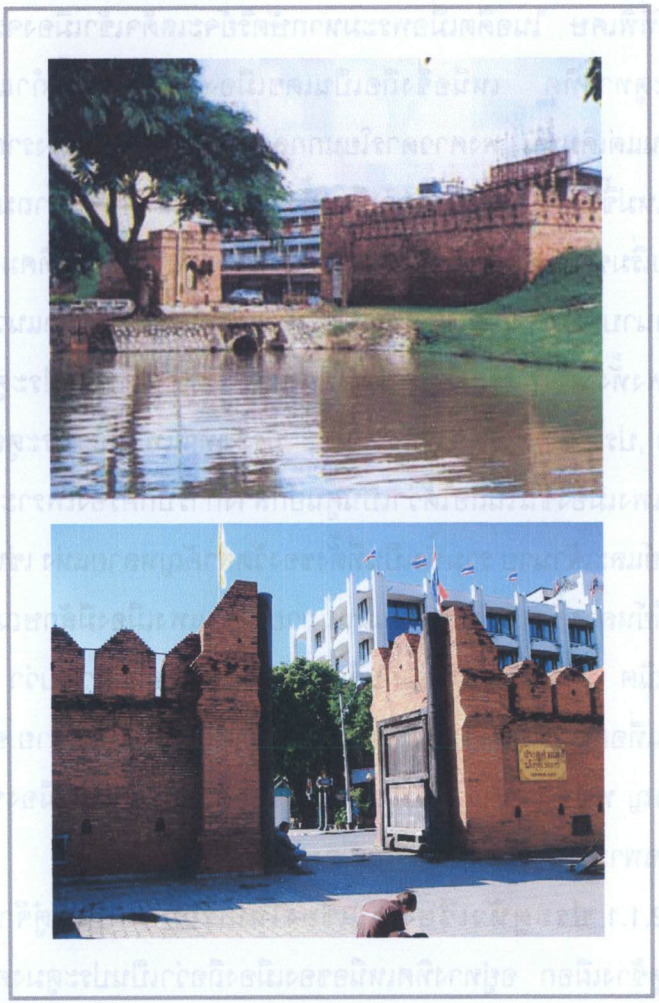

ที่มา ; www.weekendguidethai.com,2552

เสด็จเข้ามาที่ประตูนี้ ประตูหัวเวียงเปลี่ยนชื่อมาเป็น ประตูช้างเผือก เมื่อประมาณพุทธศตวรรษที่ ๒๓ เมื่อพญาแสนเมืองมาได้สร้างอนุสาวรีย์ช้างเผือก 2 เชือกเป็นอนุสรณ์แก่มหาดเล็ก ๒ คนที่ช่วยพระองค์ให้รอดพ้นจากภัยสงคราม แต่เดิมรูปปั้นช้างเผือกทั้ง ๒ เชือกอยู่ริมถนนโชตนาด้านละเชือก สำหรับรูปปั้นช้างเผือกที่ตั้งในปัจจุบันสร้างขึ้นใหม่ในสมัยพระเจ้ากาวิละ

3.2.1.2 ประตูเชียงเรือก หรือ ประตูท่าแพ (ชั้นใน)ตั้งอยู่ด้านตะวันออกของกำแพงเมืองชั้นใน มีบ้านเชียงเรือกตั้งอยู่บริเวณนอกกำแพงเมือง เดิมบ้านเชียงเรือกเป็นชุมชนค้าขายเพราะเป็นที่ตั้งของตลาดเชียงเรือก ตลาดเก่าแก่แห่งหนึ่งของเชียงใหม่ คาดว่ามีประชากรหนาแน่น ซึ่งมีหลักฐานกล่าวถึงสมัยพญาแก้วเกิดเหตุการณ์น้ำท่วมเชียงเรือกมีคนจมน้ำ ตายเป็นจำนวนมาก ในสมัยพระเจ้าอินทวิชายานนท์ เจ้าหลวงเชียงใหม่องค์ที่ ๒ (พ.ศ. ๒๔๑๖ - ๒๔๔๐) ชื่อประตูเชียงเรือก เปลี่ยนมาเป็นประตูท่าแพชั้นในเพื่อให้คู่กับประตูท่าแพชั้นนอก ซึ่งอยู่บนถนนสายเดียวกัน ชื่อประตูท่าแพ หมายถึงประตูชั้นนอกตั้งอยู่บริเวณหน้าวัดแสนฝาง ต่อมาบ้านเรือนขยายตัวประตูท่าแพชั้นนอกได้สลายไปเหลือแต่ประตูท่าแพชั้นใน ชาวบ้านจึงเรียกชื่อสั้น ๆ ว่าประตูท่าแพ สำหรับประตูท่าแพในปัจจุบันสร้างขึ้นใหม่ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๘ - ๒๕๒๙ โดยอาศัยภาพถ่ายเก่าประตูเมืองเชียงใหม่ประตูหนึ่งในสมัยรัชกาลที่ ๕

ภาพที่3.4แสดงกำแพงชั้นในของเมืองเชียงใหม่

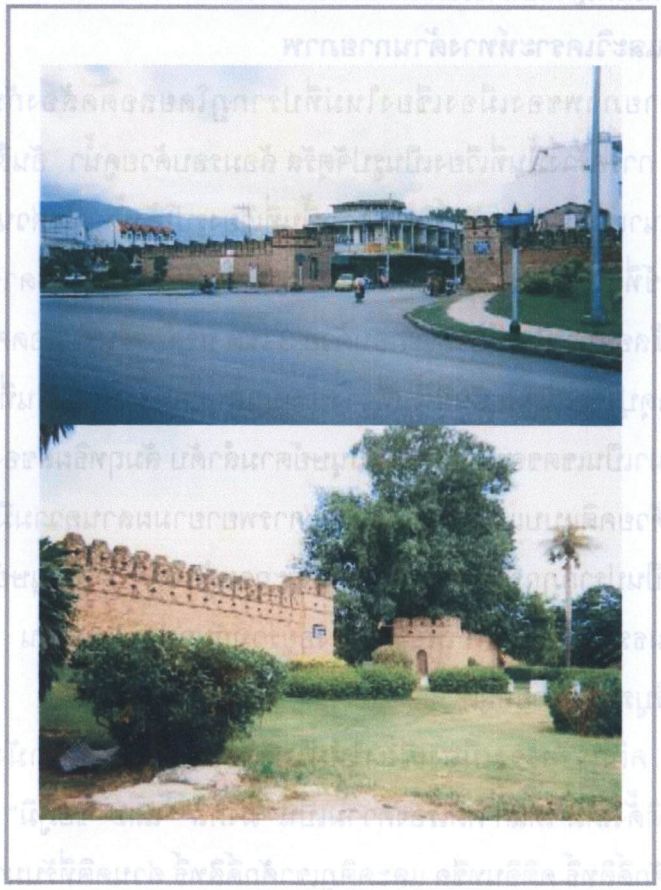

ที่มา : ; www.weekendguidethai.com,2552

3.2.1.3 ประตูท้ายเวียง(คนเชียงใหม่เรียก ปะตู่เจียงใหม่) หรือ ประตูเชียงใหม่ ตั้งอยู่ทางด้านใต้ ในอดีตเป็นเส้นทางสำคัญระหว่างเชียงใหม่ไปเวียงกุมกามและลำพูน ในสมัยราชวงศ์มังราย (พ.ศ. ๑๘๐๔ - ๒๑๐๑) ทั้งเชียงใหม่ กุมกามและลำพูนตั้งอยู่ด้านตะวันตกของแม่น้ำปิงเช่นเดียว กัน การเดินทางจึงไม่ต้องข้ามแม่น้ำปิง

3.2.1.4 ประตูแสนปุง(คนเชียงใหม่เรียก ปะตู่แสนปุง) ตั้งอยู่ด้านตะวันตกเฉียงใต้ใกล้กับประตูเชียงใหม่ คือเฉพาะกำแพงเมืองด้านใต้เท่านั้นที่มีสองประตู ประตูนี้สันนิษฐานอาจเจาะภายหลังคือไม่ได้สร้างพร้อมกับสร้างเมืองเชียงใหม่ เมื่อ พ.ศ. ๑๘๓๙ หลักฐานตำนานพื้นเมืองเชียงใหม่กล่าวถึงประตูแสนปุงครั้งแรกสมัยมหาเทวีจิรประภา พ.ศ. ๒๐๘๘ "... ชาวใต้มาปล่นเอาปะตูแสนปุง บ่ได้..." สันนิษฐานที่ชื่อ แสนปุง เพราะเป็นทางออกไปสู่บริเวณที่มีเตาปุง (เตาไฟ) มากมาย เพราะด้านนอกประตูเป็นที่อยู่ของกลุ่มช่างหลอมโลหะจึงมีเตาปุงไว้ หลอมโลหะจำนวนมากเปรียบนับแสน ปัจจุบันยังมีบ้านช่างหล่อพระพุทธรูปอาศัย อยู่ และถนนเลียบคูเมืองด้านนี้ชื่อถนนช่างหล่อจากความเชื่อเรื่องทิศและพื้นที่ถือเป็นเขตกาลกิณีจึงกำหนดให้ประตูแสนปุงเป็นทางออกไปสุสานห้ามมิให้นำศพออกทางประตูอื่นออกได้ประตูเดียวคือ ประตูแสนปุง

3.2.1.5 ประตูสวนดอก(คนเชียงใหม่เรียก ปะตู่สวนดอก) ตั้งอยู่ทิศตะวันตกประตูด้านนี้เป็นทางออกไปสู่อุทยานของกษัตริย์สมัย

แผนที่3.4แสดงรอบบริเวณคูเมือง

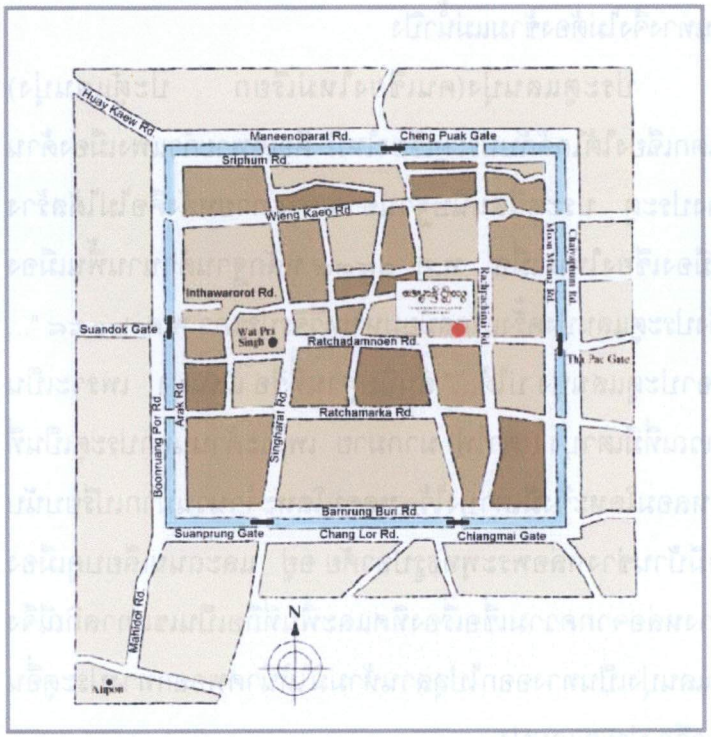

ที่มา : ที่มา : www.methrow.multiply.com,2552

พญากือนาธรรมิกราช พ.ศ. ๑๙๑๔ ได้สร้างวัดบนพื้นที่อุทยานจึงเรียก วัดสวนดอก และในช่วงนั้นพญากือนาธรรมิกราช คงสร้างเวียงสวนดอกด้วย

3.3 การศึกษาและวิเคราะห์ทางด้านกายภาพ

ลักษณะทางกายภาพของเมืองเชียงใหม่ที่ปรากฏโดยสอดคล้องกับคติสัญลักษณ์คือ การสร้างพื้นที่เวียงเป็นรูปจัตุรัส ล้อมรอบด้วยคูน้ำ อันสื่อถึงภาพจำลองอาณาเขตจักรวาลศักดิ์สิทธิ์ ส่วนพื้นที่เวียงรูปโค้งนั้นเป็นส่วนหนึ่งของรูปหอยสังข์ที่แสดงการเคลื่อนตัวในลักษณะทักษิณาวัตรของดาวนพเคราะห์ พื้นที่ใช้สอยภายในเมืองประกอบด้วย 3 เขต หรือ “ตรีบูร” สอดคล้องกับแผนภาพวัสดุปุรุษมณฑล อันมีพื้นที่ว่างบริเวณศูนย์กลางเมืองเป็นที่สถิตของพรหม ถัดมาเป็นเขตของเทวดาและมนุษย์ตามลำดับ สัมฤทธิผลของการออกแบบเมืองด้วยคติแบบแผนดังกล่าว คือ การพยายามผสานความมีชีวิตของจักรวาลที่เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติอันประกอบด้วยฟ้า ดิน มนุษย์ เข้ากับจักรวาลนามธรรมภายในจิต เพื่อให้ดำรงอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืน อุดมด้วยความสุขบริบูรณ์ในท้ายที่สุด

กล่าวโดยสรุป คติการสร้างเมืองเชียงใหม่ในระยะแรกสมัยพญามังราย ประกอบด้วยคติดั้งเดิม ได้แก่ คติเรื่องความเป็น “มงคล” และ “ชัยภูมิ” ของพื้นที่ คติต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ คติอินทขีล และคติภูเขาศักดิ์สิทธิ์ ส่วนคติที่รับมาจากภายนอก ได้แก่ คติ “มณฑล” ตามแผนภาพวัสดุปุรุษมณฑล และหลักโหราศาสตร์ทักษา ทั้งนี้ยังไม่ปรากฏอิทธิพลพุทธศาสนา

ภาพที่3.5 แสดงภาพถ่ายวัดเชียงมั่น

ที่มา : จากการวิเคราะห์

3.4 การศึกษาวิเคราะห์ทางด้านการเงิน

แผนบริหารราชการแผ่นดิน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้ประมาณการรายได้และรายจ่ายงบประมาณ พบว่าตั้งแต่ปีงบประมาณ 2548-2551 จะใช้งบประมาณดำเนินการทั้งสิ้น 5.731 ล้านล้านบาท ในวงเงินจำนวนนี้ นอกจากค่าใช่จ่าย 9 ยุทธศาสตร์แล้ว ยังได้รวมถึงรายการค่าดำเนินการภาครัฐไว้ด้วย คาดว่าจะมีจำนวน 1.801 ล้านล้านบาท

สำหรับยุทธศาสตร์บริหารราชการแผ่นดินทั้งสิ้น 9 ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

1) ยุทธศาสตร์ขจัดความยากจน
2) ยุทธศาสตร์พัฒนาคน และสังคมที่มีคุณภาพ
3)ยุทธศาสตร์ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้
4) ยุทธศาสตร์บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5) ยุทธศาสตร์การต่างประเทศและเศรษฐกิจระกว่างประเทศ
6) ยุทธศาสตร์พัฒนากฎหมายและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองทีดี
7) ยุทธศาสตร์ส่งเสริมประชาธิปไตยและการะบวนการประชาสังคม
8) ยุทธศาสตร์รักษาความมั่นคงของรัฐ
9) ยุทธศาสตร์รองรับการเปลี่ยนแปลง และพลวัตโลก

ภาพที่3.6 แสดงแหล่งท่องเที่ยวในเมืองเชียงใหม่

ที่มา : www.methrow.multiply.com,2552

โครงการ "โรงแรมแทมมารีน ล้านนา" เป็นโครงการที่เกี่ยวข้องในยุทธศาสตร์ที่3 ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้เนื่องจากการรณรงค์เรื่องการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและให้ชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้นและอีกทั้งยังสามารถปรับระดับมาตรฐานของโรงแรมไทยให้เท่าเทียมกับต่างชาติและสร้างเอกลักษณ์ที่โดดเด่นเพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคที่อยากสัมผัสกับอารยธรรมที่มีมาแต่ยาวนาน

3.5 การศึกษาวิเคราะห์ทางด้านการจัดการ

โครงการ "โรงแรมแทมมารีน ล้านนา" เป็นโครงการที่มีด้านการบริหารจัดการร่วมกันระหว่างเอกชนกับหุ้นส่วนจำกัด ซึ่งข้อดีของการที่มีบริหารจัดการร่วมกันก็คือด้านของงบประมาณการลงทุนทำให้โครงการสามารถดำเนินการลุล่วงได้เป็นอย่างดี เนื่องจากมีงบประมาณที่รองรับโครงการได้ซึ่งหากเป็นเงินลงทุนส่วนตัวเพียงอย่างเดียวอาจทำให้ศักยภาพในการหางบประมาณการลงทุนลดลงไป การดำเนินการต่างอาจติดขัดเนื่องจากต้องใช้งบประมาณต่อนข้างสูงในการดำเนินการก่อสร้าง ส่วนข้อเสียจะเกิดขึ้นในด้านของความคล่องตัวในการบริหารโครงการเนื่องจากต้องมีระบบของการจัดการเข้ามาเป็นตัวแปร แต่ถ้าหากมีการวางแผนการจัดการที่ดีและเหมาะสมก็จะทำให้โครงการสามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพที่3.7 แสดงภาพการค้าขายของชาวเขาของเชียงใหม่

ที่มา : www.methrow.multiply.com,2552

3.6 การศึกษาวิเคราะห์ทางด้านการตลาด

ในปัจจุบันภาวะตลาดในเรื่องของธุรกิจด้านโรงแรมมีการเจริญเติบโตขึ้นตามการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ และนโยบายของรัฐที่ต้องการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับบริการและการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและเนื่องจากโครงการนี้เกิดขึ้นเพื่อให้บริการด้านการท่องเที่ยวโดยมิได้มุ่งแสวงหาผลประโยชน์โดยที่มีการสนับสนุนจากหุ้นส่วนจำกัดทำให้โครงการนี้มีข้อได้เปรียบทางด้านการตลาดมากกว่าโครงการธุรกิจโรงแรมทั่วๆไป อีกทั้งกลุ่มเป้าหมายของโครงหมายมุ่งเน้นไปที่กลุ่มผู้บริโภคที่เน้นการพักผ่อนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเป็นหลักทั้งกลุ่มปกติและกลุ่มเสี่ยงซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากในปัจจุบัน

3.7 การศึกษาวิเคราะห์ทางด้านสิ่งแวดล้อม

ในที่นี้จะพิจารณาถึงความเหมาะสม 2 ด้าน

3.7.1 ความเหมาะสมด้านลักษณะสภาวะแวดล้อม

เนื่องจากสภาพสังคมที่มีนักท่องเที่ยวหลั่งไหลเข้ามาและนิยมการบริโภคด้านบริการที่มีความแปลกใหม่ ความเป็นส่วนตัวและอีกทั้งยังเน้นการบริการที่แตกต่างด้วยสภาพแวดล้อมของความเป็นเมืองและที่ตั้งทำให้สภาพแวดล้อมเหมาะสมในการบริหารโครงการนี้อย่างยิ่งอีกนัยหนึ่งยังสามารถถ่ายทอดความเป็นล้านนาได้อย่างชัดเจนตามสภาพที่ตั้งโครงการ

ภาพที่3.8 แสดงภาพวาดพระสงฆ์ในเมืองเชียงใหม่

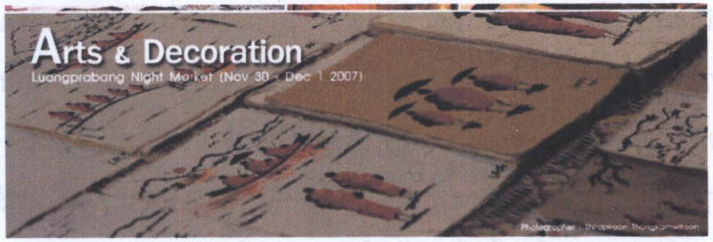

ที่มา : www.methrow.multiply.com,2552

3.7.2 ผลกระทบด้านการเปลี่ยนแปลงของชุมชนในอนาคตมักจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอทั้งในด้านบวกและลบ กล่าวคือจะมีทั้งการขยายตัวและ หดตัวของชุมชนอยู่ตลอดเวลา

ดังนั้นการดำเนินโครงการขึ้นจึงมีการพิจารณาอย่างรอบคอบ เนื่องจากปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมเป็นอีกประเด็นที่สำคัญที่จะส่งผลโดยต่อตรงโครงการ

3.8 การศึกษาวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐกิจ

อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในปี 2547 ลดลง 6.5% จากการประมาณเดิมที่ 7.2% สถานการณ์ราคาน้ำมันและปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ส่งผลกระทบแก่ธุรกิจต่างๆ เป็นวงกว้าง อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในปี 2548 ลดลงเหลือเพียง 5.5% การใช้จ่ายของภาคครัวเรือนลดลง

จากการวิเคราะห์แนวโน้มอุตสาหกรรมด้านการบริโภคชี้ให้เห็นถึงเศรษฐกิจไทยในปี 49 ธุรกิจด้านโรงแรมจะเติบโตตามการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจในประเทศแม้ว่าอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในปี 2549 จะลดลงก็ตาม ผู้ประกอบการจะให้ความสำคัญในด้านการ บริการรวมทั้งการสร้างกระแสความนิยมในด้านการมุ่งเน้นการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและขณะเดียวกันความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางการสื่อสารช่วยให้มีช่องทางการบริการกว้างขึ้น

ภาพที่3.9 แสดงภาพดอยสุเทพ

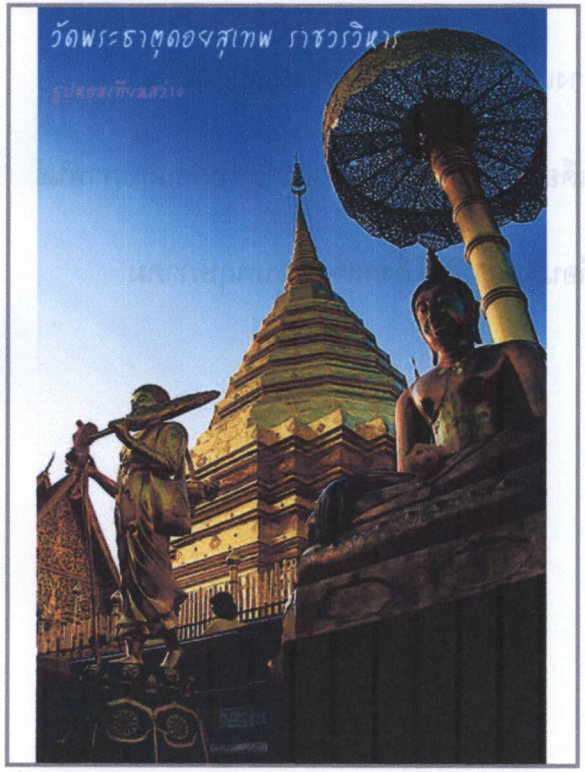

ที่มา : www.methrow.multiply.com,2552

3.9 การศึกษาวิเคราะห์ทางด้านภูมิศาสตร์และที่ตั้งของจังหวัดเชียงใหม่

จังหวัดเชียงใหม่ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของประเทศไทย เส้นรุ้งที่ 16 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 99 องศาตะวันออก สูงระดับน้ำทะเล ประมาณ 1,027 ฟุต (310 เมตร) ส่วนกว้างจากทิศ ตะวันตกจรดทิศตะวันออกประมาณ 138 กิโลเมตร ส่วนยาวจากทิศเหนือจรดทิศใต้ประมาณ 320 กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 750 กิโลเมตร โดยทางรถไฟ และรถยนต์ประมาณ 720 กิโลเมตร ตามแนวทางหลวงแผ่นดินสายเหนือ

3.9.1 ภูมิประเทศ

ภาคเหนือภูมิอากาศเย็นสดชื่น ภูมิประเทศสวยงามด้วยป่าเขา และดอกไม้นานา ชนิด ทำให้คนเหนือมีลักษณะเยือกเย็น จิตใจโอบอ้อมอารี งานศิลปะหัตถกรรมหลายชนิดจึงเกิดขึ้นในภูมิภาคนี้ อาชีพของประชากรไทยส่วนใหญ่ยังคงเน้นที่อาชีพเกษตรกรรม โดยคิดเป็นร้อยละ 61.43 ของผู้ที่ทำงานทั้งหมด ทั่วประเทศ อันเป็นอาชีพดั้งเดิมของชนชาวไทย รองลงมาคือ อาชีพด้านอุตสาหกรรม และพาณิชยกรรม คิดเป็นร้อยละ 13.60 และ 10.02 ตามลำดับ นอกจากนี้ก็ประกอบอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ อุตสาหกรรมบริการ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ การเมือง แพทย์ ทนายความ และอีกหลายสาขาอาชีพตลอดจนผู้ใช้ฝีมือแรงงาน

ภาพที่3.10 แสดงลักษณะภูมิประเทศของเมืองเชียงใหม่

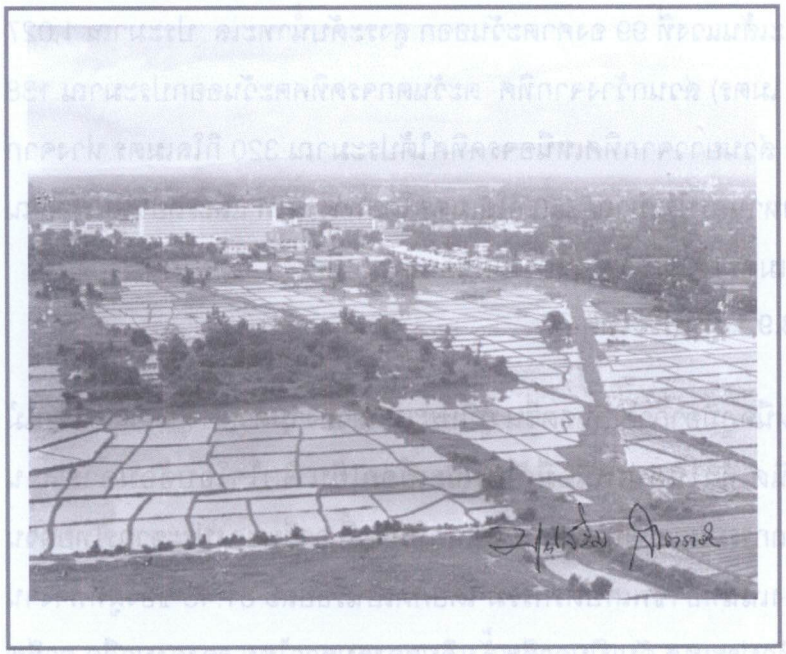

ที่มา : : www.libraly.cmu.ac.th, 2552

3.9.2 ภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศจังหวัดเชียงใหม่อยู่ภายใต้อิทธิพลมรสุม 2 ชนิด คือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งภูมิอากาศออกได้เป็น 3 ฤดู ได้แก่

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม จนถึงเดือนตุลาคม

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ไปจนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงกลางเดือนพฤษภาคม

ภาพที่4.1แสดงพื้นที่ส่วนต้นมะขามเก่าแก่ของโรงแรม

ที่มา : www. tong leng cha.com,2552

บทที่ 4 ทำเลที่ตั้งและตำแหน่งโครงการ

4.1 การพิจารณาทางด้านเทคนิค

โครงการแทมมารีน ลานนา พยายามเชื่อมโยงประวัติศาสตร์จากอดีตของวัฒนธรรมของล้านนาโดยตัวอาคารถูกสร้างเป็นรูปทรงล้านนาประยุกต์ ซึ่งเกิดขึ้นมากเมื่อประมาณ 100 กว่าปีก่อน ในช่วงที่มีชาวตะวันตกเดินทางเข้ามาใช้พื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทยซึ่งเป็นแหล่งผลิตใบยาสูบ และทำสัมปทานป่าไม้ออกมาสู่ความเป็นรูปธรรม ภายในพื้นที่ 2 ไร่ ได้มีการก่อสร้างอาคารลักษณะดังกล่าวไว้เป็นกลุ่มๆตามคอนเซ็ปต์ที่ถูกวางให้เป็นหมู่บ้านอาคารเหล่านี้โดยมีห้องพักเพียง 40 ห้อง ทางเดินเชื่อมระหว่างอาคารออกแบบให้ มีลักษณะคล้ายกับระเบียงพรต ซึ่งพระภิกษุในล้านนาใช้ เป็นสถานที่เดินจงกรม ส่วนห้องอาหารที่ตั้งอยู่ริมสระน้ำ ออกแบบตามลักษณะของยุ้งข้าวดั้งเดิมของภาคเหนือ

ทำให้โรงแรมแทมมารีนมีจุดเด่นที่สามารถดึงความเป็น ล้านนาในอดีตให้ผู้คนได้พบเห็นและยังสามารถที่จะมองย้อนกลับไปสู่ยุคสมัยเก่าๆ ที่ยังคงความเป็นดั้งเดิมและเก่าแก่เอาไว้ อีกทั้งสามารถใช้สถาปัตยกรรมทั้งภายในและภายนอกใช้เตือนใจ ไม่ให้สิ่งที่มีค่าสูญหายไปกับกาลเวลาอีกทั้งยังเป็นการหารากเหง้าที่แท้จริงขิงวัฒนธรรมของล้านนาที่เติบโตมาจนถึงยุคปัจจุบัน

4.2 การพิจารณาทางด้านเศรษฐศาสตร์และทางการเงิน

4.2.1 การพิจารณาด้านเศรษฐศาสตร์

โดยทั่วไปหลักในการพิจารณาทางด้านเศรษฐศาสตร์ของทำเลที่ตั้งแต่ละแห่งจะพิจารณาถึงความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งต่อลักษณะโครงการ 3 ด้าน คือ ความเหมาะสมทางด้านค่าใช้จ่าย ผลตอบแทนจากการลงทุน ความเหมาะสมทางด้านการตลาด และความเหมาะสมทางด้านข้อจำจัดของทำเลที่ตั้ง

4.2.1.1 ความเหมาะสมทางด้านค่าใช้จ่ายและผลการตอบแทนการลงทุน

ความเป็นไปได้ในด้านการเงินนี้พิจารณาในด้านงบประมาณการลงทุนของโครงการ โดยแหล่งที่มาของเงินทุนของภาคเอกชนต่างๆในรูปแบบเงินลงทุนส่วนหนึ่งได้จากเงินทุนส่วนตัวและหุ้นส่วนในการบริหารโครงการ ส่วนด้านรายได้ของโครงการได้จากการบริการด้านต่างๆของโครงการ การให้เช่าห้องพัก การจำหน่ายของที่ระลึก การนวดปา การจัดแพกเกจทัวร์โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.งบประมาณในการจัดซื้อที่ดิน

2.งบประมาณการปรับปรุงที่ดินก่อนสร้างโครงการ

3.งบประมาณด้านการปรับปรุงหลังการก่อสร้าง

4.งบประมาณก่อสร้างอาคารจากผู้ประกอบการ

5.งบประมาณการดำเนินโครงการโรงแรมแทมมารีนล้านนา

4.3 การพิจารณาทางด้านสังคมและวัฒนธรรม

โครงการโรงแรมแทมมารีนล้านนา เป็นโครงการเชิงธุรกิจแสวงหาผลกำไร มีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ และมีวิถีทางการดำรงรักษาวัฒนธรรมที่เก่าแก่และมีมานานโดยการรักษาวัฒนธรรมและประเพณีอยู่ในรูปแบบงานสถาปัตยกรรมและงานออกแบบที่สามารถสื่อให้เห็นได้ชัดเจนดัง

4.3.1ความเหมาะสมทางด้านสังคม

4.3.2ความเหมาะสมทางด้านลักษณะประชากร

4.3.3ความเหมาะสมทางด้านประเภทอาคาร

4.3.4ความเหมาะสมทางด้านเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

4.4 การพิจารณาด้านสภาวะแวดล้อมและผลกระทบ

การพิจารณาทางด้านสภาพแวดล้อมและผลกระทบต่อชุมชนในที่นี้พิจารณาถึงความเหมาะสม 2 ด้าน คือด้านลักษณะสภาวะแวดล้อมและความเหมาะสมทางด้านการเปลี่ยนแปลงของชุมชน

4.4.1 ความเหมาะสมทางด้านลักษณะสภาวะแวดล้อม

4.4.2 ความเหมาะสมทางด้านการเปลี่ยนแปลงของชุมชน

ภาพที่4.2แสดงการค้าขายในน่านน้ำปิงในสมัยก่อน

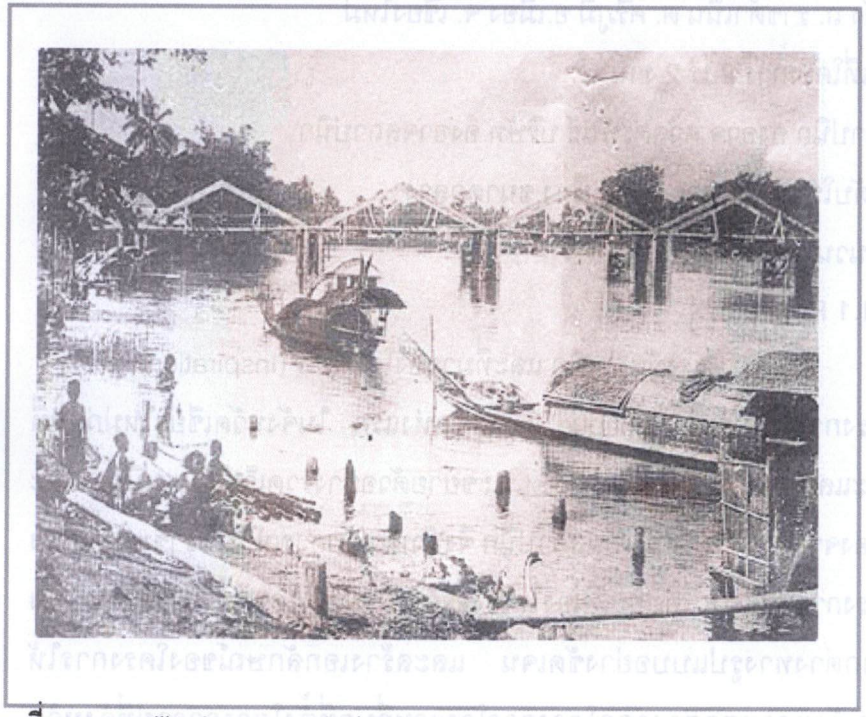

ที่มา : www.libraly.cmu.ac.th ,2552

4.5 การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ

โครงการนี้ถือเป็น Boutique hotel แห่งแรก ในจังหวัดเชียงใหม่ก่อนที่กระแสการสร้างboutique hotel จะขยายตัวอย่างรวดเร็วในเขตเมือง และเนื่องจากบริเวณคูเมืองเป็นเหมือนศูนย์กลางและแหล่งรวบรวมผู้คนจึงสามารถสร้างโครงการโรงแรมเพื่อตอบสนองในเชิงธุรกิจเป็นหลักได้ โดยต้องการสร้างความแตกต่างทางรูปแบบอย่างชัดเจน และสร้างเอกลักษณ์ของโครงการให้เด่นชัดและแตกต่างจากเดิมพยายามนำเสนองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมการวางผังโดยหยิบยืมจากรูปแบบสถาปัตยกรรมล้านนามาใช้ในการเลือกทำเลที่ตั้ง

4.6 การประเมินที่ตั้งโครงการ

โครงการตั้งอยู่ในบริเวณแหล่งเศรษฐกิจมีการขยายของเมืองที่ดี ที่ตั้งเหมาะแก่การเข้าถึงและจดจำได้ง่าย บริเวณรอบๆที่ตั้งมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ดี บรรยากาศของที่ตั้งมีความเป็นเอกลักษณ์ด้วยลักษณะการออกแบบและต้นมะขามที่มีมากว่าร้อยปีทำให้ที่ตั้งเป็นเหมือนแหล่งอารยธรรมเก่าสามารถตอบสนองกลุ่มผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญกับรูปแบบวิถีชีวิต(Life Style) ที่แตกต่างออกจากกระแสหลักนักท่องเที่ยวต่างชาติ และผู้ที่มีกำลังซื้อสูง (B+-A)ได้อย่างลงตัว

ภาพที่4.3แสดงพื้นที่อาคารส่วนพักหลังแรก

ที่มา www.oknation.net,2552

4.7การเลือกและวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

โครงการ โรงแรมแทมมารีน วิลเลจ

Tamarind Village Hotel

ที่ตั้ง ถ. ราชดำเนิน ต. ศรีภูมิ อ.เมือง จ. เชียงใหม่

พื้นที่โครงการ 2 ไร่ 2 งาน

สถาปนิก องอาจ ศาสตรพันธ์ บริษัท องอาจสถาปนิก

ระดับโรงแรม 3 ดาว กลางเมือง ขนาดกลาง

จำนวนห้องพัก 40ห้อง

4.1.1 Program

4.1.1.1 แรงบัลดาลใจ และที่มาของโครงการ (Inspiration)

โครงการนี้ถือเป็น Boutique hotel แห่งแรก ในจังหวัดเชียงใหม่ก่อนที่กระแสการสร้างboutique hotel จะขยายตัวอย่างรวดเร็วในเขตเมือง และเนื่องจากตัวเจ้าของเองเป็นสถาปนิก จึงนำประสบการณ์ ในวิชาชีพ มาสร้างโครงการโรงแรมเพื่อตอบสนองในเชิงธุรกิจเป็นหลัก โดยต้องการสร้างความแตกต่างทางรูปแบบอย่างชัดเจน และสร้างเอกลักษณ์ของโครงการให้เด่นชัดและแตกต่างจากโครงการโรงแรมอื่นๆที่ตั้งโครงการอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ จึงพยายามนำเสนองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมการวางผังโดยหยิบยืมจากรูปแบบสถาปัตยกรรมล้านนา เป็นหลักอีกทั้งการวางแผนการก่อสร้างเป็นเหตุผลในการกำหนด การจัดการการใช้ที่ดินโครงการตลอดจนการเก็บไม้ใหญ่ไว้ก็ถือเป็นแนวคิดหลักที่สถาปนิกผู้ออกแบบใช้ และการใช้

ภาพที่4.4 แสดงพื้นที่สระน้ำบริเวณโครงการ

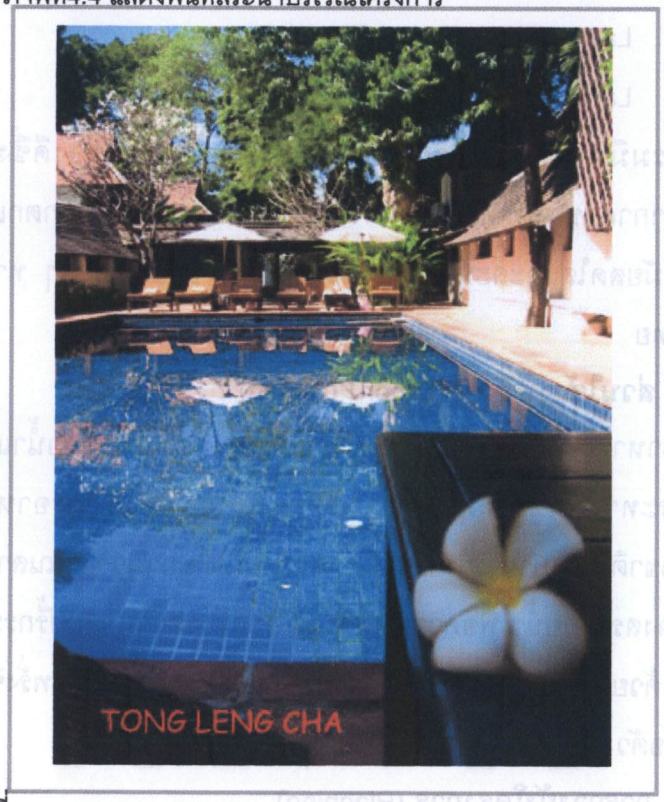

ที่มา : www. tong leng cha.com,2552

สล่าเป็นช่างในการก่อสร้างก็ช่วยเสริมอาชีพการใช้สัดส่วนอาคารที่อิงกับผู้ใช้สอยอาคาร อย่างมาก

4.1.1.2 กลุ่มเป้าหมาย (Target Group)

นักท่องเที่ยวที่สนใจและให้ความสำคัญกับความเป็นส่วนตัวสูง หรือกลุ่มที่ให้ความสำคัญกับรูปแบบวิถีชีวิต(Life Style) ที่แตกต่างออกจากกระแสหลัก นักท่องเที่ยวต่างชาติ และผู้ที่มีกำลังซื้อสูง (B+-A)

4.1.1.3 แนวคิดในการออกแบบ (Concept)

พยายามเชื่อมโยงประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมของล้านนาในอดีต ตัวอาคารถูกสร้างเป็นรูปทรงล้านนาประยุกต์ ซึ่งเกิดขึ้นมากเมื่อประมาณ 100 กว่าปีก่อน ในช่วงที่มีชาวตะวันตกเดินทางเข้ามาใช้พื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตใบยาสูบ และทำสัมปทานป่าไม้ออกมาสู่ความเป็นรูปธรรมภายในพื้นที่ 2 ไร่ ได้มีการก่อสร้างอาคารลักษณะดังกล่าวไว้เป็นกลุ่มๆ ตามคอนเซ็ปต์ที่ถูกวางให้เป็นหมู่บ้าน อาคารเหล่านี้บรรจุห้องพักไว้เพียง 40 ห้อง ทางเดินเชื่อมระหว่างอาคารออกแบบให้มีลักษณะคล้ายกับระเบียงพรต ซึ่งพระภิกษุในล้านนาใช้เป็นสถานที่เดินจงกรม ส่วนห้องอาหารที่ตั้งอยู่ริมสระน้ำ ออกแบบตามลักษณะของยุ้งข้าวดั้งเดิมของภาคเหนือ

4.1.1.4 กิจกรรมที่นำเสนอ (Activities)

นำเสนอการพักผ่อนที่เน้นความเป็นส่วนตัวสูง และการขายรูปแบบสถาปัตยกรรมล้านนาตลอดจนการบริการที่ดีเยี่ยม ไม่มีบริการเชิงธุรกิจเช่น ไม่มีส่วนสัมนา หรือ ห้องประชุม

4.1.2 ภาพลักษณ์โครงการ และรูปแบบทางสถาปัตยกรรม (Images and Style)

4.1.2.1 ภาพลักษณ์โครงการ (Images of Project)

ลักษณะเป็นกลุ่มอาคารล้านนานา ร่วมสมัย โดยมีจุดสนใจที่ต้นมะขามอายุ 124 ปี กลางลานโล่งในส่วนกลางโครงการ ทั้งนี้ได้รับรางวัล "The best constructions new building that keep traditional Lanna" จากสมาคมสถาปนิกสยาม

4.1.2.2 องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม (Architectural Element)

การใช้องค์ประกอบของสถาปัตยกรรม ล้านนา และจีน มาประยุกต์ใช้ในงาน และการใช้องค์ประกอบสร้างที่ว่างภายในอาคารโดยมีการศึกษางานสถาปัตยกรรมเนปาลมาใช้เช่น การลดความสูงของระเบียงทางเดินรอบ การพยายามทำให้เกิดลักษณะของหมู่บ้านมากกว่ารูปแบบที่เป็นโรงแรมทางการ การออกแบบโถงให้มีขนาดไม่ใหญ่เกิน และการใช้ Scale ที่เป็นบ้านพักอาศัยมากกว่าอาคารสาธารณะ

4.1.3. ลักษณะการใช้งาน (Functions)

4.1.4 การใช้งานหลัก (Major Function)

ส่วนห้องพักจำนวน 40 ห้อง แบ่งเป็น2 ชนิด

- ห้องลานนา (Lanna)
- ห้องลานนาดีลัก (Lanna Deluxe)

Lanna 4200

Lanna Deluxe 5600

โรงแรมมีห้องพักที่สะดวกสบายและจัดตกแต่งอย่างดีซึ่งจะซึมซาบบรรยากาศชนบทที่กันเองแต่งดงามอย่างเรียบง่าย ห้องพักตกแต่งในสไตล์ร่วมสมัยสดใสและสะท้อนความแตกต่างของชนเผ่าต่าง ๆ ทางภาคเหนือของไทย

4.1.5 ส่วนใช้งานอื่น ๆ (Minor Function)

ร้านอาหารภัตราคารเรือนแทมมารีน สปา และสระว่ายน้ำแชกสามารถรับประทานอาหารที่ภัตตาคารเรือนแทมมารีนที่บริการอาหารไทยและนานาชาติที่น่าเย้ายวนในบรรยากาศร่วมสมัยในยามว่าง คุณสามารถหย่อนกายลงสระว่ายน้ำเพื่อความสดชื่น และสร้างความกระปรี้กระเปร่าให้กับจิตใจด้วยสปาซึ่งมอบการทรีทเมนต์และบำบัดอย่างพร้อมพรั่งซึ่งได้แก่นวด ขัด ห่อตัว ทำใบหน้า จากูซซี่และอบไอน้ำ

4.1.6 การวางผังโครงการ (Planning)

4.1.7การวางผังบริเวณ (Site Planning)

การวางผังในแนวคิด เรื่องลานเอนกประสงค์ (Multi Purpose Outdoor) ที่ Court กลาง

ภาพที่4.5แสดงการวางผังอาคารของโรงแรมแทมมารีน

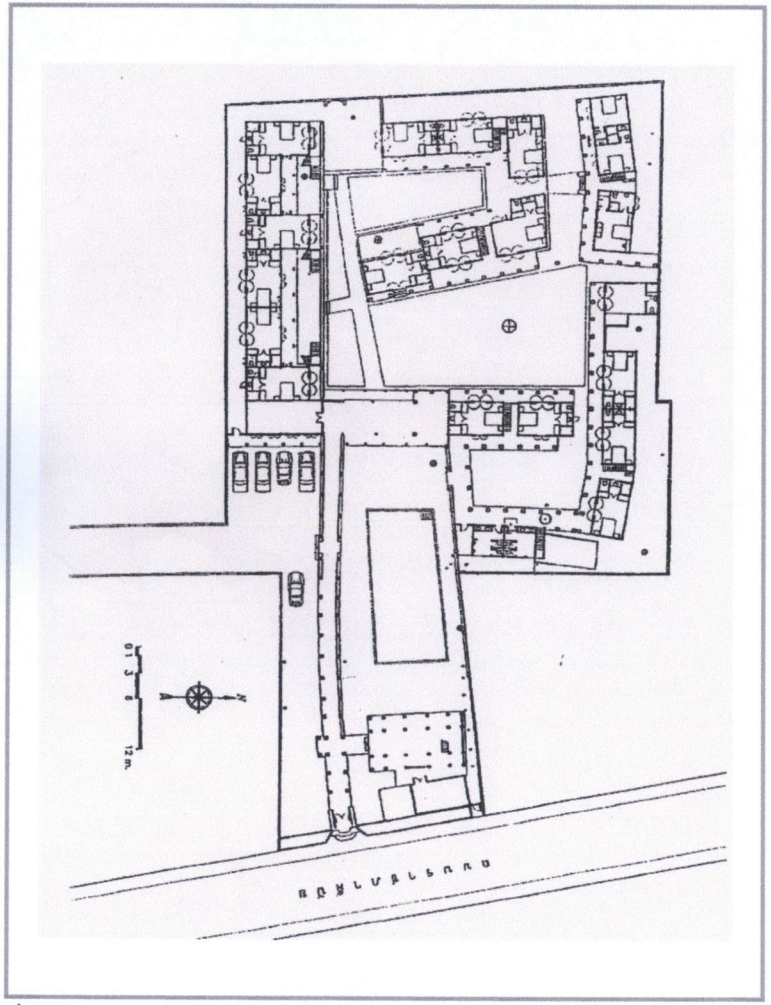

ที่มา :www.teawchiangmai.com,2552

4.1.8 การวางผังอาคาร (Building Planning)

หยิบยืมลักษณะ ของอาคารทางศาสนามาใช้ เช่น กุฏิพระ และระเบียงรอบๆ

4.1.9 โครงสร้างและวัสดุ

โครงสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ผนังก่ออิฐ ฉาบปูน3609 .ขาวแบบช่างโบราณ ไม่ทาสีหลังคาโครงไม้มุงกระเบื้องดินเผา

4.1.10 สิ่งที่น่าสนใจ และอาจนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบโครงการ

แนวความคิดในการออกแบบและกำหนดทางเข้าไม่สอดคล้องกับการใช้งานจริง เพราะออกแบบให้แตกต่างจากการวางตำแหน่งฟังก์ชั่นของอาคารโรงแรมทั่วๆไปบันไดทางขึ้นชั้น 2 ของห้องพักเป็นบันไดภายนอก ทำให้ไม่สามารถป้องกันฝนได้ และบันไดที่อยู่ภายในอาคารก็เป็นจุดที่อยู่ภายในมุมที่ยากแก่การสังเกตเห็นและเข้าถึงสระว่ายน้ำเป็น Court ที่เปิดโล่งและเป็นส่วนที่ใช้เชื่อมต่อทางสายตาระหว่างร้านอาหารและโถงต้อนรับ ซึ่งจะทำให้ผู้ใช้สระว่ายน้ำขาดความเป็นส่วนตัวระเบียงทางเดินทางเข้าอาคารนั้นไม่มีจุดเด่นที่ต่างจากระเบียงคตเท่าใดนัก ทำให้ผู้ใช้โครงการ ทำให้คนทั่วไปเกิดความเข้าใจผิดว่าเป็นวัดและเผลอเข้ามาใช้พื้นที่จากการที่พยายามวางผังให้เป็นเหมือนหมู่บ้านล้านนา โดยการใช้ “ข่วงหรือ court” มาเชื่อมกิจกรรมและอาคารนั้น ไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากมีการปิดกั้นจากภายนอกและอาจจะไม่ได้ create กิจกรรมขึ้นมา

ภาพที่5.1แสดงพื้นที่และตัวอาคารของโรงแรม

ที่มา :www.tamarind.com,2552

บทที่ 5 การศึกษารายละเอียดโครงการเพื่อการออกแบบ

ในบทนี้จะกล่าวถึงรายละเอียดของโครงการ "พัฒนาและศึกษาออกแบบโรงแรมแทมมารีน ล้านนา" ได้แก่ วัตถุประสงค์ ประเภทและจำนวนผู้ใช้โครงการ ศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้ การกำหนดโครงสร้างการบริหารงาน การกำหนดองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบรอง รายละเอียดด้านพื้นที่ใช้สอย และการศึกษาระบบโครงสร้างต่างๆ

5.1 วัตถุประสงค์ของโครงการ

5.1.1 ศึกษาแนวทางการสร้างโปรแกรมการออกแบบที่พักตากอากาศประเภท Boutique Hotel

5.1.2 ศึกษาแนวทางการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในประเภทสถานที่พักตากอากาศเพื่อการพักผ่อนให้สัมพันธ์กับสภาพโดยรอบ

5.1.3 ศึกษาแนวทางการออกแบบสถาปัตยกรรมของล้านนา รวมไปถึงเอกลักษณ์และศิลปะการตกแต่งและวัฒนธรรมประเพณี เพื่อใช้เป็นฐานของการออกแบบที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่น

5.1.4 ศึกษาแนวทางการออกแบบจัดวางพื้นที่บริเวณภายในโครงการให้สัมพันธ์กันกับตัวอาคารสถาปัตยกรรม

ภาพที่5.2แสดงพื้นที่ทางเดินของโรงแรมแทมมารีน

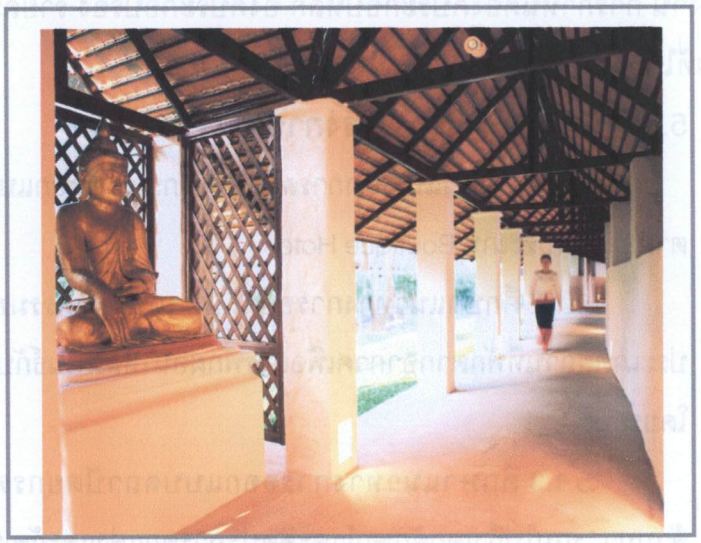

ที่มา :www.tamarind.com,2552

5.1.5 การออกแบบสถาปัตยกรรมภายในแบบร่วมสมัยที่สะท้อนถึงวัฒนธรรม และรูปแบบอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้สอดคล้องกับประเภทของกิจกรรมและบริบททางวัฒนธรรมของสังคมร่วมสมัย

5.1.6 เพื่อพัฒนาและอนุรักษ์บริบททางสภาพแวดล้อมกับงานออกแบบให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันบนพื้นฐานของโลกปัจจุบันและภายภาคหน้าของโลกอนาคต

5.1.7เพื่อศึกษาแนวทางและสร้างความเข้าใจในประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของที่ตั้งกับความเป็นท้องถิ่น ภูมิภาคไปจนถึงความสัมพันธ์ในสเกลที่ใหญ่ขึ้น

5.2 การกำหนดโครงสร้างการบริหารงาน

โครงการพัฒนาและศึกษาออกแบบโรงแรมแทมมารีน ล้านนา เป็นโครงการเอกชนเชิงธุรกิจแสวงหารายได้สู่โครงการโดยการบริการด้านการให้ที่พักอาศัยโดยการบริหารงานเป็นโรงแรมที่มีเอกลักษณ์ความเป็นส่วนตัว โดยเป็นโรงแรมประเภท Boutique Hotel และต้องการตอบสนองกลุ่มผู้บริโภคที่ต้องการแสวงหาที่พักแบบมีสไตล์โดยสามารถตอบสนองกลุ่มผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญกับรูปแบบวิถีชีวิต (Life Style) ที่แตกต่างออกจากกระแสหลัก นักท่องเที่ยวต่างชาติ และผู้ที่มีกำลังซื้อสูง (B+-A) ได้อย่างลงตัวและห้องพักมีจำนวน 40 ห้อง มีบริษัท รายา เฮริเทจ จำกัด เป็นผู้รับผิดชอบและดูแลโครงการ

ภาพที่5.3แสดงตัวอาคารของโรงแรม

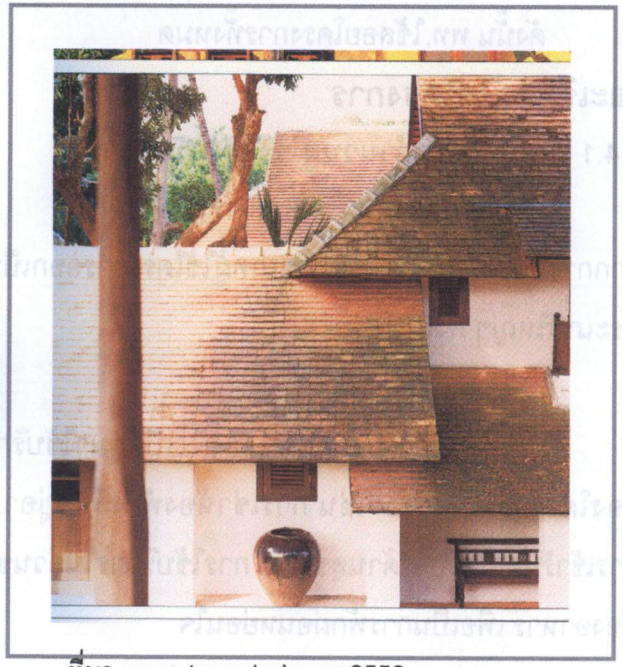

ที่มา :www.tamarind.com,2552

5.2.1 หน่วยงานเจ้าของโครงการ

โรงแรมแทมมารีนล้านนา โดย บริษัท รายา เฮริเทจ จำกัด

5.2.2 รูปแบบการบริหารงานของโครงการ

โรงแรมแทมมารีน ล้านนา เป็นองค์กรเอกชนเชิงแสวงหารายได้เข้าโครงการจากการบริการด้านที่อยู่อาศัย เปิดบริการจันทร์-อาทิตย์ เวลา 07.00-22.00 โดยมีระบบการวางแผนงานดังนี้

5.2.1.1 การวางแผนงาน

5.2.1.2 การปฏิบัติงาน

5.2.1.3 การวัดผลและประเมินผล

5.2.1.4 การปรับปรุงและการแก้ไข

5.2.3โครงสร้างการบริหารงานของโครงการแบ่งเจ้าหน้าที่ดังนี้

การแบ่งอัตรากำลังตามหน่วยงานต่างๆ

1.ระดับผู้บริหาร รวม 1 คน

2.ส่วนบริหาร รวม 5 คน

3.ส่วนอาหารและเครื่องดื่ม รวม 9 คน

4.ส่วนห้องพัก รวม 6 คน

5.ส่วนแม่บ้าน รวม 9 คน

รวมอัตรากำลังคนภายในโครงการจำนวน 33คน

1.ฝ่ายบริหารหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูง

เวลาทำงาน 09.00-18.00 น.

2.เจ้าหน้าที่(แบ่งออกเป็น 3 ผลัด)

เวลาทำงาน 07.00-16.00 น.

15.00-23.00 น.

22.00-07.00 น.

ทำงานไม่เป็นผลัด 11.00-20.00 น.

5.3 การคาดการงบประมาณการลงทุน

งบประมาณการลงทุนสามารถแบ่งออกได้เป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

5.3.1 ที่ดิน

เนื่องจากเป็นที่ดินเอกชน จึงใช้วิธีเช่าในการดำเนินโครงการ โดยเช่าเป็นระยะเวลา 30 ปี ปีละ 1,200,000 บาท

= 36,000,000 บาท

5.3.2 การพัฒนาที่ดิน

การปรับปรุงที่ดิน = 250,000 บาท

5.3.3 ค่าก่อสร้างอาคาร

เนื่องจากโครงการมีลักษณะเป็นอาคารเฉพาะทางค่าดำเนินการก่อสร้าง จึงมีราคาสูงกว่าอาคารทั่วไป โดยมีค่าก่อสร้างที่

= 511,272,000 บาท

5.3.4.การตกแต่งและเฟอร์นิเจอร์ = 5,000,000 บาท

5.3.5.อุปกรณ์และเครื่องจักร = 8,000,000 บาท

5.3.6.งานภูมิสถาปัตยกรรม = 3,000,000 บาท

5.3.7.ค่าใช้จ่ายในการอำนวยการ = 1,000,000 บาท

รวมงบประมาณการลงทุนเป็นเงิน 564,272,00บาท

พท.ใช้สอยโครงการทั้งหมด 2 ไร่

ดังนั้น พท.ใช้สอยโครงการทั้งหมด

5.4 รายละเอียดผู้ใช้โครงการ

5.4.1 ประเภทและจำนวนผู้ใช้โครงการ

5.4.1.1 ประเภทผู้ใช้โครงการ

จากการศึกษาสามารถแบ่งประเภทผู้ใช้โครงการออกเป็น2 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

1) ผู้มาใช้บริการ

ผู้มาใช้บริการ(Main User) เป็นผู้มาใช้บริการของโครงการโดยตรง เช่น การเช่าห้องพักเพื่ออยู่อาศัย การเข้ารับการบริการด้านสุขภาพ การใช้บริการในส่วนของห้องอาหาร เพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ

2) ผู้ให้บริการ ผู้ให้บริการประจำ (Staff) เป็นพนักงานประจำของโรงแรม ซึ่งมีพนักงานที่ทำงานคือ

เวลา 9.00–18.00 น.

โดยมีการแบ่งงานเป็น 3 ผลัดคือ

เวลาทำงาน 07.00-16.00 น

5.3.6.งานภูมิสถาปัตยกรรม = 3,000,000 บาท

5.3.7.ค่าใช้จ่ายในการอำนวยการ = 1,000,000 บาท

รวมงบประมาณการลงทุนเป็นเงิน 564,272,00บาท

พท.ใช้สอยโครงการทั้งหมด 2 ไร่

ดังนั้น พท.ใช้สอยโครงการทั้งหมด

5.4 รายละเอียดผู้ใช้โครงการ

5.4.1 ประเภทและจำนวนผู้ใช้โครงการ

5.4.1.1 ประเภทผู้ใช้โครงการ

จากการศึกษาสามารถแบ่งประเภทผู้ใช้โครงการออกเป็น2 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

1) ผู้มาใช้บริการ

ผู้มาใช้บริการ(Main User) เป็นผู้มาใช้บริการของโครงการโดยตรง เช่น การเช่าห้องพักเพื่ออยู่อาศัย การเข้ารับการบริการด้านสุขภาพ การใช้บริการในส่วนของห้องอาหาร เพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ

2) ผู้ให้บริการ ผู้ให้บริการประจำ (Staff) เป็นพนักงานประจำของโรงแรม ซึ่งมีพนักงานที่ทำงานคือ

เวลา 9.00–18.00 น.

โดยมีการแบ่งงานเป็น 3 ผลัดคือ

เวลาทำงาน 07.00-16.00 น.

ภาพที่5.4แสดงบรรยากาศของโรงแรม

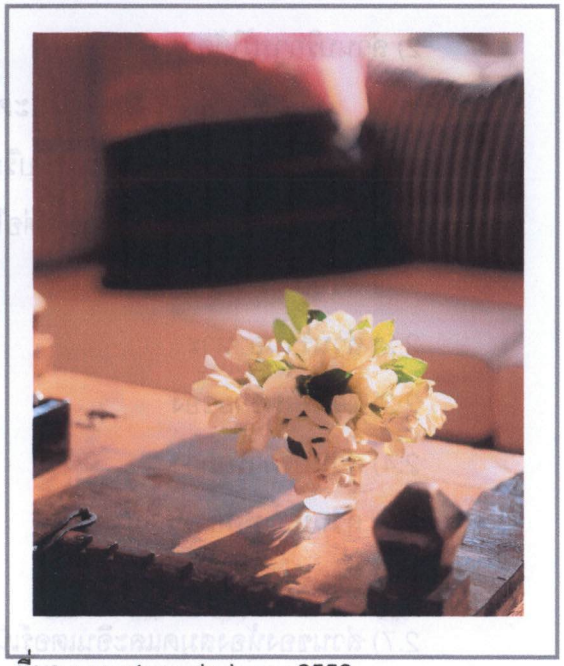

ที่มา :www.tamarind.com,2552

15.00-23.00 น.

22.00-07.00 น.

ทำงานไม่เป็นผลัด 11.00-20.00 น.

5.4.2 รายละเอียดอาคารโครงการพัฒนาและศึกษาออกแบบโรงแรมแทมมารีน ล้านนา

รายละเอียดพื้นที่ใช้สอยต่างๆจาการวิเคราะห์องค์ประกอบใช้สอยของกิจกรรมภายในโครงการ จึงนำมาวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ใช้สอยดังต่อไปนี้

5.4.2.1 องค์ประกอบของโครงการ

1) ส่วนบริหารโครงการ เป็นส่วนที่สำนักงานกลางสำหรับติดต่อประสานงาน จากตัวโครงการสู่ภายในโครงการ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยภายในโครงการจัดกิจกรรมต่างๆภายในโครงการให้เพียงพอกับความต้องการและเกิดประโยชน์สูงสุด หารายได้เข้าสู่โครงการ ในส่วนนี้ประกอบไปด้วย

1.1 คณะกรรมการบริหารโครงการ

1.2 แผนกธุรการ

1.3 ส่วนประชาสัมพันธ์

1.4 ส่วนทะเบียน

ส่วนนี้จะมีหน้าที่บันทึกการใช้บริการห้องพัก ผู้เข้าใช้บริการห้องพัก สถิติจำนวนผู้พัก เพื่อความสะดวกในการเข้าพัก

1.5 ส่วนการเงิน

1.6 ส่วนพัสดุ

1.7 ส่วนการประชุม

1.8 แผนกต่างประเทศ

2) ส่วนบริการผู้ใช้อาคาร

เป็นส่วนที่อำนวยความสะดวกแก่ผู้มาใช้บริการในโรงแรมเป็นส่วนใหญ่และยังให้บริการกับบุคคลภายในโครงการประกอบด้วยส่วนต่างๆดังต่อไปนี้

2.1) ส่วนโถงทางเข้า

2.2) ส่วนร้านอาหาร

2.3) ส่วนร้านขายของ

2.4) ส่วนบริการกลาง

2.5) ส่วนห้องพักอาศัย

2.6) ส่วนของสปาและนวด

2.7) ส่วนของห้องสมุดและอินเตอร์เน็ต

3) ส่วนพื้นที่เอนกประสงค์

ภาพที่5.5แสดงตัวอาคารของโรงแรม

ที่มา :www.tamarind.com,2552

เป็นส่วนสำหรับการจัดเลี้ยงสังสรรค์ในโอกาสต่างๆและยังเป็นส่วนที่ใช้สำหรับการจัดกิจกรรมเมื่อมีโอกาสสำคัญต่าง ประกอบไปด้วยองค์ประกอบดังนี้

3.1) ส่วนพื้นที่เอนกประสงค์ในการจัดงานตามกิจกรรมต่างๆภายในโรงแรม

3.2) ส่วนพื้นที่เตรียมอาหาร

3.3) ส่วนเก็บของ

5.4.3 การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้โครงการ

ผู้ใช้โครงการแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภทดังจะกล่าวต่อไปนี้

5.4.3.1 ผู้ให้บริการ ได้แก่ เจ้าหน้าที่พนักงาน ที่คอยอำนวยความสะดวกต่างๆภายในโครงการโดยแยกเป็นประเภทใหญ่ๆได้ 3 ประเภท ดังนี้

1) ฝ่ายบริหาร คือบุคคลที่ทำงานในระดับบริหารหรือระดับมันสมองของโรงแรม เช่น ผู้จัดการหรือผู้ช่วยในแผนกต่างๆ

2) เจ้าหน้าที่ คือบุคคลที่ทำงานในระดับบริหาร แต่มีตำแหน่งหน้าที่ประจำของโรงแรม เช่น เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ แคชเชียร์ ฝ่ายลงทะเบียนแขกที่เข้าพักในโรงแรม เป็นต้น ซึ่งเจ้าหน้าที่เหล่านี้ทำงานในส่วนของการบริการส่วนหน้าซึ่งต้องพบปะแขกกับแขกผู้เข้าพักและเข้าใช้บริการของโรงแรมอยู่ประจำ

ภาพที่5.6แสดงห้องพักของโรงแรม

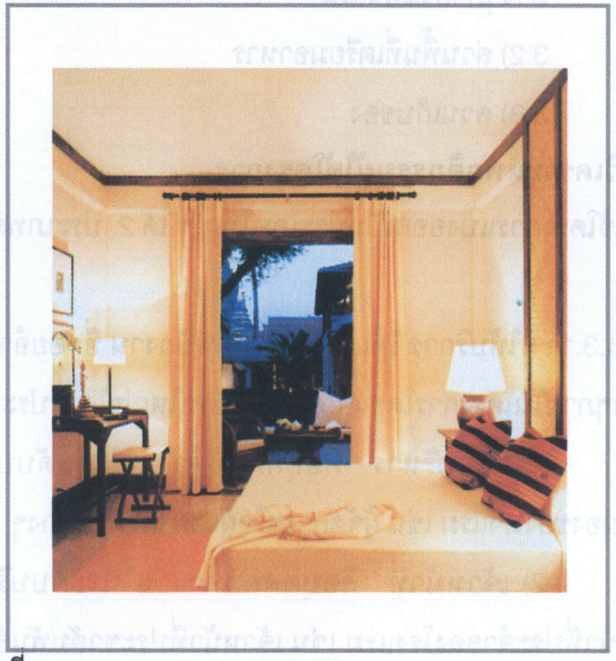

ที่มา :www.tamarind.com,2552

3) พนักงานทั่วไป คือ พนักงานที่ทำหน้าที่ในส่วนบริการต่างๆ เช่น พนักงานครัว พนักงานช่าง พนักงานทำความสะอาด พนักงานขนของ ซึ่งจะพนักงานส่วนนี้จะอยู่ส่วนหลัง

5.4.3.2 ผู้มารับบริการ คือ บุคคลที่เข้ามาใช้บริการในโรงแรม นักท่องเที่ยวหรือแขกที่เข้าพักในโรงแรม โดยเป้าหมายหลักของโรงแรมได้เน้นกลุ่มเป้าหมายหลักคือ ชาวต่างชาติแบบทั้งบุคคลและครอบครัว โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นชาวยุโรป โดยลักษณะการเข้าพักนั้นก็จะแตกต่างกันตามประเภทและความประสงค์ของผู้ใช้บริการ โดยแขกผู้เข้าพักจะเข้าพักส่วนใหญ่จะไม่มีการกำหนดเป็นรายละเอียดที่ชัดเจน ดังนั้นเวลาส่วนใหญ่ที่เข้าพักจึงขึ้นอยู่กับเวลาของเที่ยวบินหรือพาหนะที่ผู้มาใช้บริการได้เดินทางมา

5.4.4 การวิเคราะห์การจัดแบ่งเนื้อที่ใช้สอยของโครงการ

การวิเคราะห์การแบ่งพื้นที่ใช้สอยเป็นการคิดพื้นที่องค์ประกอบใช้สอยต่างๆรวมทั้งพื้นที่ในการสัญจร และการศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้บริการในพื้นที่ต่างๆว่าพื้นที่กับการใช้งานสอดคล้องและเหมาะสมกับประเภทและความต้องการของการใช้งานและถูกต้อง โดยวิเคราะห์พื้นที่ส่วนต่างๆดังนี้

1.ล็อบบี้

2.ห้องพัก

-SUPERIOR ROOM

-DELUXE ROOM

ภาพที่5.7แสดงบรรยากาศทางเดินห้องพักของโรงแรม

ที่มา :www.tamarind.com,2550

-SUITE ROOM

3.สปาและนวด

4.ห้องอาหาร

5.สำนักงาน

5.4.4.1 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนล็อบบี้

-เคาน์เตอร์แคชเชียร์

-พื้นที่ลงทะเบียน

-พื้นที่ส่วนต้อนรับ

ต้องการพื้นที่ใช้สอย 3.50 x 3.80 ตร.ม

รวมพื้นที่ใช้สอย = 13.3 ตร.ม

-พื้นที่พักคอย

ที่นั่งพักคอย ค่าเฉลี่ยพื้นที่ 1.62 ตร.ม / คน

โต๊ะบริการรับลงทะเบียน 1.20 x 2.80 ตร.ม

รวมพื้นที่ใช้สอย = 3.36 ตร.ม

-พื้นที่วางกระเป๋า

เฉลี่ยจากระเป๋านักท่องเที่ยว 2 ใบ = 0.36 ตร.ม

แขก 5 คน = 1.8 ตร.ม

รวมพื้นที่ทั้งหมด = 26.56 ตร.ม

พื้นที่ทางสัญจรคิดเป็น 25 % ของเฟอร์นิเจอร์ =33.2 ตร.ม

รวมพื้นที่ใช้สอยที่ต้องการ 84.52 ตร.ม

ภาพที่5.8แสดงส่วนล็อบบี้ของโรงแรม

ที่มา :www.tamarind.com,2552

5.4.4.2 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก

-พื้นที่ต้อนรับ

1 คนใช้พื้นที่ = 2.10 ตร.ม

-พื้นที่รับประทานอาหาร

โต๊ะรับประทานอาหารขนาด 0.75 x 0.75 ตร.ม

เก้าอี้ขนาด 0.45 x 0.45

ความต้องการพื้นที่ใช้สอย =1.50 x 2.55 ตร.ม

เฉลี่ยพื้นที่/คน =0.96 ตร.ม

-พื้นที่เคาน์เตอร์บริการ

พื้นที่ใช้สอยกว้าง x ยาวคิดเป็น 13.11 ตร.ม

-พื้นที่จุดบริการ

จุดบริการขนาดพื้นที่ 0.96 x 0.60 ตร.ม

ต้องการพื้นที่ใช้สอย 1.50 x 1.00 ตร.ม

รวมพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด 20.53 ตร.ม

พื้นที่ทางสัญจรคิดเป็น 25 % ของเฟอร์นิเจอร์ =25.6 ตร.ม

รวมพื้นที่ใช้สอยที่ต้องการ = 46.19 ตร.ม

5.4.4.3 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนสปาและนวด

-ส่วนเคาน์เตอร์ต้อนรับ

เคาน์เตอร์ขนาด 0.80 x 3.20 ตร.ม

เก้าอี้ขนาด 0.45 x 0.45 ตร.ม

ภาพที่5.9แสดงผังทัศนียภาพของโรงแรม

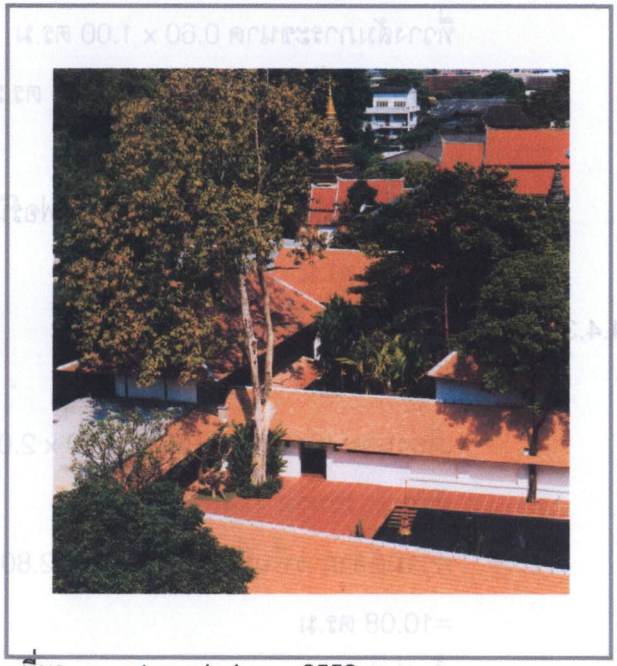

ที่มา :www.tamarind.com,2552

5.4.4.2 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก

-พื้นที่ต้อนรับ

1 คนใช้พื้นที่ = 2.10 ตร.ม

-พื้นที่รับประทานอาหาร

โต๊ะรับประทานอาหารขนาด 0.75 x 0.75 ตร.ม

เก้าอี้ขนาด 0.45 x 0.45

ความต้องการพื้นที่ใช้สอย =1.50 x 2.55 ตร.ม

เฉลี่ยพื้นที่/คน =0.96 ตร.ม

-พื้นที่เคาน์เตอร์บริการ

พื้นที่ใช้สอยกว้าง x ยาวคิดเป็น 13.11 ตร.ม

-พื้นที่จุดบริการ

จุดบริการขนาดพื้นที่ 0.96 x 0.60 ตร.ม

ต้องการพื้นที่ใช้สอย 1.50 x 1.00 ตร.ม

รวมพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด 20.53 ตร.ม

พื้นที่ทางสัญจรคิดเป็น 25 % ของเฟอร์นิเจอร์ =25.6 ตร.ม

รวมพื้นที่ใช้สอยที่ต้องการ = 46.19 ตร.ม

5.4.4.3 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนสปาและนวด

-ส่วนเคาน์เตอร์ต้อนรับ

เคาน์เตอร์ขนาด 0.80 x 3.20 ตร.ม

เก้าอี้ขนาด 0.45 x 0.45 ตร.ม

ภาพที่5.10แสดงตัวอย่างห้องพักของโรงแรม

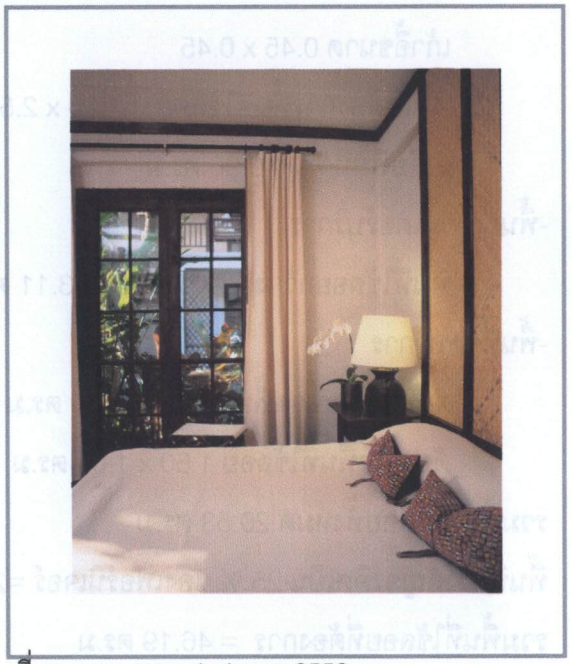

ที่มา :www.tamarind.com,2552

ต้องการพื้นที่ใช้สอย 3.30 x 3.20 = 10.56 ตร.ม

-ส่วนนวดและสปา

เตียงนวดขนาด 0.80 x 2.00 ตร.ม

ห้องอบซาวน่าขนาด 2.40 x 3.20 ตร.ม

อ่างจากุซี่ขนาด 3.50 x 3.80 ตร.ม

ที่วางสัมภาระขนาด 0.60 x 1.00 ตร.ม

ตู้เก็บส่วนเสื้อผ้าขนาด 0.60 x 1.50 ตร.ม

รวมพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด = 42.96 ตร.ม

พื้นที่ทางสัญจรคิดเป็น 30 % ของเฟอร์นิเจอร์

=55.84 ตร.ม

5.4.4.3 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก

-ห้องแบบ SUPERIOR ROOM

เตียงนอน (DOUBLE BED) 2.00 x 2.00 ตร.ม

ตู้หัวเตียงขนาด 0.45 x 0.45 ตร.ม

ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 3.60 x 2.80

=10.08 ตร.ม

พื้นที่เตียงนอน (TWIN BED) 1.00 x 2.00 ตร.ม

พื้นที่วางกระเป๋า 0.60 x 1.00 ตร.ม

ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 4.00 x 2.80

=11.20 ตร.ม

ตู้เสื้อผ้า 0.60 x 1.50 ตร.ม

ตู้วางโทรทัศน์ 0.60 x 0.80 ตร.ม

โต๊ะทำงาน 0.60 x 1.20 ตร.ม

ความต้องการของพื้นที่ทั้งหมด =29.20 ตร.ม

พื้นที่ทางสัญจรคิดเป็น 30 % ของเฟอร์นิเจอร์

=37.96 ตร.ม

-ห้องแบบ DELUXE ROOM

พื้นที่เตียงนอน (TWIN BED) 1.00 x 2.00 ตร.ม

พื้นที่วางกระเป๋า 0.60 x 1.00 ตร.ม

ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 4.00 x 2.80

=11.20 ตร.ม

ตู้เสื้อผ้า 0.60 x 1.50 ตร.ม

ตู้วางโทรทัศน์ 0.60 x 0.80 ตร.ม

โต๊ะทำงาน 0.60 x 1.20 ตร.ม

ความต้องการของพื้นที่ทั้งหมด = 29.20 ตร.ม

พื้นที่ทางสัญจรคิดเป็น 30 % ของเฟอร์นิเจอร์

=37.96 ตร.ม

-ห้องแบบ SUITE ROOM

พื้นที่เตียงนอน (TWIN BED) 1.00 x 2.00 ตร.ม

พื้นที่วางกระเป๋า 0.60 x 1.00 ตร.ม

ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 4.00 x 2.80

=11.20 ตร.ม

ตู้เสื้อผ้า 0.60 x 1.50 ตร.ม

ตู้วางโทรทัศน์ 0.60 x 0.80 ตร.ม

โต๊ะทำงาน 0.60 x 1.20 ตร.ม

ความต้องการของพื้นที่ทั้งหมด = 29.20 ตร.ม

พื้นที่ทางสัญจรคิดเป็น 30 % ของเฟอร์นิเจอร์

=37.96 ตร.ม

อ่างจากุซี่ขนาด 3.50 x 3.80 ตร.ม

ที่วางสัมภาระขนาด 0.60 x 1.00 ตร.ม

ตู้เก็บส่วนเสื้อผ้าขนาด 0.60 x 1.50 ตร.ม

รวมพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด = 42.96 ตร.ม

พื้นที่ทางสัญจรคิดเป็น 30 % ของเฟอร์นิเจอร์

=55.84 ตร.ม

ภาพที่5.11แสดงตัวอาคารของโรงแรม

ที่มา :www.tamarind.com,2552

ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 4.00 x 2.80

=11.20 ตร.ม

ตู้เสื้อผ้า 0.60 x 1.50 ตร.ม

ตู้วางโทรทัศน์ 0.60 x 0.80 ตร.ม

โต๊ะทำงาน 0.60 x 1.20 ตร.ม

ความต้องการของพื้นที่ทั้งหมด = 29.20 ตร.ม

พื้นที่ทางสัญจรคิดเป็น 30 % ของเฟอร์นิเจอร์

=37.96 ตร.ม

อ่างจากุซี่ขนาด 3.50 x 3.80 ตร.ม

ที่วางสัมภาระขนาด 0.60 x 1.00 ตร.ม

ตู้เก็บส่วนเสื้อผ้าขนาด 0.60 x 1.50 ตร.ม

รวมพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด = 42.96 ตร.ม

พื้นที่ทางสัญจรคิดเป็น 30 % ของเฟอร์นิเจอร์

=55.84 ตร.ม

แผนภูมิ 5.1 แสดงแผนภูมิการบริหารโครงการพัฒนาและศึกษาออกแบบโรงแรมแทมมารีน ล้านนา

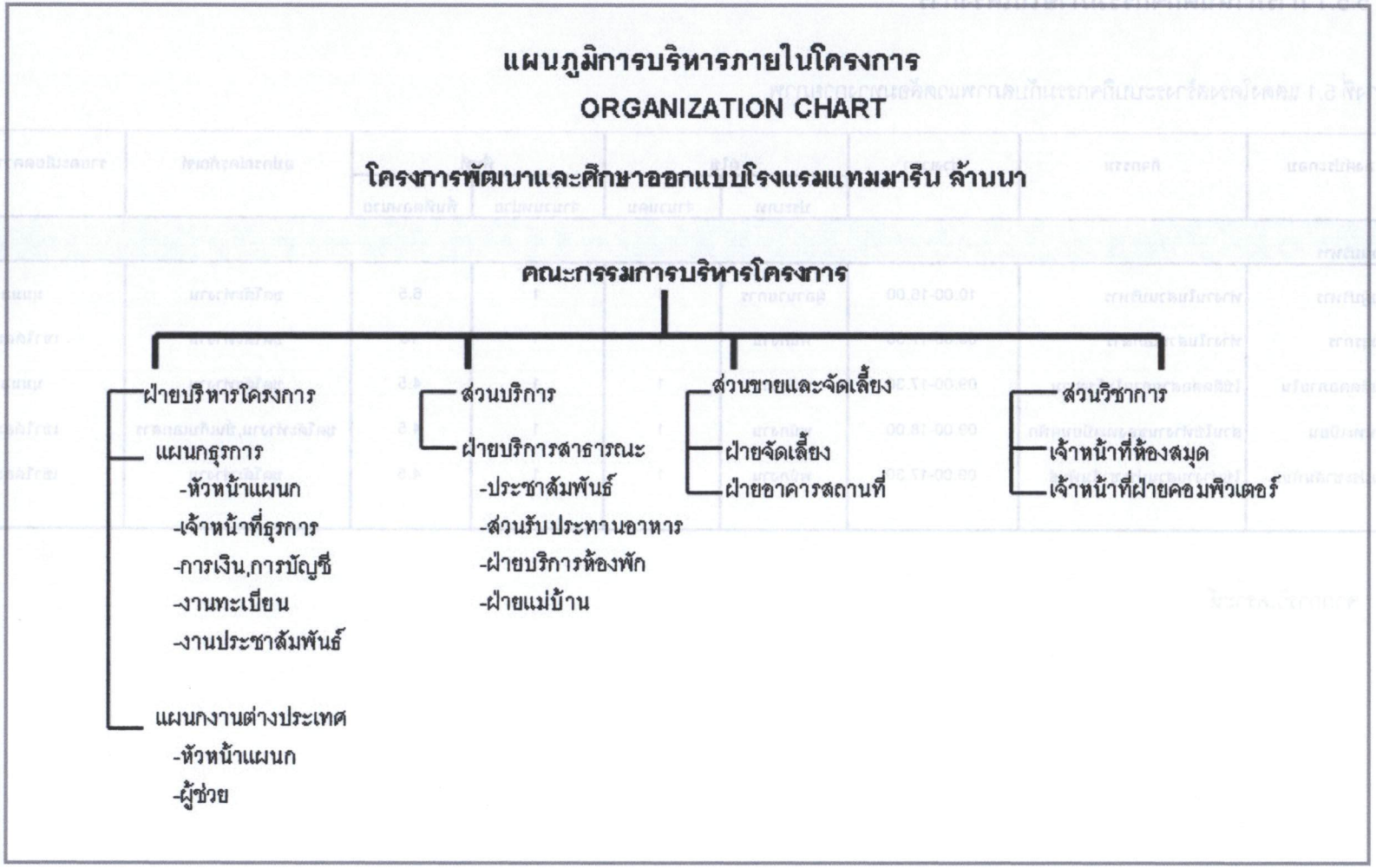

5.5 การกำหนดรายละเอียดของกิจกรรม

5.5.1 การกำหนดกิจกรรมภายในโครงการ

ตารางที่ 5.1 แสดงโครงสร้างระบบกิจกรรมกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

องค์ประกอบ	กิจกรรม	ช่วงเวลา	ผู้ใช้		พื้นที่		อุปกรณ์ครุภัณฑ์	รายละเอียดความต้องการเฉพาะ
			ประเภท	จำนวนคน	จำนวนหน่วย	พื้นที่ต่อหน่วย		
ส่วนบริหาร								
-ห้องผู้บริหาร	ทำงานในส่วนบริหาร	10.00-16.00	ผู้อำนวยการ	1	1	6.5	ชุดโต๊ะทำงาน	มุมมองดี,สงบ
-ห้องธุรการ	ทำงาในส่วนเอกสาร	09.00-17.30	พนักงาน	1	1	16	ชุดโต๊ะทำงาน	เข้าได้สะดวก,สงบ
-ส่วนติดต่อภายใน	ใช้ติดต่อส่วนภายในโรงแรม	09.00-17.30	พนักงาน	1	1	4.5	ชุดโต๊ะทำงาน	มุมมองดี,สงบ
- ส่วนทะเบียน	ส่วนใช้ทำงานของทะเบียนผู้พัก	09.00-18.00	พนักงาน	1	1	4.5	ชุดโต๊ะทำงาน,ชั้นเก็บเอกสาร	เข้าได้สะดวก,สงบ
-ส่วนประชาสัมพันธ์	ใช้ทำงานส่วนประชาสัมพันธ์	09.00-17.30	พนักงาน	1	1	4.5	ชุดโต๊ะทำงาน	เข้าได้สะดวก,สงบ

ที่มา : จากการวิเคราะห์

ตารางที่ 5.2 แสดงโครงสร้างระบบกิจกรรมกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

องค์ประกอบ	กิจกรรม	ช่วงเวลา	ผู้ใช้		พื้นที่		อุปกรณ์ครุภัณฑ์	รายละเอียดความต้องการเฉพาะ
			ประเภท	จำนวนคน	จำนวนหน่วย	พื้นที่ต่อหน่วย		
ส่วนบริการ								
-ห้องพักแบบ SUPERIOR ROOM	พักผ่อน	07.00-22.00	ผู้พักอาศัย	2	1	20	ชุดเฟอร์นิเจอร์ห้องพัก	มุมมองดี,สงบ
-ห้องพักแบบ DELUXE ROOM	พักผ่อน	07.00-22.00	ผู้พักอาศัย	2	1	30	ชุดเฟอร์นิเจอร์ห้องพัก	มุมมองดี,สงบ
-ห้องพักแบบ SUITE ROOM	พักผ่อน	07.00-22.00	ผู้พักอาศัย	2	1	40	ชุดเฟอร์นิเจอร์ห้องพัก	มุมมองดี,สงบ
-ห้องพักแบบ VILLA ROOM	พักผ่อน	07.00-22.00	ผู้พักอาศัย	4	1	50	ชุดเฟอร์นิเจอร์ห้องพัก	มุมมองดี,สงบ
- ส่วน MUSEUM	ศึกษาและเป็นแหล่งความรู้	09.00-17.30	ผู้พักอาศัย	10	1	50	ชุดโต๊ะอ่านหนังสือ,ชั้นวาง	เข้าได้สะดวก,สงบ
- ส่วน SPA	พักผ่อนและทำการนวด	09.00-20.00	ผู้พักอาศัย	15	1	40	ชุดเฟอร์นิเจอร์และสุขภัณฑ์ส่วนสปา	เข้าได้สะดวก,สงบ
-ส่วนห้องสมุดและอินเตอร์เนตคาเฟ่	อ่านหนังสือ,กิจกรรมยามว่าง	09.00-20.00	ผู้พักอาศัย	20	1	40	ชุดโต๊ะอ่านหนังสือ,ชั้นวาง	เข้าได้สะดวก,สงบ
-ส่วนห้องอาหารและจัดเลี้ยง	รับประทานอาหาร,สังสรรค์	09.00-20.00	ผู้พักอาศัย	50	1	120	ชุดโต๊ะรับประทานอาหาร,นั่งเล่น	เข้าได้สะดวก,สงบ
-ส่วนร้านขายของที่ระลึก	จำหน่ายสินค้าที่ระลึก	09.00-20.00	ผู้พักอาศัย	15	1	60	ชุดวางเฟอร์นิเจอร์สินค้า	เข้าได้สะดวก,สงบ
-ส่วนพักผ่อนบริเวณสระว่ายน้ำ	พักผ่อน	09.00-20.00	ผู้พักอาศัย	40	1	120	ชุดเฟอร์นิเจอร์แบบพักผ่อน	เข้าได้สะดวก,สงบ

ที่มา : จากการวิเคราะห์

5.5.2 พื้นที่ใช้สอยภายในโครงการ

ตารางที่ 5.3 แสดงพื้นที่ใช้สอยภายในโครงการ

ZONE	องค์ประกอบ	จำนวนหน่วย	ผู้ใช้บริการ	ผู้ให้บริการ	พื้นที่/ตร.ม.	พื้นที่รวม ตร.ม.	อ้างอิง	หมายเหตุ
1.ส่วนบริหาร								
	-ห้องผู้บริหาร	1	1	1	6.5	6.5	D	
	-ห้องธุรการ	1	1	1	16	16	C	
	-ส่วนติดต่อภายใน	1	2	1	4.5	4.5	C	
	- ส่วนทะเบียน	1	2	1	4.5	4.5	C	
	-ส่วนประชาสัมพันธ์	1	2	1	4.5	4.5	C	
	-ส่วนรับแขก	1	4	1	12	12	C	

A=DATA AND TIME SERVER 98, B= มาตรฐานข้าราชการ , C=การวิเคราะห์ , D=อาคารตัวอย่าง

ที่มา : จากการวิเคราะห์

ตารางที่ 5.4 แสดงพื้นที่ใช้สอยภายในโครงการ

ZONE	องค์ประกอบ	จำนวนหน่วย	ผู้ใช้บริการ	ผู้ให้บริการ	พื้นที่/ตร.ม.	พื้นที่รวม ตร.ม.	อ้างอิง	หมายเหตุ
2.ส่วนบริการ								
	-ห้องพักแบบ SUPERIOR ROOM	1	2	1	20	20	D	
	-ห้องพักแบบ DELUXE ROOM	1	2	1	30	30	C	
	-ห้องพักแบบ SUITE ROOM	1	2	1	40	40	C	
	-ห้องพักแบบ VILLA ROOM	1	4	1	50	50	C	
	- ส่วน MUSEUM	1	10	1	50	50	C	
	- ส่วน SPA	1	15	2	40	40	C	
	-ส่วนห้องสมุดและอินเตอร์เนตคาเฟ่	1	20	2	40	40	C	
	-ส่วนห้องอาหารและจัดเลี้ยง	1	50	5	120	120	C	
	-ส่วนร้านขายของที่ระลึก	1	15	2	60	60	C	
	-ส่วนพักผ่อนบริเวณสระว่ายน้ำ	1	40	4	120	120	C	

A=DATA AND TIME SERVER 98, B= มาตรฐานข้าราชการ , C=การวิเคราะห์ , D=อาคารตัวอย่าง

ที่มา : จากการวิเคราะห์

5.6 ระบบวิศวกรรมที่เกี่ยวข้อง

5.6.1 ระบบโครงสร้าง

ระบบโครงสร้างที่เลือกใช้ภายในโครงการมีดังนี้

5.6.1.1 ระบบโครงสร้างรับแรงในแนวดิ่ง (Structural System for Gravity Load)

1) ระบบพื้น ระบบพื้น-คานคอนกรีตเสริมเหล็ก คือ ระบบพื้นที่ประกอบด้วยแผ่นพื้น และรองรับด้วยคานระบบพื้น-คาน อาจจะรองรับด้วยคาน 4 ด้าน 3 ด้าน หรือ 2ด้าน สำหรับระบบพื้น-คาน ที่มีคาน รองรับ 4 ด้านนั้น แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ One - Way Slab, Two - Way Slab

1.1) แผ่นพื้นไร้คานแบบไม่มีแป้นหัวเสา (Flat Plate) ระบบ Flat Plate แบ่งตามชนิดของเหล็กเสริมได้ 2 แบบ

1.2) R.C.Flat Plate คือแผ่นพื้นที่เสริมด้วยเหล็กเสริมทั่วไป

1.3) Post-Tensioned Flat Plate คือแผ่นพื้นที่เสริมด้วยสายเคเบิลอัดแรง (Tendons) ชนิดหล่อเสร็จแล้วอัดแรงภายหลัง

1.4) แผ่นพื้นไร้คานแบบมีแป้นหัวเสา (Flat Slab)Flat Slab มีลักษณะเหมือน Flat Plate ต่างกันตรง Flat Slab มีแป้นหัวเสา

ภาพที่ 5.12 แสดงโครงสร้างช่วงสั้น พื้น , คาน

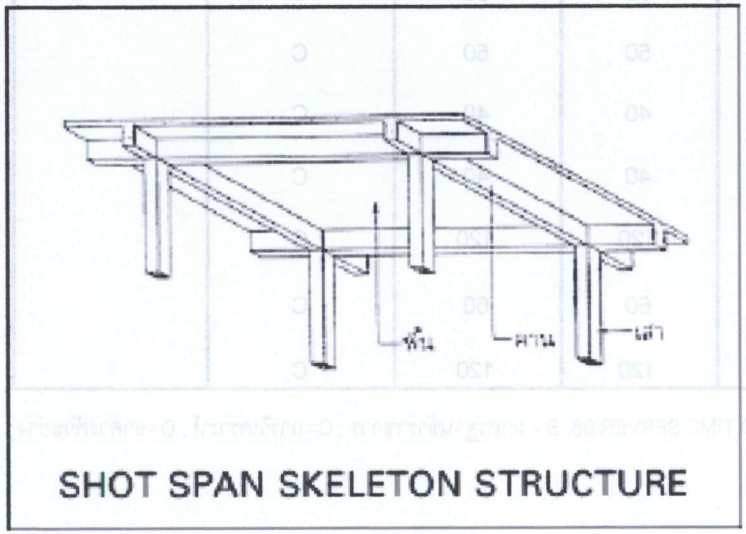

ที่มา : Architecture Data

1.5) แผ่นพื้นรังผึ้ง (Waffle Slab)Waffle Slab เป็นระบบพื้นที่มีลักษณะเหมือนระบบพื้นรับแรงสองทาง (Two-Way Slab) โดยมีคานรองรับทั้ง 4 ด้าน ขนาดรังผึ้งไม่เกิน 1.50 เมตร

2) ระบบเสา

2.1) เสาคอนกรีตเสริมเหล็ก

2.2) เสาคอนกรีตเสริมเหล็กรูปพรรณ

2.3) เสาเหล็กรูปพรรณ

5.6.1.2 ระบบโครงสร้างรับแรงในแนวราบ (Structural System for Lateral Load)

1) โครงสร้างคอนกรีตอัดแรง แบ่งออกเป็น 2 ชนิด

1.1) Prestressed Concrete คือ ระบบโครงสร้างขององค์อาคารที่มีทำการดึงลวดก่อนแล้วเทคอนกรีตขององค์อาคาร หลังจากคอนกรีตแห้งดีแล้วจึงตัดลวด ทำให้เกิดแรงอัดส่งถ่ายไปยังคอนกรีต

1.2) Post-Tensioned Concrete คือ ระบบโครงสร้างขององค์อาคารที่มีการเทคอนกรีตก่อนแล้วอัดแรงภายหลัง

2) คานประกอบ

โครงสร้างเหล็กที่ใช้แผ่นเหล็กมาเชื่อมตาม Profile และหน้าตัดตามที่ต้องการหน้าตัดของคานประกอบอาจจะเป็น I-Section หรือ Box-Section และมีความลึกเปลี่ยนแปลงตามความต้องการ การเปลี่ยนแปลงความลึกของคานประกอบตามที่ต้องการ

5.6.2 ระบบปรับอากาศ

ระบบปรับอากาศที่ใช้ในโครงการ

ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน(SPLITSYSTEM)

ระบบนี้จะประกอบด้วยเครื่องหลัก 2 ส่วน ส่วนที่ 1 จะเรียกว่า เครื่องส่งลมเย็น (AIR HANDLING UNIT OR FAN COIL UNIT) ซึ่งการติดตั้งอยู่ภายในอาคารและส่วนที่ 2 เรียกว่าเครื่องระบายความร้อน จะติดตั้งภายนอกอาคารเครื่องส่งลมเย็น ถ้าเป็นเครื่องขนาดใหญ่ ก็มักจะมีระบบท่อลมเย็นการเลือกใช้ระบบปรับอากาศภายในโครงการ เป็นแบบระบายความร้อน ด้วยน้ำ (CENTER CHILLER WATER SYSTEM) ส่วนที่ต้องการปรับอากาศภายใน โครงการ สามารถแยกเป็นส่วนใหญ่ ๆ ได้ดังนี้ คือ รายละเอียดระบบปรับอากาศที่เลือกใช้สำหรับโครงการ ระบบปรับอากาศแบบทำน้ำเย็นหมุนเวียนส่วนกลาง(CENTRAL CHILLER WATER SYSTEM)

เครื่อง CHILLER คือ เครื่องทำความเย็นประกอบด้วย

- คอมเพรสเซอร์
- ส่วนที่ระบายความร้อน ซึ่งใช้น้ำเป็นตัวกลาง
- ลิ้นกดความดัน (อาจจะเป็นลูกลอยหรือ EXPANSION VALVE)

-ส่วนที่ทำความเย็น ซึ่งใช้น้ำเป็นตัวกลาง

เครื่องเป่าลมเย็น ทำหน้าที่ดูดลมภายในห้องเข้ามา ให้ผ่านท่อน้ำเย็นที่ต่อมาจากเครื่องชิลเลอร์ แล้วเป่าลมซึ่งกลายเป็นลมเย็นแล้วนี้ออกไป เครื่องเป่าลมใหญ่หน่อย เรียกว่า " FAN COIL UNIT " ใช้แขวนได้สบายแต่เครื่องเป่าลมใหญ่ เรียกว่า " AIR HANDLING UNIT " ขนาดตั้งแต่ 15 ตัน ขึ้นไป ควรจะมีห้องเครื่องคูลลิ่งเทาเวอร์ (COOLING TOWER) ทำหน้าที่ระบายความร้อนจากน้ำที่ออกมาจากเครื่องเพื่อให้เย็นลงและจะได้นำกลับไปใช้ระบายความร้อนออกจากเครื่องใหญ่ เมื่อน้ำร้อนจากเครื่องไปยังคูลลิ่งเทาเวอร์ มักจะถูกฉุดให้เป็นฝอย ในขณะเดียวกันพัดลมของคลูลิ่งเทาเวอร์จะดูดอากาศภายนอกเข้ามาให้วิ่งสวนทางกับฝอยน้ำ ทำให้เมื่อตกลงถึงอ่างรองรับน้ำที่ก้นถังน้ำจะเย็นลง

ถังขยายน้ำ ทำหน้าที่หลัก 2 อย่างคือ

1)ทำหน้าที่เป็นถังพักให้น้ำที่ขยายตัวเนื่องจากอุณหภูมิสูงขึ้นเวลาเครื่องหยุดมาพักไว้

2) ทำหน้าที่เป็นแหล่งเติมน้ำเข้าระบบทดแทนน้ำบางส่วนที่รั่วออกไปตำแหน่งของถังขยายน้ำชนิดนี้ ส่วนมากจะอยู่บนตำแหน่งสูงสุดของระบบต่อน้ำเย็น โดยควรจะอยู่ใกล้ทางด้านที่ติดตั้งปั๊มน้ำ ปั๊มน้ำ สำหรับชิลเลอร์จะมีปั๊มอยู่ 2 ชุด ชุดหนึ่งเป็นปั๊มน้ำเย็น ทำหน้าที่หมุนเวียนน้ำเย็น ระหว่างส่วนทำความเย็นของชิลเลอร์ กับเครื่องเป่าลมเย็น อีกชุดหนึ่งเป็นปั๊มน้ำร้อน ทำหน้าที่หมุนเวียนน้ำที่มาระบายความร้อนที่ส่วนระบายความร้อนกับคูลลิ่งเทาเวอร์เครื่องกรองน้ำ จะทำหน้าที่ปรับสภาพน้ำก่อนนำไปเติมเข้าในระบบให้ได้สภาพที่ดีก่อน เป็นการชะลออัตราการเกิด ตะไคร่ ตะกรัน ชิลเลอร์ ชนิดระบายความร้อนด้วยน้ำ ต้องการน้ำเติมมากกว่า ชนิดระบายด้วยอากาศ เพราะมีน้ำส่วนที่ฟุ้งไปกับอากาศท่อน้ำ ท่อน้ำเย็น ควรเดินผ่านบริเวณที่น้ำจากท่อส่งมาถึง และจะต้องสามารถเข้าทำการดูแล, บริการ, ซ่อมแซม ได้โดยสะดวก ฉนวนที่หุ้มท่อโดยปกติจะมีอายุประมาณ 10 ปี หลังจากนั้น จะต้องทำการเปลี่ยนฉนวนใหม่รายละเอียดดังกล่าว สามารถนำมาใช้เป็นข้อพิจารณาในการเลือกใช้ระบบปรับอากาศกับโครงการโดยแยกตามองค์ประกอบหลักดังต่อไปนี้

1. ส่วนห้องพัก
2. ส่วน OFFICE

5.6.3 ระบบสุขาภิบาล

5.6.3.1 ระบบสุขาภิบาลของอาคาร ประกอบด้วย

1) ระบบน้ำใช้

สำหรับน้ำใช้เพื่อการอุปโภค และบริโภคทั่วไป รวมทั้งระบบปรับอากาศและระบบป้องกันอัคคีภัย

2) ระบบระบายน้ำ

ประกอบด้วยการระบายน้ำฝนจากหลังคา การระบายน้ำทิ้งจากครัวและน้ำโสโครก

3) ระบบบำบัดน้ำเสีย

เป็นการทำความสะอาดน้ำทิ้งและน้ำโสโครก ก่อนที่จะทำการปล่อยสู่แหล่งน้ำสาธารณะต่อไปเพื่อป้องกันมิให้น้ำในแหล่งน้ำเน่าเสียได้

น้ำประปาที่นำมาใช้ในอาคาร ใช้น้ำจากการประปานครหลวง แต่เนื่องจากจำเป็นต้องมีแหล่งจ่ายน้ำสำรองยามฉุกเฉิน จึงจำเป็นต้องสร้างถังเก็บน้ำสำรองไว้เพื่อเก็บน้ำไว้ใช้ในยามฉุกเฉินด้วยถังเก็บน้ำนี้มักสร้างไว้ในระดับดิน เพื่อให้น้ำจากท่อจ่ายน้ำของการประปาสามารถไหล เข้ามาได้โดยสะดวกโดยใช้ลูกลอย เป็นตัวควบคุมการปิดเปิดประตูน้ำ โครงการรับน้ำประปาจากการประปานครหลวง ซึ่งส่งมาทางท่อเมนใต้ดิน บริเวณที่ตั้งของโครงการ ระบบการจ่ายน้ำในโครงการเลือกใช้ระบบจ่ายน้ำแบบจ่ายจากถังเก็บน้ำใต้ดิน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

4) ถังเก็บน้ำใต้ดิน

ขนาดของถังน้ำที่เล็กที่สุด ต้องสามารถเก็บน้ำไว้ได้ไม่น้อยกว่า ผลต่างระหว่างปริมาณน้ำที่สูบออกของถังน้ำ กับปริมาณน้ำที่ไหลเข้าถังเก็บน้ำในแต่ละรอบของการเดินเครื่องสูบน้ำ และขนาดของถังยังขึ้นกับความต้องการในการสำรองน้ำเอาไว้ว่าต้องการระยะนานเท่าใดปกติจะอยู่ในระหว่าง 6 – 24 ชั่วโมงรวมทั้งปริมาณน้ำสำรองไว้ดับเพลิงอีกส่วนหนึ่งด้วย

การเลือกระบบจ่ายน้ำ

1.2) ระบบจ่ายน้ำ มี 2 วิธีคือ

- ระบบจ่ายน้ำจากถังสูง (DOWN FEED SYSTEM)
- ระบบสูบน้ำเพิ่มความดันในช่องท่อโดยตรง (UP FEED SYSTEM)

ระบบจ่ายน้ำแบบ UP FEED จึงเป็นระบบที่เหมาะสมกับโครงการมากกว่าเนื่องจาก

1) อาคารมีความสูงไม่มากนัก การใช้ระบบ DOWN FEED จะทำให้แรงดันในช่องท่อมีไม่เพียงพอที่จะเข้ายังสุขภัณฑ์ต้องเพิ่ม PUMP ทำให้เป็นการเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นกว่า การใช้ระบบ UP FEED

2) อาคารทั้งหมดไม่ได้เป็นอาคารตัวเดียวกัน การใช้ระบบ DOWN FEED ระยะทางระหว่างอาคารจะทำให้แรงดันในช่องท่อลดลง ซึ่งเมื่อเทียบกับระบบ UP FEED ซึ่งท่อมีแรงดันปกติอยู่แล้วจึงเป็นการประหยัดมากกว่าการใช้ระบบ DOWN FEED

5) ระบบน้ำทิ้ง

ประเภทของน้ำทิ้งภายในโครงการ มีดังนี้

5.1) น้ำโสโครก (SOIL) หมายถึง น้ำที่ระบายมาจากเครื่องสุขภัณฑ์ เช่น โถส้วม, ที่ปัสสาวะเป็นต้น

5.2) น้ำทิ้งหมายถึง น้ำที่ระบายมาจากเครื่องสุขภัณฑ์อื่นๆ นอกเหนือจากข้อ 1 นั่นก็คือ น้ำทิ้งจากอ่างล้างมือและน้ำที่ระบายจากเครื่องมือเครื่องใช้อื่นๆ

5.3) น้ำฝน หมายถึง น้ำฝนที่ระบายมาจากหลังคา และ สนาม ตลอดจนบริเวณอื่นๆ ภายนอกอาคาร

6) ระบบระบายน้ำ

ประเภทของระบบระบายน้ำระบบระบายน้ำมีอยู่ 2 ระบบด้วยกัน คือ ระบบรวม และ ระบบแยก

6.1) ระบบรวม หมายถึง การรวมเอาน้ำโสโครกและน้ำทิ้งไว้ในท่อเดียวกัน แล้วระบายลงสู่ท่อระบายน้ำเดียวกัน

6.2) ระบบแยก หมายถึง การแยกน้ำโสโครกกับน้ำทิ้งไว้คนละท่อโดยไม่เกี่ยวข้องกันโดยน้ำโสโครกจะต้องไปผ่านกระบวนการบำบัดก่อน ส่วนท่อระบายน้ำฝนน้ำ จะแยกออกต่างหาก จากท่อระบายน้ำทิ้งและท่อระบายน้ำโสโครก เหตุผล ที่แยกท่อระบายน้ำฝนกับน้ำทิ้งก็เพื่อป้องกันมิให้น้ำฝนไหลย้อนกลับเข้าสู่เครื่องสุขภัณฑ์ในกรณีท่อระบายน้ำเกิดอุดตัน

นอกจากนี้ระบบระบายน้ำยังเป็น ระบบระบายน้ำแบบ GRAVITY และแบบใช้เครื่อง PUMP ดังนี้

1) ระบบ GRAVITY เป็นระบบระบายน้ำปกติจากระดับที่สูงกว่า ระบบท่อระบายน้ำสาธารณะ

2) ระบบใช้ PUMP เป็นระบบระบายน้ำจากที่ต่ำกว่า ระดับท่อระบายน้ำสาธารณะ จึงจำเป็นต้องใช้ PUMP เพื่อช่วยสูบน้ำภายในโครงการออกไปสู่ท่อสาธารณะ

จากการวิเคราะห์ ระบบระบายน้ำทิ้ง จึงเห็นว่าระบบระบายน้ำแบบแยก มีความเหมาะสมกับโครงการเนื่องจากจะทำให้น้ำที่ออกสู่สาธารณะมีความสะอาดมากกว่า และทำให้ไม่เกิดปัญหาในเรื่องของกลิ่นเหมือนการใช้ระบบรวมและการระบายน้ำออกจากโครงการสู่ท่อสาธารณะก็ใช้ระบบGRAVITY เพราะระดับของท่อของโครงการอยู่ในระดับที่สูงกว่าระดับของท่อสาธารณะ

3) ระบบบำบัดน้ำเสีย

ในระบบบำบัดน้ำเสียสำหรับอาคารขนาดใหญ่ สามารถแบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ

3.1) ระบบกำจัดน้ำเสียโดยใช้ออกซิเจน

3.2)ระบบกำจัดน้ำเสียโดยไม่ใช้ออกซิเจน

ระบบที่นิยมใช้กันทั่วไป จะเป็นระบบที่ใช้ออกซิเจน เพราะระบบที่ไม่ใช้ออกซิเจนจะทำให้เกิด H_2S ซึ่งทำให้เกิดกลิ่นเหม็น

ระบบที่ทางโครงการเลือกใช้คือ ระบบ ACTIVATED SLUDGE เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพสูงใช้เนื้อที่สร้างน้อยแบคทีเรียจะย่อยสลายสารอินทรีย์ที่อยู่ในรูปของแข็ง ตะกอนแขวนลอย และที่ละลายอยู่ในน้ำ โดยแบคทีเรียจะรวมกันอยู่เป็นกลุ่มลอยอยู่ในถังเติมอากาศ ซึ่งส่งน้ำเสียเข้ามาบำบัดและมีเครื่องให้อากาศทำงานอยู่ตลอดเวลา จากนั้นน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วและตะกอนแบคทีเรีย จะไหลเข้าไปในถังตกตะกอนเพื่อแยกเอาแบคทีเรียกลับมายังถังเติมอากาศใหม่ ส่วนน้ำใสจะไหลออกจากระบบเพื่อฆ่าเชื้อโรค และทิ้งลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ

ถังเติมอากาศ ควรมีระยะเวลาเก็บน้ำเสียได้ประมาณ 24 ชั่วโมง และมีค่าออกซิเจนที่ละลายอยู่ในน้ำ ในถังเติมอากาศไม่น้อยกว่า 1-3 มิลลิกรัมต่อลิตร เครื่องเติมอากาศสามารถใช้ได้ทั้งแบบเป่าอากาศ , แบบใบพัดตีผิวน้ำหรือแบบใต้น้ำ

ภาพที่ 5.13 แสดงแสงสว่างจากโคมไฟตำแหน่ง OXIDATION POND

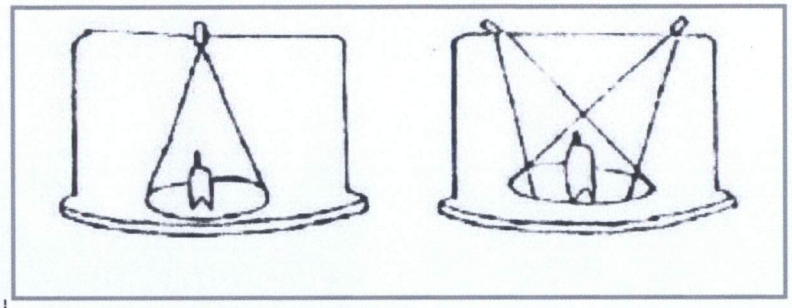

ที่มา : ARCHITECTURE DATA ,2551

5.6.4 ระบบการให้แสงสว่าง

ระบบแสงสว่าง แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

5.6.4.1. แสงสำหรับบริเวณที่นั่ง มี 3 ลักษณะดังนี้

- VISIBILITY (การมองเห็นได้ชัดและสะดวกสบาย)
- DECORATION (เพื่อการตกแต่ง)
- MOOD (เพื่อให้เกิดอารมณ์)

แสงที่ใช้สำหรับการแสดงเพื่อสร้างบรรยากาศ ตามเนื้อเรื่องหรือการแสดงที่ต้องการสร้างเทคนิคพิเศษต่างๆ ตำแหน่งและชนิดของดวงโคม ที่ใช้ควรเปลี่ยนปลงได้ตามสมควรเพื่อให้จัดได้ตามความต้องการของฝ่ายออกแบบและกำกับแสงในการแสดงมากที่สุด ซึ่งจะสามารถโยกย้ายและให้แสง ได้ตามตำแหน่งที่ต้องการ

1) ตำแหน่งของดวงไฟ

โดยทั่วไปการกำหนดตำแหน่งของดวงไฟต่างๆจะต้องเป็นไปตามเนื้อเรื่องและบรรยากาศที่ต้องการ จึงไม่อาจกำหนดตำแหน่งที่แน่นอนของดวงไฟได้ ในการออกแบบจึงต้องกำหนดบริเวณสำหรับติดตั้งดวงไฟ ให้ครอบคลุมเนื้อที่ในการแสดงมากที่สุด ซึ่งจะสามารถโยกย้ายและให้แสงได้ตามตำแหน่งที่ต้องการการให้แสงสำหรับการแสดงอาจมาจากดวงไฟเพียงตำแหน่งเดียวหรือมาจากหลายๆ ตำแหน่งก็ได้

ภาพที่ 5.14 แสดงดวงไฟ

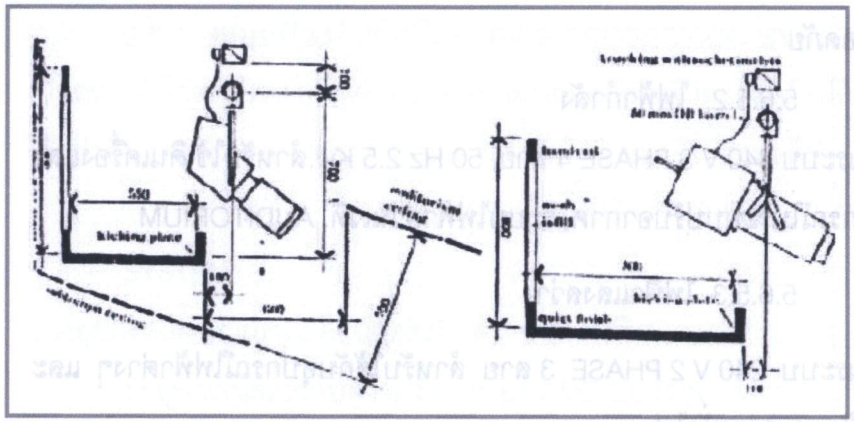

ที่มา : ARCHITECTURE DATA ,2551

การกำหนดตำแหน่งสำหรับติดตั้งดวงไฟ จะต้องคำนึงถึงมุมที่แสงจะกวาดหรือครอบคลุมไปถึงและเนื้อที่แสดง รวมทั้งต้องคำนึงถึงมุมของแสงที่ตกกระทบด้วยว่าจะทำให้เกิดลักษณะเช่นไร ถ้าแสงไฟที่ส่งมายังนักแสดงทำมุมกับแนวสายตามากกว่า 45 องศา มักจะทำให้เกิดเงาขึ้นบนใบหน้า แต่อาจแก้ไขโดยใช้แสงจากตำแหน่งอื่นๆ ลบเงาได้และถ้าแสงทำมุมน้อยเกินไปอาจจะรบกวนตาของนักแสดง หรือทำให้เกิดภาพที่กระด้างไม่นิ่มนวลในการกำหนดดวงไฟที่ให้แสงจากผนังก็เช่นเดียวกัน ต้องคำนึงถึงมุมของแสงและเนื้อที่ในการแสดง และดวงไฟบางชนิดยังสามารถส่ายหรือขยับไปมาได้ ตำแหน่งที่จะต้องเตรียมไว้สำหรับการติดตั้งดวงไฟมีอยู่ 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ ในส่วนเพดานและส่วนผนัง แต่ อาจมีการให้แสงจากส่วนอื่นๆ เช่น จากฉากหลัง จากพื้นเวที

2) LIGHTING BRIDGES

ตำแหน่งของดวงไฟที่ส่องจากเพดานจะอยู่เหนือเพดานโดยมีช่องเปิดสำหรับให้แสงผ่านสู่ฉากหรือเวที ดวงไฟเหล่านี้จะต้องสามารถเปลี่ยนสีชนิดและตำแหน่งได้ อุปกรณ์สำหรับเป็นที่ติดตั้งดวงไฟเหล่านี้คือ LIGHTING BRIDGE ซึ่งเป็นแนวหรือรางและมีช่องทางเดิน (CATWAY) อยู่ด้านหลังสำหรับใช้ยืนควบคุมดวงไฟและในการขึ้นไปเปลี่ยนหรือติดตั้งดวงไฟเหล่านี้ ทางเดินจะต้องปูด้วยวัสดุที่ไม่เกิดเสียงรบกวนเมื่อเดินซึ่งอาจรบกวนในการแสดงได้

2.2)ระบบดับเพลิงแบบโปรยน้ำเป็นฝอย (SPRINKLER SYSTEM)

เป็นระบบที่มีประสิทธิดีเพราะสามารถทำงานโดยอัตโนมัติลักษณะสำคัญของระบบนี้คือมีท่อน้ำที่เดินไปตามฝ้าเพดานอาคาร ในลักษณะแบบตาข่ายโดยเว้นระยะของท่อให้หัวฉีดกระจายน้ำออครอบคลุมไปทั่วทุกจุดของอาคารที่ต้องการป้องกัน น้ำในท่อจะมีความดันพร้อม ที่จะจ่ายน้ำได้ทันทีชนิดของระบบดับเพลิงแบบนี้ ที่สำคัญมีอยู่ 4 แบบ คือ

2.2.1) แบบท่อเปียก (WET PIPE SYSTEM) เป็นชนิดที่นิยมใช้กันมากที่สุดการติดตั้งง่ายและราคาถูกเมื่อเปรียบเทียบกับแบบอื่นๆ ลักษณะโดยทั่วไปในเส้นท่อจะมีน้ำอยู่ในเส้นท่อโดยมีชุดตะกั่วทำหน้าที่ควบคุมการเปิดน้ำเมื่ออุณหภูมิถึงระดับที่กำหนดไว้

2.2.1) แบบท่อแห้ง (DRA PIPE SPRINKLER SYSTEM) เป็นแบบที่นิยมใช้กันมากที่สุดในเขตที่มีอากาศหนาว เนื่องจากปัญหาน้ำแข็งตัวอากาศที่อยู่ภายในเส้นท่อจะถูกอัดด้วย
ความดัน ประมาณ 30-40 ปอนด์ / ตารางนิ้ว เมื่ออากาศในเส้นท่อลดลงมากเพลิงไหม้ วาล์ว ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมน้ำในท่อเมนก็จะเปิดน้ำเข้าเส้นท่อโดยอัตโนมัติ

2.2.3) แบบพรี - แอคชั่น (PRE - ACTION SYSTEM) แบบนี้ลักษณะคล้ายแบบแห้งคือมีอากาศอยู่ภายในเส้นท่อ ระบบนี้ใช้อุปกรณ์ตรวจจับเพลิงแล้วส่งสัญญาไปเปิดวาล์วน้ำให้ทำงานโดยอัตโนมัติ

2.2.4) แบบดีลัดจ์ (DELUGE SYSTEM) ลักษณะคล้ายแบบPRE-ACTION เพียงแต่หัวสปริงเกลอร์ ทุกหัวเปิดอยู่พร้อมที่จะฉีดน้ำตลอดเวลา
เมื่ออุปกรณ์ตรวจจับสัญญาณทำงานน้ำจะไหลเข้าระบบทันที

2.3) ระบบดับเพลิงแบบสารเคมีเปียก
เป็นระบบที่ใช้ในลักษณะของแบบสำเร็จรูปเป็นถังขนาดกลางโดยจะมีหัวฉีดพ่นน้ำยาเคมีออกมาดับ ไฟได้ในลักษณะเป็นจุดไม่ใหญ่มากนัก เพราะทางโครงการจะนำเอาไปตั้งไว้เป็นจุดๆ ใช้ในกรณีฉุกเฉิน

5.6.7 ระบบขนส่งในอาคาร

5.6.7.1 ระบบบันได

ในการออกแบบบันไดจะถูกกำหนดความกว้างโดยคำนึงถึงความปลอดภัยในการหนีไฟ เป็นหลักเกณฑ์สำคัญ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ทางติดต่อระหว่างชั้นต่อชั้น ทางเดินระหว่างประตูด้านนอกถึงด้านในจะต้องเป็นอิสระ สามารถถ่ายเทอากาศ และให้แสงสว่างได้พอเพียง

2) การกำหนดลูกตั้งใน 1 ช่องบันได จะต้องไม่น้อยกว่า 3 ขั้น และไม่เกิน 16 ขั้น ชานพักบันไดจะต้องมีความกว้างต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน ช่องกว้างของบันไดและชานพักบันไดต้องยาวไม่น้อยกว่า 1.05 เมตร

3) บันไดเวียนที่มีรัศมีน้อยกว่า 7.60 เมตร ไม่สามารถนำมาใช้เป็นบันไดหนีไฟได้

5.9.7.2 ระบบทางลาด

การใช้ระบบทางลาดกระทำเพื่อ

1) ใช้สำหรับบุคคลที่จะต้องนั่งรถเข็น

2) ใช้สำหรับเส้นทางบริการ, ขนส่งสินค้า, อุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้รถเข็น

5.6.8 ระบบเสียง

5.9.8.1 ระบบเสียงภายในอาคาร (Acoustic In Building)

ในการออกแบบ Acoustic ภายในหอประชุมหรือห้องฟังดนตรีที่ดีนั้นผู้ฟังดนตรีในทุก ๆ จุดภายในห้องจะต้องได้ยินเสียงชัดเจนเท่าเทียมกันโดยมีการสะท้อนของเสียง (Reverberation) ที่เหมาะสม การได้ยินเสียงในห้องมีผลมาจาก

1) รูปร่างของห้อง (Shape Of Room)
2) ขนาดของห้อง (Size Of Room)
3) สิ่งตกแต่งภายในห้องและเครื่องเรือน (Room Finishing And Finishing)
4) ตำแหน่งของต้นกำเนินเสียง (Position Of Source Of SoundX)
5) ช่วงเวลาเสียงสะท้อน (Reverberation Period)
6) ปริมาตรของเสียง (Sound Volume)
7) การกระจายของเสียง(Diffusion)

ภาพที่ 5.15 แสดงทิศทางของเสียง

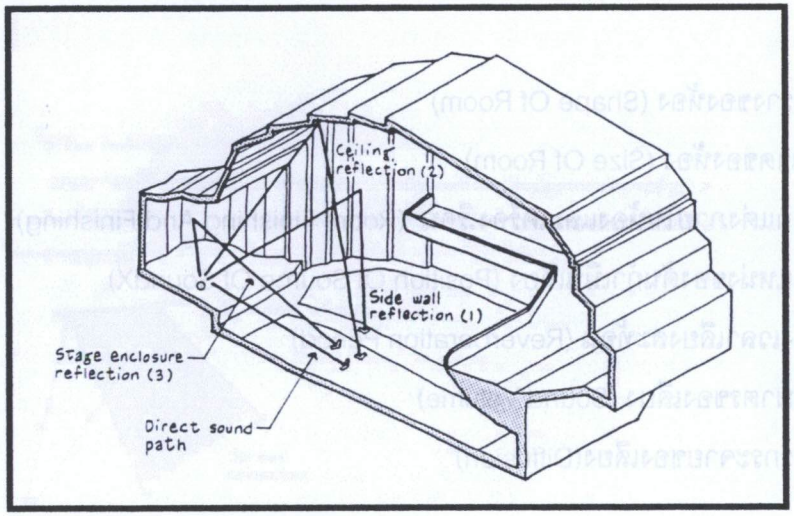

ที่มา : ARCHITECTURE DATA ,2551

5.9.8.2 ภาวะการฟังเสียง

ภาวะการฟังเสียงในห้องจะได้รับผลเป็นที่พอใจนั้นต้องการส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) เสียงเบื้องหลัง (Background Noise)

2) การขจัดเสียงสะท้อนกลับ

3) จัดการกระจายเสียงไปในที่ว่าง ๆ ในห้องที่เหมาะสม

4) ให้เสียงไปถึงผู้ฟังอย่างชัดเจนและดังพอ

5.9.8.2 ภาวะการฟังเสียง

ภาวะการฟังเสียงในห้องจะได้รับผลเป็นที่พอใจนั้นต้องการส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) เสียงเบื้องหลัง (Background Noise)

2) การขจัดเสียงสะท้อนกลับ

3) จัดการกระจายเสียงไปในที่ว่าง ๆ ในห้องที่เหมาะสม

5.9.8.3 รูปแบบของการติดตั้งวัสดุช่วยในการสะท้อนเสียง

รูปแบบของการติดตั้งวัสดุช่วยในการขยายเสียง ประกอบด้วย 3 รูปแบบใหญ่ คือ

1) Concave Reflector

แผ่นสะท้อนเสียงที่มีลักษณะโค้งเว้าเข้าหาจุดกำเนิดจะทำให้เกิดการรวมกันของเสียง บริเวณอื่น ๆ จะไม่ได้ยินซึ่งนับเป็นการกระจายเสียงที่ไม่เหมาะสมและควรหลีกเลี่ยง

2) Flat Reflector

แผ่นสะท้อนที่มีลักษณะเป็นแผ่นเรียบแบน ถ้ามีขนาดใหญ่พอและเหมาะสมจะช่วยในการกระจายเสียงที่มีประสิทธิภาพ การสะท้อนของเสียงประเภทนี้จะให้ช่วยทำให้พลังของเสียงส่งไปได้ไกลถึงยังส่วนหลังหอประชุม

3) Convex Reflector

แผ่นสะท้อนที่มีลักษณะโค้งนูนออกจากจุดกำเนิดเสียง ถ้ามีขนาดที่ใหญ่พอก็จะสามารถกระจายเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพมาก เสียงที่เกิดจากการสะท้อนในลักษณะนี้ให้คุณภาพเสียงที่ดีและเหมาะในการฟังดนตรี

ภาพที่ 5.16 แสดงConcave Reflector

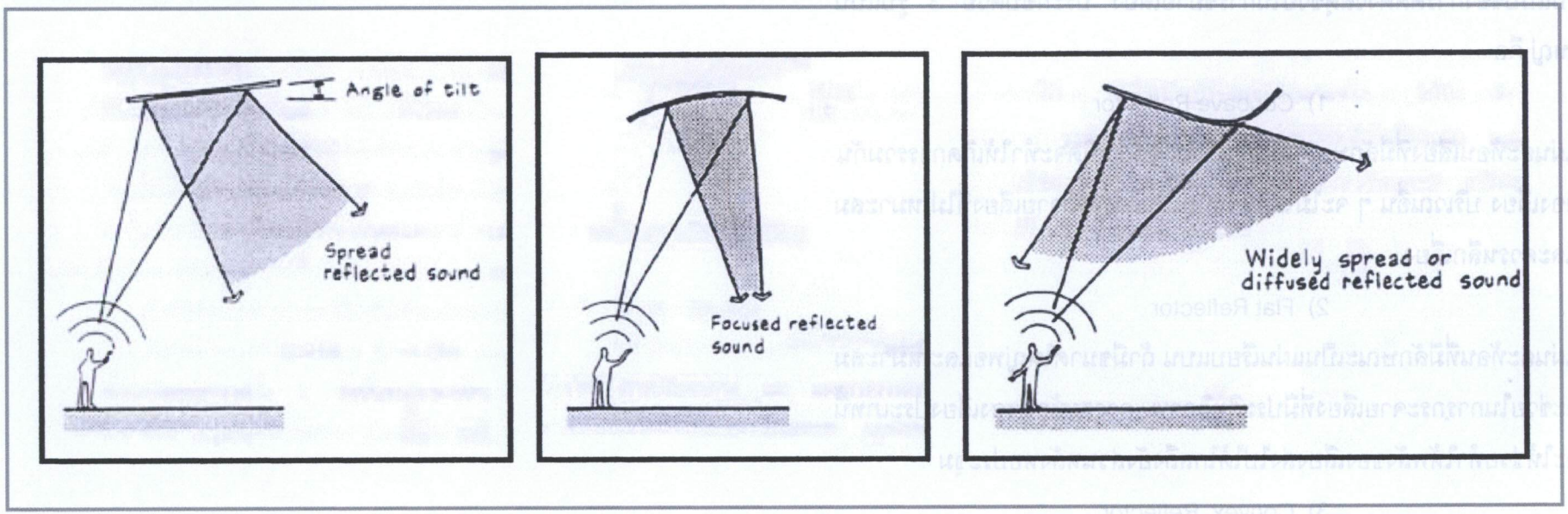

ที่มา : ARCHITECTURE DATA ,2551

บทที่ 6
การออกแบบสถาปัตยกรรมโครงการ

6.1 แนวความคิดและผลงานการออกแบบ

แนวความคิดในการออกแบบเป็นการออกแบบ ที่ใช้แนวทางการออกแบบที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ทางล้านนาโดยอิงถึงตัวสถาปัตยกรรมที่มีลักษณะของตัวอาคารที่โอบล้อมคล้ายกับลักษณะของหมู่บ้าน ดังนั้นการออกแบบภายในจึงเน้นลักษณะของการอยู่อาศัยของชาวล้านนาเข้ามาเกี่ยวข้องโดยเลียนแบบลักษณะของตัวสถาปัตยกรรมที่ชัดเจนมาสื่อให้เห็นในการออกแบบดังกล่าวให้สอดคล้องกับตัวอาคาร เช่น ฝาประกน ข่วง เติ๋นและอื่นๆ มาออกแบบให้เห็นถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวล้านนาสมัยก่อนอีกทั้งยังนำความร่วมสมัยของปัจจุบันเข้าไปใช้ในการออกแบบเพื่อมาใช้ในการประยุกต์ในส่วนต่างๆของโครงการ

ภาพที่ 6.2 แสดงแนวความคิดซึ่งทำให้เกิดการออกแบบ

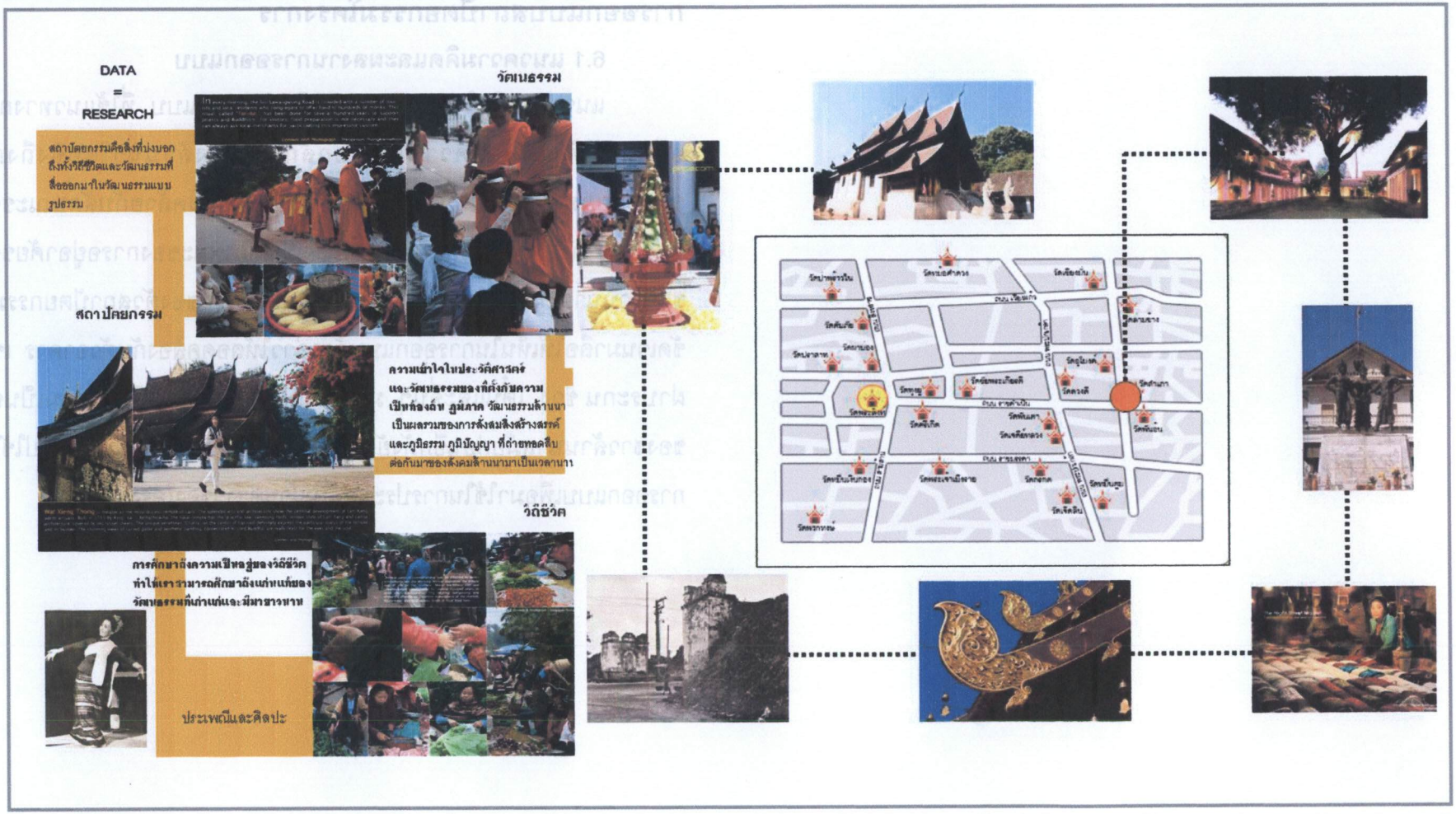

ที่มา : จากการวิเคราะห์,2552

6.2 ส่วนประกอบของโครงการ

6.2.1 ส่วน Service

1) ร้านอาหาร
2) สระว่ายน้ำ
3) ห้องสมุด
4) ร้านขายของที่ระลึก
5) พิพิธภัณฑ์
6) ล็อบบี้
7) ห้องน้ำรวม
8) ห้อง Office

6.2.2 ส่วน Public

1) ห้องพักแบบ Stand room
2) ห้องพักแบบ Deluxe room
3) ห้องพักแบบ Lanna room
4) ห้องพักแบบ Suite room
5) สปา Spa room
6) ส่วนห้องพักพนักงาน

เวลาทำงาน 09.00-18.00 น.

2.เจ้าหน้าที่(แบ่งออกเป็น 3 ผลัด)

เวลาทำงาน 07.00-16.00 น.
15.00-23.00 น.
22.00-07.00 น.
ทำงานไม่เป็นผลัด 11.00-20.00 น.

การคาดการงบประมาณการลงทุน

งบประมาณการลงทุนสามารถแบ่งออกได้เป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

5.3.1 ที่ดิน

เนื่องจากเป็นที่ดินเอกชน จึงใช้วิธีเช่าในการดำเนินโครงการ โดยเช่าเป็นระยะเวลา 30 ปี ปีละ 1,200,000 บาท

= 36,000,000 บาท

5.3.2 การพัฒนาที่ดิน

การปรับปรุงที่ดิน = 250,000 บาท

5.3.3 ค่าก่อสร้างอาคาร

เนื่องจากโครงการมีลักษณะเป็นอาคารเฉพาะทาง ค่าดำเนินการก่อสร้าง จึงมีราคาสูงกว่าอาคารทั่วไป โดยมีค่าก่อสร้างที่ = 511,272,00บาท

5.3.4.การตกแต่งและเฟอร์นิเจอร์ = 5,000,000 บาท

5.3.5.อุปกรณ์และเครื่องจักร = 8,000,000 บาท

ภาพที่ 6.3 แสดงแบบ Process Design

ที่มา : จากการวิเคราะห์,2552

ภาพที่ 6.4 แสดงแบบ Process Design

ที่มา : จากการวิเคราะห์,2552

ภาพที่ 6.5 แสดงแบบ Process Design

ที่มา : จากการวิเคราะห์,2552

ภาพที่ 6.6 แสดงแบบ Process Design

ที่มา : จากการวิเคราะห์,2552

ภาพที่ 6.7 แสดงแบบ Process Design

ที่มา : จากการวิเคราะห์,2552

ภาพที่ 6.8 แสดงแบบ Process Design

ที่มา : จากการวิเคราะห์,2552

ภาพที่ 6.9 แสดงแบบ Process Design

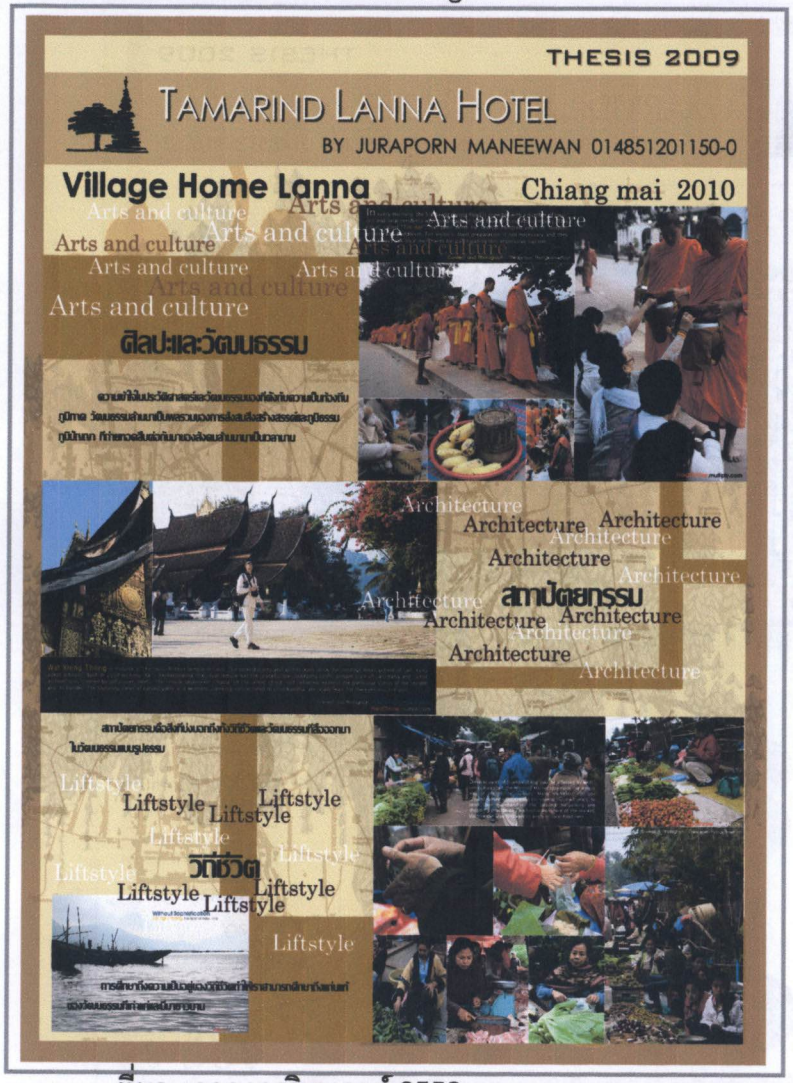

ที่มา : จากการวิเคราะห์,2552

ภาพที่ 6.10 แสดงแบบ Material Board

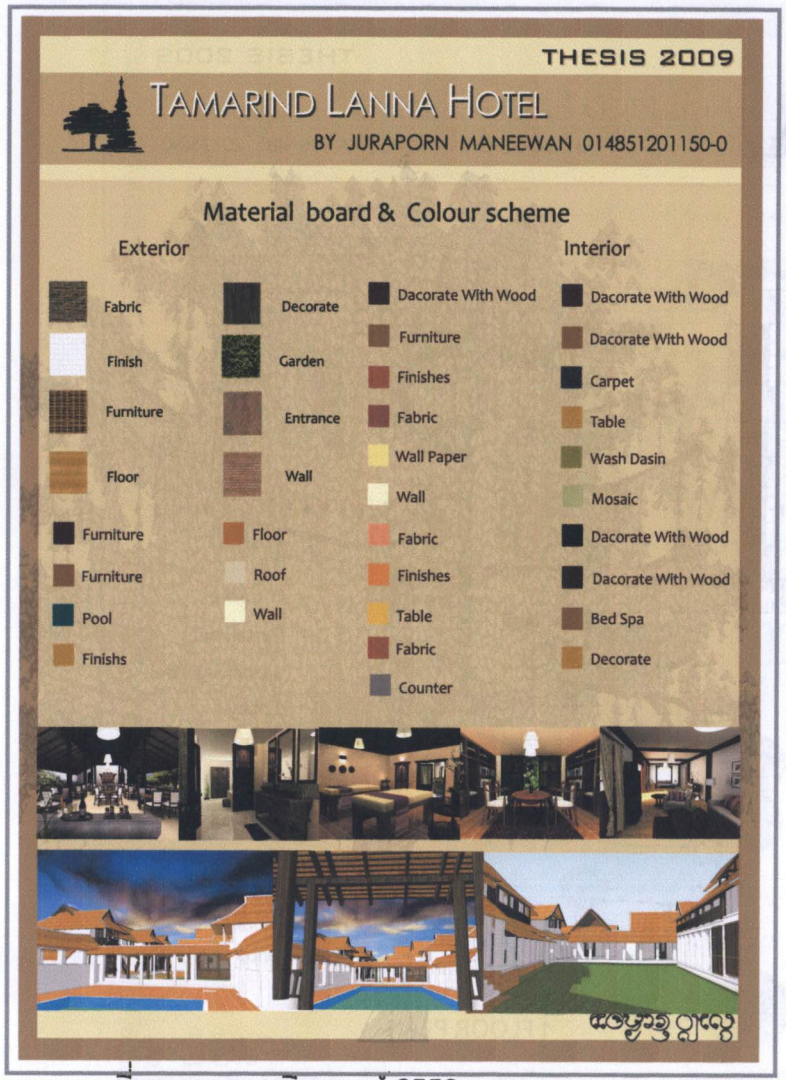

ที่มา : จากการวิเคราะห์,2552

ภาพที่ 6.11 แสดงแบบ Plan Floor 1

ที่มา : จากการวิเคราะห์,2552

ภาพที่ 6.12 แสดงแบบ Plan Floor 2

ที่มา : จากการวิเคราะห์,2552

ภาพที่ 6.13 แสดงแบบ Elevation&Section

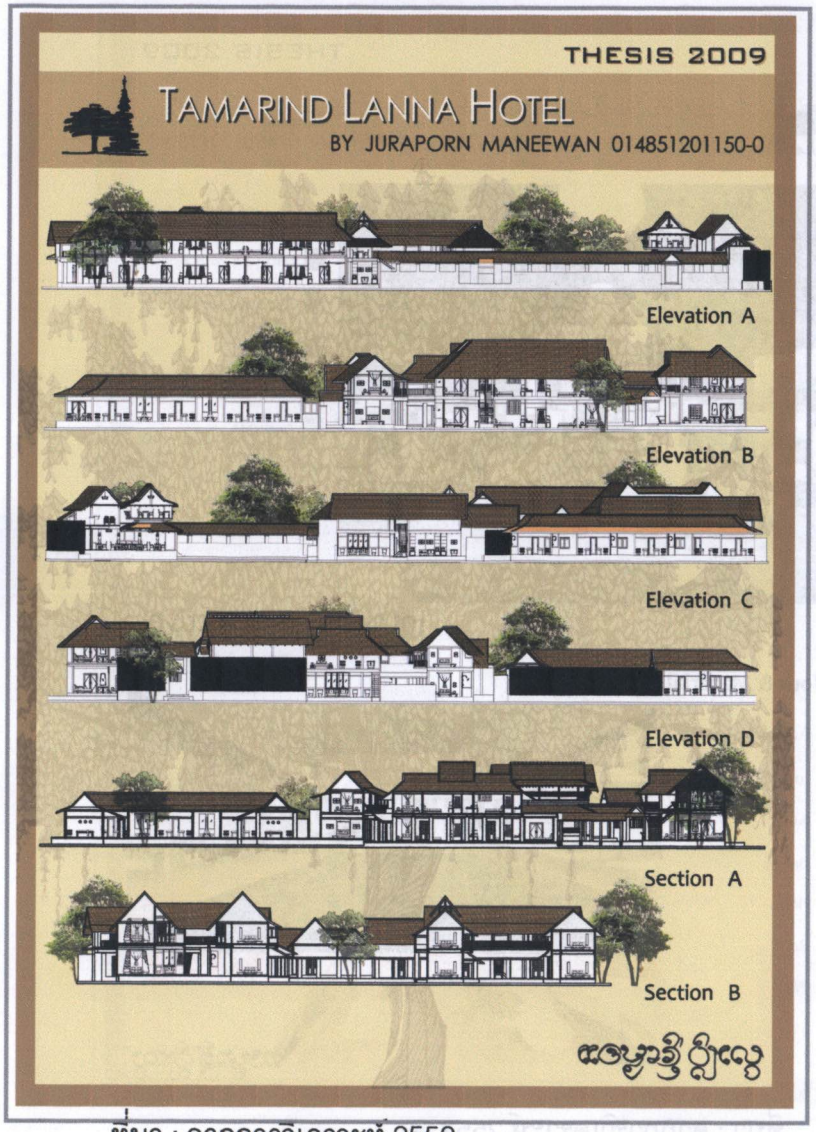

ที่มา : จากการวิเคราะห์,2552

ภาพที่ 6.14 แสดงแบบ Perspective

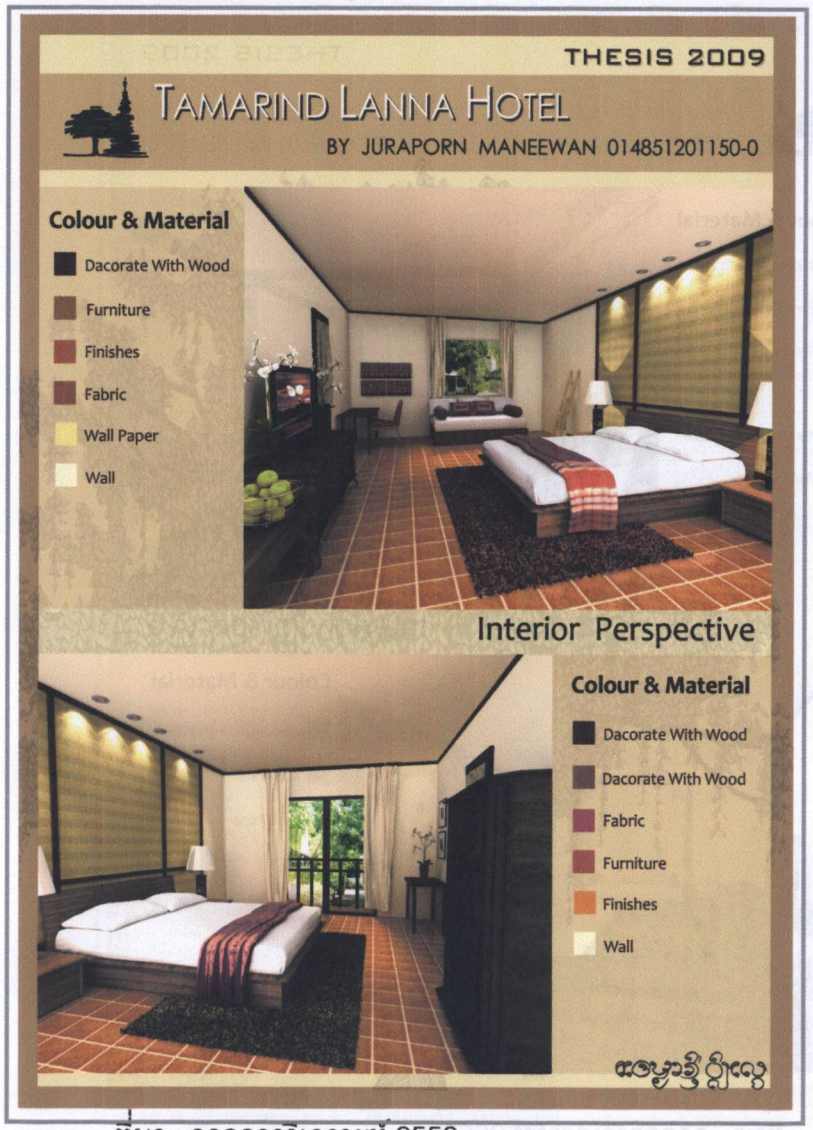

ที่มา : จากการวิเคราะห์,2552

ภาพที่ 6.15 แสดงแบบ Perspective

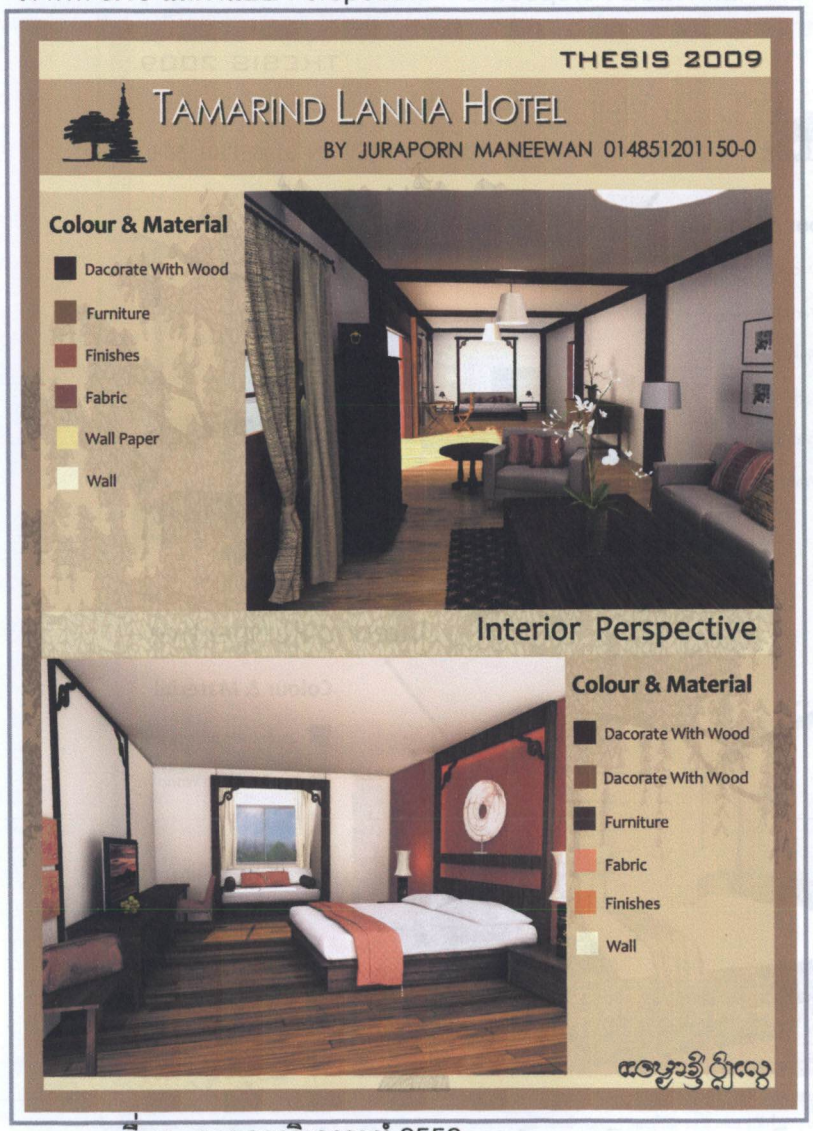

ที่มา : จากการวิเคราะห์,2552

ภาพที่ 6.16 แสดงแบบ Perspective

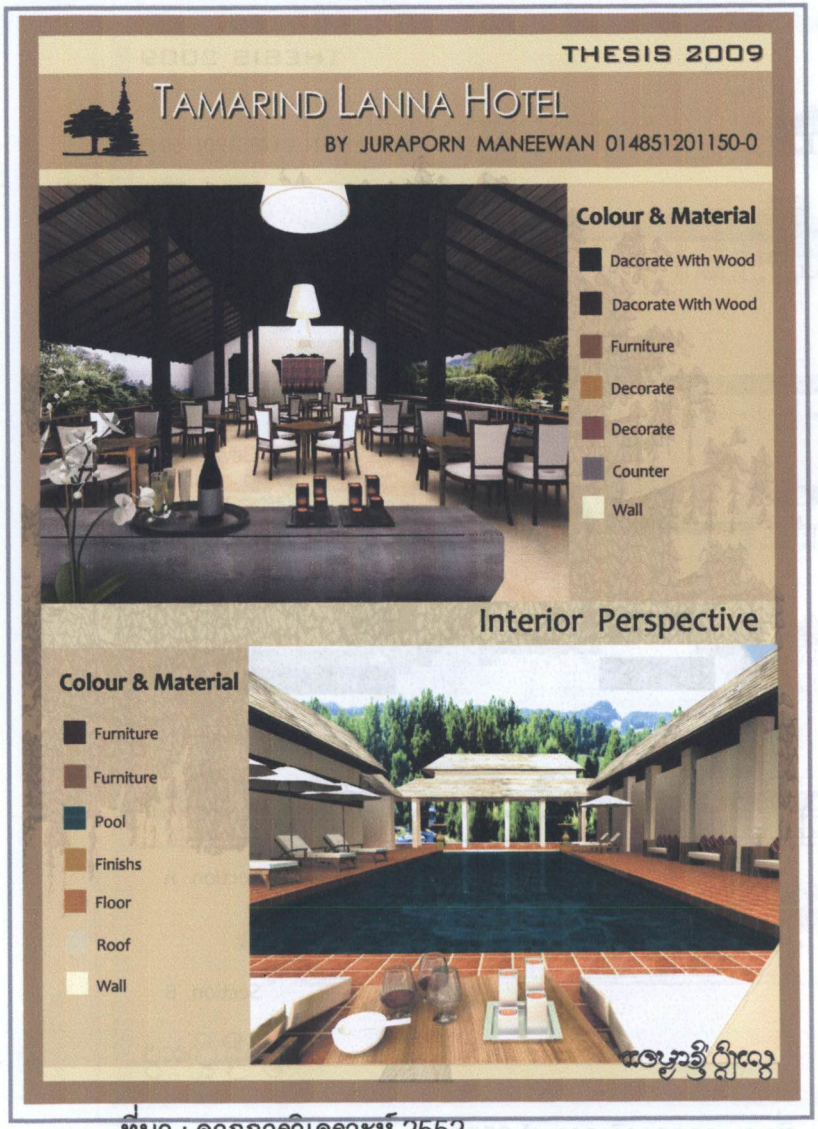

ที่มา : จากการวิเคราะห์,2552

ภาพที่ 6.17 แสดงแบบ Perspective

ที่มา : จากการวิเคราะห์,2552

ภาพที่ 6.18 แสดงแบบ Perspective

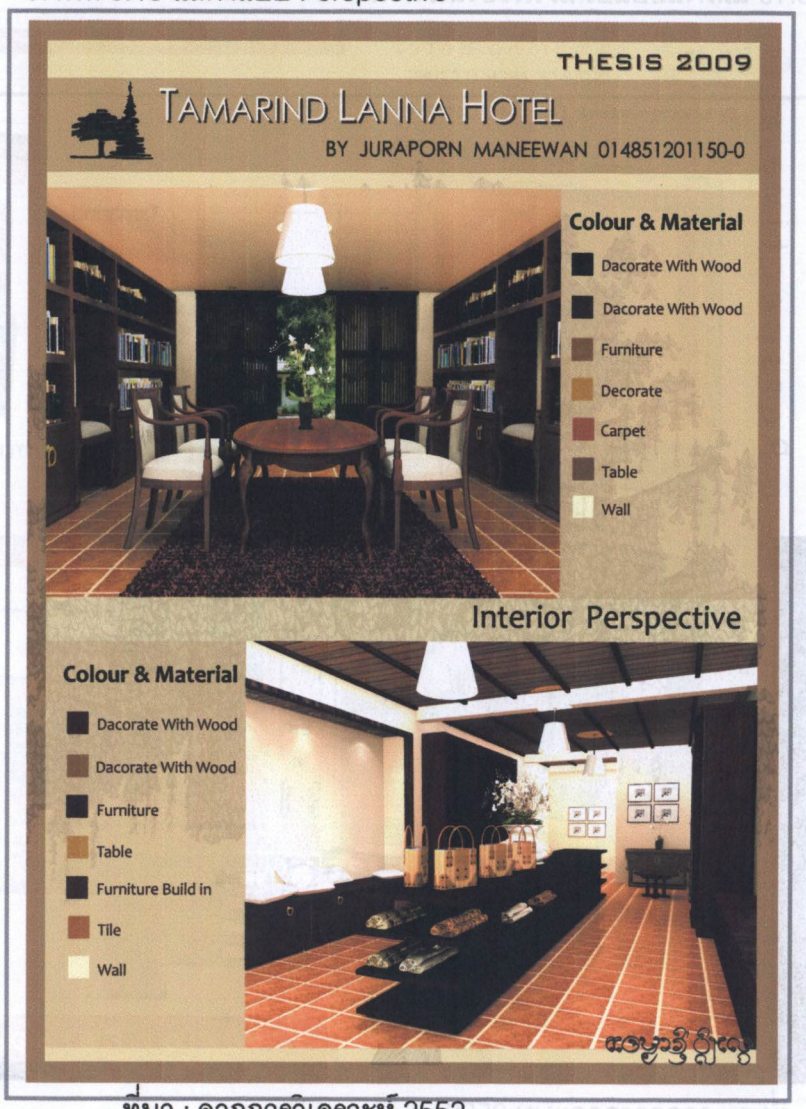

ที่มา : จากการวิเคราะห์,2552

ภาพที่ 6.19 แสดงแบบแปลนรวมของโครงการ

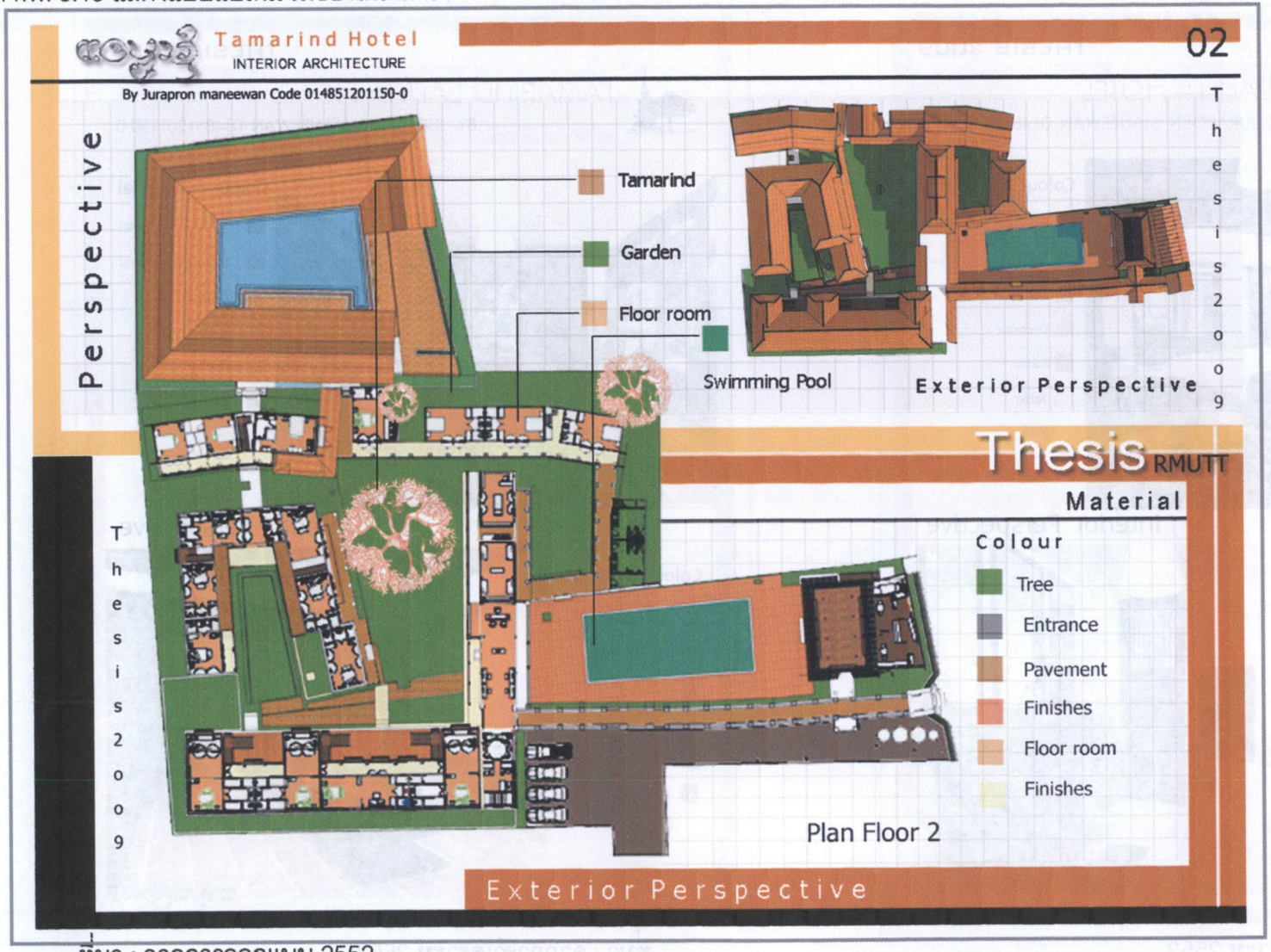

ที่มา : จากการออกแบบ,2552

ภาพที่ 6.20 แสดงแบบแปลนรวมของโครงการ

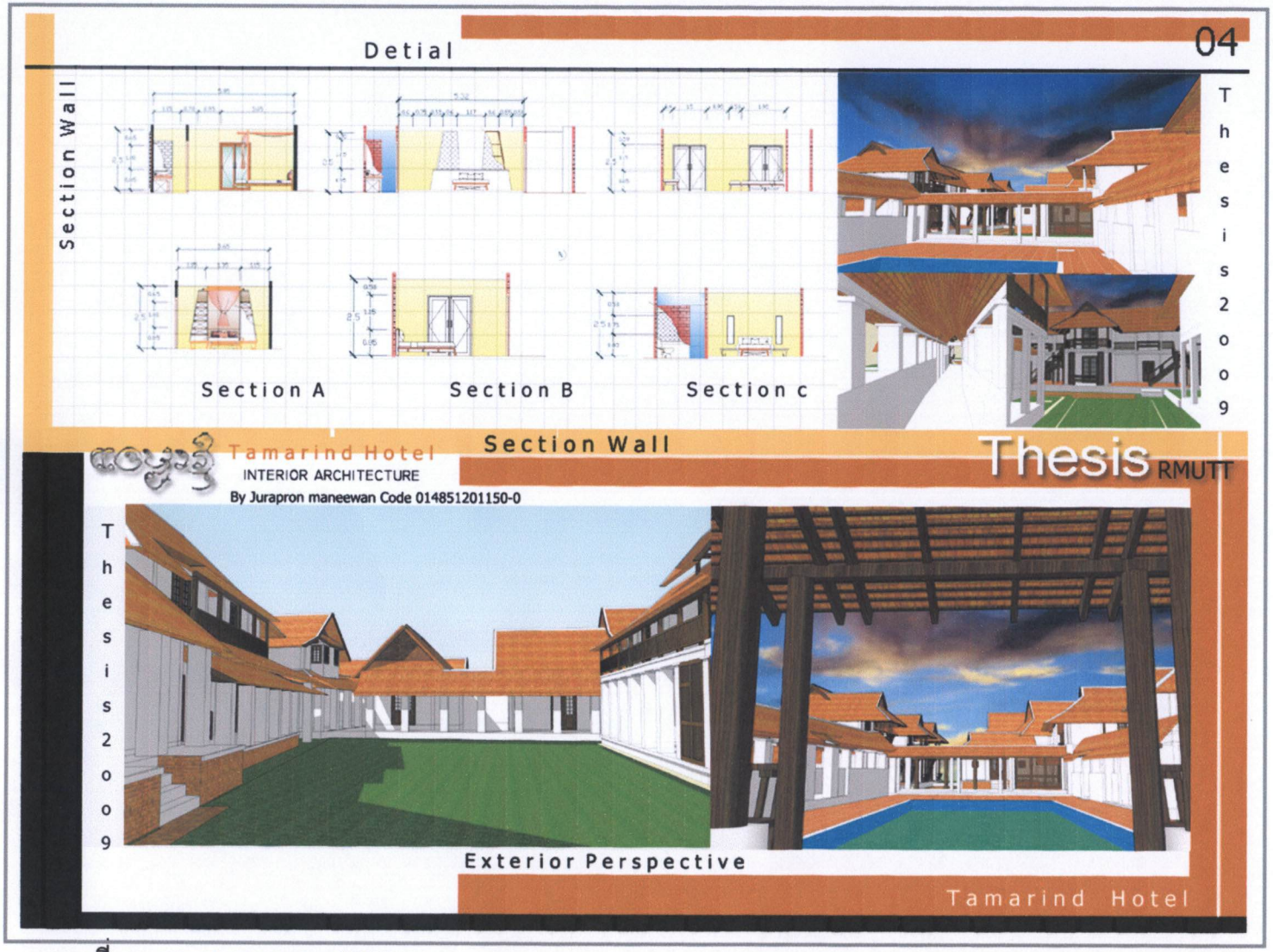

ที่มา : จากการออกแบบ,2552

บทที่ 7
บทสรุปและข้อเสนอแนะ

7.1บทสรุปของโครงการ

7.1.1 ชื่อโครงการ โครงการศึกษาและพัฒนาออกแบบโรงแรมแทมมารีน ล้านนา

7.1.2 อาจารย์ที่ปรึกษา นที ศุภวิไล

ความเป็นมาของโครงการ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่สร้างรายได้จำนวนมหาศาลใหญ่กับประเทศไทย แต่เนื่องจากภาวการณ์ทางเศรษฐกิจโลกประกอบกับปัญหาทางด้านการเมืองสังคมต่างๆ ทำให้ตัวเลขนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามายังประเทศไทยมีแนวโน้มลดลงแต่หากพิจารณาและแก้ปัญหาดังกล่าวในอย่างเป็นองค์รวมแล้ว อาจสามารถพลิกวิกฤติดังกล่าวให้เป็นโอกาสด้วยการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ แทนที่จะมุ่งหวังแต่จำนวนตัวเลขนักท่องเที่ยวเชิงปริมาณที่ส่งผลกระทบต่อ สภาพแวดล้อมด้านต่างๆอย่างเป็นลูกโซ่

การนี้จึงเห็นว่าควรออกแบบและสร้างกิจกรรมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพโดยประยุกต์เอารากเหง้าทางวัฒนธรรมที่มีมาอย่างยาวนานให้เป็นต้นทุนทางวัฒนธรรมไม่มุ่งเน้นเอาแต่ปริมาณนักท่องเที่ยว เพราะฉะนั้น การสร้างมาตรฐานของการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพแต่มีการเพิ่มรายได้เขาสู่ประเทศด้วยการเพิ่มคุณค่า (Value Added) จึงเป็นทางออกที่

เหมาะสมที่จะสร้างรายได้ให้กับประเทศเท่าเดิมหรือมากขึ้น แต่ในขณะที่สามารถประหยัดทรัพยากรทางด้านต่างๆลงได้

เชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวมาเยือนมากเป็นอันดับ 4 ของประเทศ ซึ่งถือว่าเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและ การท่องเที่ยวภาคเหนือตอนบนของไทยซึ่งทำรายได้ จากการท่องเที่ยวให้กับประเทศเป็นจำนวนมหาศาลอีกทั้งยังมีการบริการต่างๆ ที่สามารถรองรับอย่างครบครัน การที่เมืองเชียงใหม่ที่เป็นศูนย์ กลางของอาณาจักรล้านนาอันยิ่งใหญ่ ที่ ได้รวบรวมศิลปะและวัฒนธรรมหลากหลายแขนงจนเป็นเอกลักษณ์ของล้านนาที่มี ประวัติศาสตร์ยาวนานมากกว่า 700 ปีและยังทิ้งร่องรอยจากอดีตมาถึงปัจจุบันไม่ว่าจะเป็น สถาปัตยกรรม ศิลปกรรม ดนตรีหรือการฟ้อนรำต่างๆ ที่มีเสน่ห์ ความอ่อนช้อยงดงามก็ล้วนเป็นผลผลิตจากวัฒนธรรมล้านนาที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวยากจะหาได้จากที่ใดในภูมิภาคอื่นนับว่าเป็นทรัพยากรและมรดกวัฒนธรรม ที่แสดงถึงภูมิปัญญาของท้องถิ่นที่ สามารถนำมาสร้างสรรค์ใหม่ให้เกิดประโยชนได้อีกในหลายรูปแบบ

ประกอบกับแนวโน้มของนักท่องเที่ยวรูปแบบใหม่จะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้วัฒนธรรมของท้องถิ่นมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ การออกแบบโรงแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจทางด้านวัฒนธรรมโดยนำเสนอออกมาในรูปแบบของความเป็นร่วมสมัยที่สร้างสรรค์ มาจากรากเหง้าทางวัฒนธรรมแต่ให้ เหมาะสมกับกิจกรรมและบริบทร่วมสมัยต่างๆ ทั้งในแง่ของการออกแบบวางผัง การออกแบบสถาปัตยกรรมรวมไปถึงกิจกรรมต่างๆที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามและสามารถ การที่จะมีสถานที่พักที่ใช้สำหรับพักผ่อนและรับรู้ได้ ถึงวัฒนธรรมที่สามารถเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวให้มีความสัมพันธ์ เข้ากับบริบทโดยรอบและเชื่อมโยงกับชุมชนที่ เป็นส่วนหนึ่งในวัฒนธรรมนั้นก็เป็นตัวช่วยให้นักท่องเที่ยวเรียนรู้และปลูกจิตสำนึกในด้านวัฒนธรรมของล้านนาไม่เฉพาะแต่วัฒนธรรมล้านนาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงวัฒนธรรมในที่ต่างๆด้วยและพร้อมทั้งสอดแทรกถึงสิ่งที่เป็นประโยชน์ กับสังคมโลกในปัจจุบันนี้คือการออกแบบที่รักสิ่งแวดล้อมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยเน้นการออกแบบโดยใช้หลักของGREENARCHITECTURE เข้ามาใช้ในตัวอาคารซึ่งในปัจจุบันกำลังเป็น กระแสที่กำลังรณรงค์ให้ประชาชนทั่วโลกสนใจมากขึ้นอีกทั้งยังมองถึงการออกแบบที่ยั่งยืน(Sustainable) ของโลกอนาคตอีกด้วย ภาคเหนือตอนบนของไทยซึ่งทำรายได้ จากการท่องเที่ยวให้กับประเทศเป็นจำนวนมหาศาล อีกทั้งยังมีการบริการต่างๆที่สามารถรองรับอย่างครบครัน

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 ศึกษาแนวทางการสร้างโปรแกรมการออกแบบที่พักตากอากาศ

1.2.2 ศึกษาแนวทางการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในประเภทสถานที่พักตากอากาศเพื่อการพักผ่อนและสัมพันธ์กับสภาพโดยรอบ

1.2.3 ศึกษาแนวทางการออกแบบสถาปัตยกรรมของล้านนา รวมไปถึงเอกลักษณ์และศิลปะการตกแต่งและวัฒนธรรมประเพณี เพื่อใช้เป็นฐานของการออกแบบที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่น

1.2.4 ศึกษาแนวทางการออกแบบจัดวางพื้นที่บริเวณภายในโครงการให้สัมพันธ์กัน

1.2.5 การออกแบบสถาปัตยกรรมภายในแบบร่วมสมัยที่สะท้อนถึงวัฒนธรรม และรูปแบบอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้ สอดคล้องกับประเภทของกิจกรรมและบริบททางวัฒนธรรมของสังคมร่วมสมัย

1.2.6 เพื่อศึกษาการออกแบบทางด้านสถาปัตยกรรมล้านนาให้ถูกต้องตามหลักการและเพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมที่มีมายาวนาน

1.2.8 เพื่อพัฒนาและอนุรักษ์บริบททางสภาพแวดล้อมกับงานออกแบบให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันบนพื้นฐานของโลกปัจจุบันและภายภาคหน้าของโลกอนาคต

1.2.10 เพื่อศึกษาแนวทางการทำนุถนอมวัฒนธรรมการอยู่อาศัยที่มีความรับผิดชอบและกลมกลืนกับปัจจัยทางสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น

1.2.11เพื่อศึกษาแนวทางสร้างความเข้าใจในประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของที่ตั้งกับความเป็นท้องถิ่น ภูมิภาค ไปจนถึงความสัมพันธ์ในสเกลที่ใหญ่ขึ้น

รายละเอียดพื้นที่ใช้สอย

1. Arrival point
2. Lobby / all day dining
3. Wedding chapel
4. Spa
5. Pool/ Library/ Museum/Shop
6. Specialty restaurant
7. Sunset bar
8. Presidential Suite
9. Villas

ที่ตั้งโครงการ

Tamarind Lanna Hotel

ที่ตั้ง ถ. ราชดำเนิน ต. ศรีภูมิ อ.เมือง จ. เชียงใหม่

พื้นที่โครงการ 2 ไร่ 2 งาน

สถาปนิก องอาจ ศาสตรพันธ์ บริษัท องอาจสถาปนิก

ระดับโรงแรม 3 ดาว กลางเมือง ขนาดกลาง

จำนวนห้องพัก 40ห้อง

7.2 ข้อเสนอแนะ

วัฒนธรรม สถาปัตยกรรม ศิลปะ และวิถีชีวิตต่างมีความเกี่ยวข้องกันอย่างเป็นลูกโซ่ ทุกๆอย่างล้วนแล้วแต่เกิดขึ้นมาเกี่ยวข้องกันทั้งสิ้นหากขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นหัวใจสำคัญอาจจะทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนแต่เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ถ้าหากเราออกแบบล้วไม่คำนึงถึงถึงสิ่งเก่าแก่ที่มีแต่โบราณและแสดงถึงประวัติศาสตร์ที่บรรพบุรุษเราสร้างมาและการสร้างสรรค์และออกแบบไม่เข้ากับยุคที่ร่วมสมัยด้วยในปัจจุบันอาจจะส่งผลกระทบตามมาทั้งสองอย่างดังนั้นการออกแบบที่เน้นทั้งเก่าและใหม่เข้ามาผสมผสานกันจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยอนุรักษ์ให้ถึงลูกหลาน

"โครงการศึกษาและพัฒนาออกแบบโรงแรม แทมมารีนล้านนา" จึงเป็นบทพิสูจน์ที่แสดงให้เห็นถึงการออกแบบที่เน้นหนักไปทางการอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรมและสถาปัตยกรรม และยังช่วยถ่ายทอดสิ่งที่ถูกต้องถึงความเป็นล้านนาให้สืบทอด เป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสมประกอบกับแนวโน้มของนักท่องเที่ยวรูปแบบใหม่จะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้วัฒนธรรมของท้องถิ่นมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ การนี้จึงเห็นว่าควรออกแบบและสร้างกิจกรรมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพโดยประยุกต์เอารากเหง้าทางวัฒนธรรมที่มีมาอย่างยาวนานให้เป็นต้นทุนทางวัฒนธรรมไม่มุ่งเน้นเอาแต่ปริมาณนักท่องเที่ยวเพราะฉะนั้น การสร้างมาตรฐานของการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพแต่มีการเพิ่มรายได้เขาสู่ประเทศด้วยการเพิ่มคุณค่า (Value Added) ของวัฒนธรรมที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์แก่ลูกหลานและผู้ที่ได้พบเห็นต่อไป

บรรณานุกรม

กรุงเทพ. 2552. **แผนที่ทางอากาศเชียงใหม่**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก http://www.googleearth.com

กรุงเทพ. 2552. **ผังเมืองรวมเชียงใหม่**. กรมการผังเมือง. กระทรวงมหาดไทย : ม.ป.ท

กรมผังเมือง. **การใช้ประโยชน์ที่ดิน**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก http://www.dctp.or.th

กรมโยธาธิการ. รวมกฎหมายควบคุมอาคาร. 2546. [CD-ROM]

นโยบายส่งเสริมด้านวัฒนธรรม.ม.ป.ป. **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่8 (พ.ศ.2540-2544)**. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. สำนักนายกรัฐมนตรี: ม.ป.ท.

พจนานุกรม. **พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถานฉบับ 2525**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : http://www.rorh3.com

สุรพล ดำริห์กุล, มรดกไทย. 2542. ล้านนา สิ่งแวดล้อม สังคมและวัฒนธรรม.กรุงเทพ. พิมพ์ครั้งที่1. เชียงใหม่ : สารคดี.

ณัฐกานต์ ลิ่มสถาพร,ภัคธรรศ. 2544. เชียงใหม่ หัวใจล้านนา .กรุงเทพ. พิมพ์ครั้งที่ 1. เชียงใหม่:ประวัติศาสตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

สุรพล ดำริห์กุล, ด่านสุทธาการพิมพ์. 2539. แผ่นดินล้านนา.กรุงเทพ. พิมพ์ครั้งที่1. เชียงใหม่ : ประวัติศาสตร์.

เธียรชาย อักษรดิษฐ์, กรกนก รัตนวราภรณ์,วันดี สันติวุฒิเมธี. บรรณาธิการ.2545.ล้านนา:จักรวาล ตัวตน อำนาจ.กรุงเทพ. พิมพ์ครั้งที่ 1. เชียงใหม่: ประวัติศาสตร์.

จิระนันท์ พิตรปรีชา. 2542. หลวงพระบางหัวใจล้านช้าง.กรุงเทพ. พิมพ์ครั้งที่ 3. เชียงใหม่: สารคดี.

เชียงใหม่.2552. **ข้อมูลภาพถ่ายโครงการ**. [ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก http://www.tamarind.com

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ